

தமிழ்ப் படச்சரீர்தார்த்தலேயே

.....நடும் எருப்பமற்ற.....

மறுமலர்ச்சிக் கலை ஓவியம்

எங்கும் அறநெய் பரப்பீகும்

வேலுக்காறு

.....அந்த
சுன்னாவுரை திட்டயது.....

இப்பொழுது சென்னை ராஜதாஸி
முருவதும் வெற்றிகரமாக
நடைபெறுகிறது

ஜபீடர் தயாரிப்பு

தமிழ் வருஷப் பிறப்பிற்கு வேண்டிய ஆபரணங்கள் உமா கோல்டு கவரிங் ஒர்க்ஸ்.

உமா மஹால் — மதுரைப்பட்டணம்

KRISHNA

UMA 620

10 YEARS GUARANTEED

UMA

TRADE MARK REGD: NO. 69236.

PHOTO RINGS

UMA 697

UMA 696

SARI PIN

Each Rs. 5-0-0

UMA 696

UMA 607
STONE RING
RS. 2-12-0

stylish DANGLES

539
285
825

UMA 598
STONE RING
RS. 3-0-0

UMA 723
STONE BUTTON
RS. 1-0-0

UMA 533
SWASTIC BANGLES. 2" INCH SIZE
PAIR RS. 2-0-0

SWASTIC BANGLES
PAIR RS. 2-0-0

அசல் தங்கத் தகட்டினால் மூடப்பட்ட ஆபரணங்கள். 10 வருஷம் உத்திரவாதம். 800 டிசைன் கொண்ட கேட்லாக் இனும். ஆபரணங்கள் வி. பி. சார்ஜ் 0-15-0 அனா மாத்திரம். கர்ட்டரெயிற்றான் விசை விசெய்கன் உன் தாட்டித்தே பொருத்தும்; வெளி நாடுகளுக்கு 25% அதிகம்.

Telegrams: "UMA" MASULIPATAM

அகௌன்டென்ட் தலை வலியால் தாக்கப்பட்டார்

அந்த காலத்திற்
க்ருஷ்ண லால்
விசக்கிபத்

சென்னைக்கு நகர வணிகர்
— அயர் தலை நோயால்
கஷ்டப்பட்டு விருக்கும்
வகையில் அயர் வேலை
செய்யவும் முடியாத அளவுக்கு
நோய் சிகிச்சை
மாற்றியது. மாற்றைத்
அவரது வேலையின்மை
வால் குறித்து யுரை
செய்தபோது சர்க்கார் தனது நோயின்
காரணத்தால் என்பதை விளக்கினார்.
நின்பு மாற்றைத் தவிர்த்துக் கொடுக்க
உண்டாது யோசனை செய்தார்.
"காலம் உண்டாக்கு முன் தினமும்
'க்ருஷ்ண' சார்மிடுங்கள்,"

இரண்டாம் வாரங்களில் சர்க்கார் பூதிய
மனிதரின் விட்டை—தன் வேலையில்
வருகும். கவனம் முதலியவைக
ளுடன், ஆறு நாட்கள் தினமும்
மறைத்த நினைப்போடு உத்தி
யோக உயர்வுக்கு அதிக சம்பளமும்
அளவாய் பெற்றார்.

நோயை கொண்டுள்ள வலிநே
அவரது வலித்தல் தங்கிக்கொண்டு
சத்திதான தரலாக்கும் மனவகை
குறித்தான் தலைவன் ஏற்படக்

காரணமாகும். இவ்விஷயத்தின்
முதல் பகுதிதான் — மறுபடி நோ
யின் தாக்கம் — சிகிச்சை கவலை
கொள்ள வேண்டாம். அவ்வாறு
தான் 'க்ருஷ்ண' சார்மிட்' விவரமாக
வும் அப்போதும் தலைவனின்
காரணத்துதேது. சிலநாட்கள் பத்
தும் பல நோய்களை உண்டாக்கும்
விஷயங்கொடுதலை விளக்கவும் அம்
மங்கள் இவற்றை அப்போது பகுத்த
'க்ருஷ்ண' இவற்றைக்கு உதவு
வதேது. இம் 3 நாட்களுக்கான
குடிசைகள். கோல்குடி
விட்டும் வியாபாரிக
விட்டும் எங்கும்
கிடைக்கும். விலை ரூ.
1-10 (மருமன்
பெட்டியில்.)

நீங்கள் கூட அந்த க்ருஷ்ண
உணர்ச்சியை அடையலாம்

பணம்
முறை தவறி செலவு
செய்யப்பட்டது . . .

ஒரு வளத்திற்கு நான்கு
6 அறு வளத்தில் செலவு செய்த
போதிலும், பண மளித்தல் அடித்
து இவ்விதத் தோற்றத்தையே
அளிக்கிறது. இத்தத்தோடு
என் அவர்கள் மூன்று ஆய்வு
களைப் பெறுகிறார்கள்: ஆதலால்,
மேலு நாட்டின் நான்கு நாட்கள்
அவர்கள் கட்டிடமயிடுடன் இருக்
கிறது.

பணம் சரியான
முறையில் மிச்சப்
படுத்தப்பட்டது . . .

தனாக் தங்கம் 7 ஒ'கனாக்
பிளேடுகளில் அவர் செய்த
பொருள்களையெனும். தங்கம்
இத்தகைய கருவியுள்ள தோற்
தத்தை அளிப்பினும், தவிரவும்,
ஒரு ஒரு அறு வளத்தின் பண
வளங்கள் உபயோகத்தின் வருவ
தால், பணத்தைவும் மிச்சப்
படுத்துகின்ற.

"7 ஒ'கனாக்" பிளேடுகள் உயர்ந்த எஃகினால் மும்முறை
சரிவை தீட்டப்பெற்றவை. மார்க்கட்டில் அவைகள்தான் மிக
வும் கூறுள்ளவை. தம்பிக்கைக்குப் பாத்தியானவை.

தனத்தோறும் 7' ஒ'கனாக் பிளேடுகளில் அவர் செய்தபொருள்களும்.

7-CLOCK

SLOTTED BLADE

முறைதிற செலவில் அதிக ஆய்வு
களை அளிக்கும் பிளேடுகள்.

5 பிளேடுகளடங்கிய ஒரு பாக்கெட்டுக்கு அளவு 6

வி கார மான வேக் காடு மறைகிறது

கிட்டத்தட்ட புத்திக் கோளாறுதான் !

"சென் மாதங்களுக்கு முன் எரும வேக்காட்டிலும் மிகவும் அவநம்பப் பட்டேன். அதுவும் திரவு நோத்தில் பருத்திருக்கும்போது வைத்தியம் சிகிச்சைபெறவே இருந்தது. என்னை விசேஷ தயாரிப்பாவே வெக்டர்மாலுக்குப் போனதும் தன்னைச் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் மனப் பூச்சுமாகக் கூறுவேன். வெக்டர்மாலை சில தடவைகள் உபயோகித்த பிறகுதான் வெக்டர் எருமப் பூச்சுமாகச் சொந்த மடைந்தது. அதைத் திரவு மருந்துகளை உபயோகித்தேன். ஆனால் வெக்டர்மாலுக்கு தீவிர வேறெதுவும் கிடைக்காது என்பதை என் உறுதி. எனக்குப் பிடித்த மருந்து அதுதான்."

— மிகம் D. F. சூர்

குருவித கிருமி நாசன வேலை

எருமத்தின்மேல் முதல் தடவை யாகப் பட்டவுடனேயே வெக்டர் மாலின் குருவித கிருமி நாசன சக்தி எரும வேலை செய்யத் தொடங்கு கின்றன. அநேக எரும நோகல் எருக்கு ஆல்பதமான பல்வேறு சக கிருமிகளை இருமடங்கு வேகத்தில் கொன்று நாசமாக்குகின்றன. அதி லுள்ள கிருமி நாசன சக்திகள் இரண்டும் பல்வேறுவித விஷக் கிருமி எருக்கு இரண்டு சத்துருக்களாகும்.

எருமத்தினுடே சேய்யும் வேலை

எரிச்சல் அடங்குகிறது. கமைச்சலும் வேக்காடும் இருந்த இடம் தெரி யாமல் மறைந்து விடுகின்றன. எருமம் சுத்தமாகவும் கசமாகவும் ஆகிவிடு கிறது. என்னிமர், கொப்புளங்கள், வேக்காடுகள், பருக்கள், மற்றும்

எருமத்திற்கு அடியில் ஏற்படும் இதர நோக்கங்களெல்லாம் சொஸ்தமா கின்றன. ஏனெனில், வெக்டர்மா எருமத்தினுடே சென்று நோகத் திற்கு மூலாதாசமான இடத்தி லேயே தாக்குகிறது.

நீளம் - ஏண்ணைச் - சேர்க்கையெனும் அடிப்படையில் தயாரிக்கப் பட்டிருப் பதால் கோப்பப்பட்ட இடத்திலுள்ள விஷத்தை வடிக்கடி வெளியேற்று கிறது வெக்டர்மா. ஆகையால் மீண்டும் கோப் நோத்தி விடாமல் பாதுகாப்பளிக்கிறது. கழவழிப்பான வெக்டர்மா பிசுக்கற்றது. கசா படாது, உபயோகித்த இடம் புண னாகாது. ஆகையால் எந்த இடத் திலும் எந்த நேரத்திலும் உபயோகிக் கலாம். எல்லா சிறந்த கெயிஸ்டுக னிடமும், மலர்களிடமும் கிடைக்கும்.

ஜியாப்ரே மானிங் அம் கோ., லிமிடெட்
பம்பாய் - கல்கத்தா - மும்பை - மதராஸ்

DOUBLE-ANTISEPTIC
Valderma
THE NON-GRASSY CREAM

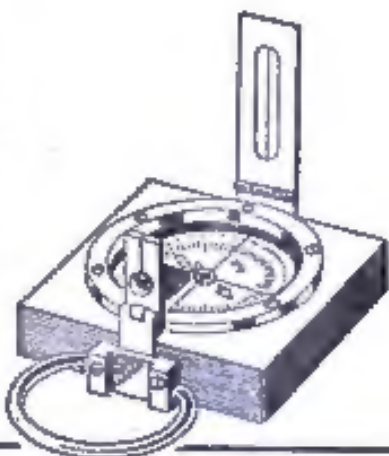
கம்பாஸ்களும் சர்வே செய்யும் ஆயுதங்களும்

No. 1556. நோட் அமைப்புகளுடன்
இரண்டு வத்திரங்களுக்கும் சர்வைர்
கருக்கும் வேண்டிய பிரகாரமான
கம்பாஸ்கள் ... ரூ. 55/-

No. 1720. படத்தில் விளக்கியுள்ளது
போன்ற கம்பாஸ்கள் ரூ. 105/-

No. 181 (380+) 4-ம் நெம்பர் ரூட்கள்
வடிக் கோணங்களிலும் கருவிகள் (Cross
Staff Roads) பூராவும் ரூ. 214/-

கங்கத்தாலிலும் பம்பாயிலும் எவது
போன்றவற்றில் கிடைக்கும். விவரங்கள்
அடங்கிய அட்டவணக்கு எழுதுக.

பேவர்-லூபா & கம்பெனி, லிமிடெட் • பம்பாய் • கல்கத்தா

வருஷப்பிறப்பு!

விட்டில் ஒரு பெரிய விருந்து

வஸந்தா : வருஷப் பிறப்புக்காக நமது விட்டில் விருந்து ஏற்பாடு
செய்திருக்கிறோமல்லவா! அதற்காக என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது?

எஷ்டி : அதைப்பற்றிதான் முக்கியமாக நான் சரப்பார் இதர
பகடாங்கள் ருசிகரமாக அமைய வேண்டியதற்கு தேற்றைய நினைவே
பெரிக்கொண்டு இருக்கிறோமல்லவா! அதற்கு முக்கியமான மூலாதாரம்
பெருங்காயம்தான்.

நீரண சத்தியை உண்டாக்க கூடியதும் விருந்து சரப்பாட்டை
பரிமளிக்கச் செய்து சந்தோஷத்தை உண்டாக்கக் கூடியது என் அதுபவத்
தில் பார்த்த வரையில் டி. டி. மீன்கி பெருங்காயத்தை உபயோகிப்பதுதான்.

ஆகையால் கடைகளில் போய் போலி மார்க்குகளை வாங்காமல்
டி. டி. மீன்கி பெருங்காயம் எனக்கு கேட்டு வாங்கி வந்து உபயோகப்படுத்தி
சந்தோஷமடைவ வேணும்.

வஸந்தா : இனி தெரிந்து கொண்டேன். எப்போதும் விட்டுக்கும்
விருந்துகளுக்கும் டி. டி. மீன்கி பெருங்காயத்தையே பார்த்து வாங்கி
உபயோகிக்கிறேன்.

எல்லா கடைகளிலும் கிடைக்கும் என்பதையும் உன்னால் தெரிந்து
கொண்டேன்.

RASHID JAMSHED SONS & Co.

Head Office: BOMBAY

Branches: MADRAS - MADURA & KUMBAKONAM

மசுதீ ராஜாவின்

புலன்க்கொடி

ஹனாபி
 ஷாஹி
 மதங்கள்
 ஷாஹி
 மதங்கள்
 ஷாஹி
 மதங்கள்
 ஷாஹி
 மதங்கள்

மதஞ்ஞஸ்
நம்பாது... என்னை... மொஸ்கு

மதுரை ... தீதாமலி
 உலகம் எந்த அளவுக்கு, உலகம்
 இருக்க ... வெளியே
 பெருகியது - சோதி, துருவம்

[illegible]

உதாரணம்: இது ஒரு நல்ல உதாரணம்
எனவே இதைப் பற்றிச் சொல்லுவோம்.

மா. ராஜகவுன்ஸ் ஸ்ரீராமமூர்த்தி நாயுடு, காரையணன் கம்பென் லெவன்ய்

புதிய வருஷத்திய புதிய தீபம்
எனெஸ்கே பிலிம்ஸ்
தயாரிப்பு

கள்வனின் காதல்

ஆசிரியர்... கல்கி

எக்குடியோ... புகழ்ராஜா கோவை

BALU
BROS

கல்கி

விபரூளடக்கம்

மதி 8
இல 37

ஏப்ரல் 10

(சந்தா 282
பங்கு 282)

வண்டிக்காரருக்கு ஒரு வார்த்தை!	சாத்திரி	...	10
என்ன சேதி?	...	...	11
பெட்டியார் ஆட்சி	...	...	13
கிழங்கோ, கிழங்கு! (அட்டைப்பட விளக்கம்)	...	...	19
ஸட்ட மெகை	...	...	20
சிலந்தை விஷயங்கள்	...	...	22
அகல உரை	கல்கி	...	24
வளநா தமிழ்	...	...	35
ஆற்றங்கரைப் பிள்ளையார்	துஷ்யந்தன்	...	36
அப்படியானால்!	சமா	...	37
விக்கையக் கேளுங்கள்!	விஜயம்	...	40
வெள்ளிச் சிவப்பு	வெள்ளடலாட்டி	...	42
காளிபெயர்	...	...	45
இளங்கையில் காத்தி கிராமம்	சதுனி	...	46
வந்துவிடுகிறேன்	சதன்	...	47
சாதையின் சுபகம்	கி. மு.	...	49
அங்கியும் பேசினேன்!	சாமா	...	51
மாத்தருக்குள் ஒரு தேயிலை	சா. கி.	...	52
ஆவகாரத்தில் கரிப்பு!	டி. கே. கி.	...	57
பகல் கொள்ளை	சாஜன்	...	59

"கல்கி"யின் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பனையே.

கலைக்கதிர்

"மேந்தரன்! எட்டுத்தொகை — கலை
கேள்விக் கருவி
கொண்டிருக்கிறேன்!"

இந்தக் கட்டுரையை இட்ட மகாசுப
பாசநியாரைத் தன் வழிகாட்டியாகக்
கொண்டது

"கலைக்கதிர்"

கலைக்கதிர் ஒவ்வொரு இதழும் ஒரு
கலைக் களஞ்சியம்.

விஞ்ஞானம், இலக்கியம், உளநூல்,
தொழில், பாசிகள், பொருளாதாரம்,
வரலாறு முதலிய கட்டுரைகள் ஒவ்
வொரு இதழிலும் வெளிவருகின்றன.
எப்போதும் கருதாமல் தரவும், தமிழ்ப்
பண்பும் கருதுவது.

தனி இதழ் 25 அணா

விற்பனையாளர் இவ்வாறு விற்குக்கு முன் பணம் கட்டக்கூடிய விற்பனையாளர்கள் தேவை

கலைக்கதிர்

(மாத வெளியீடு)

பூனைமேடு

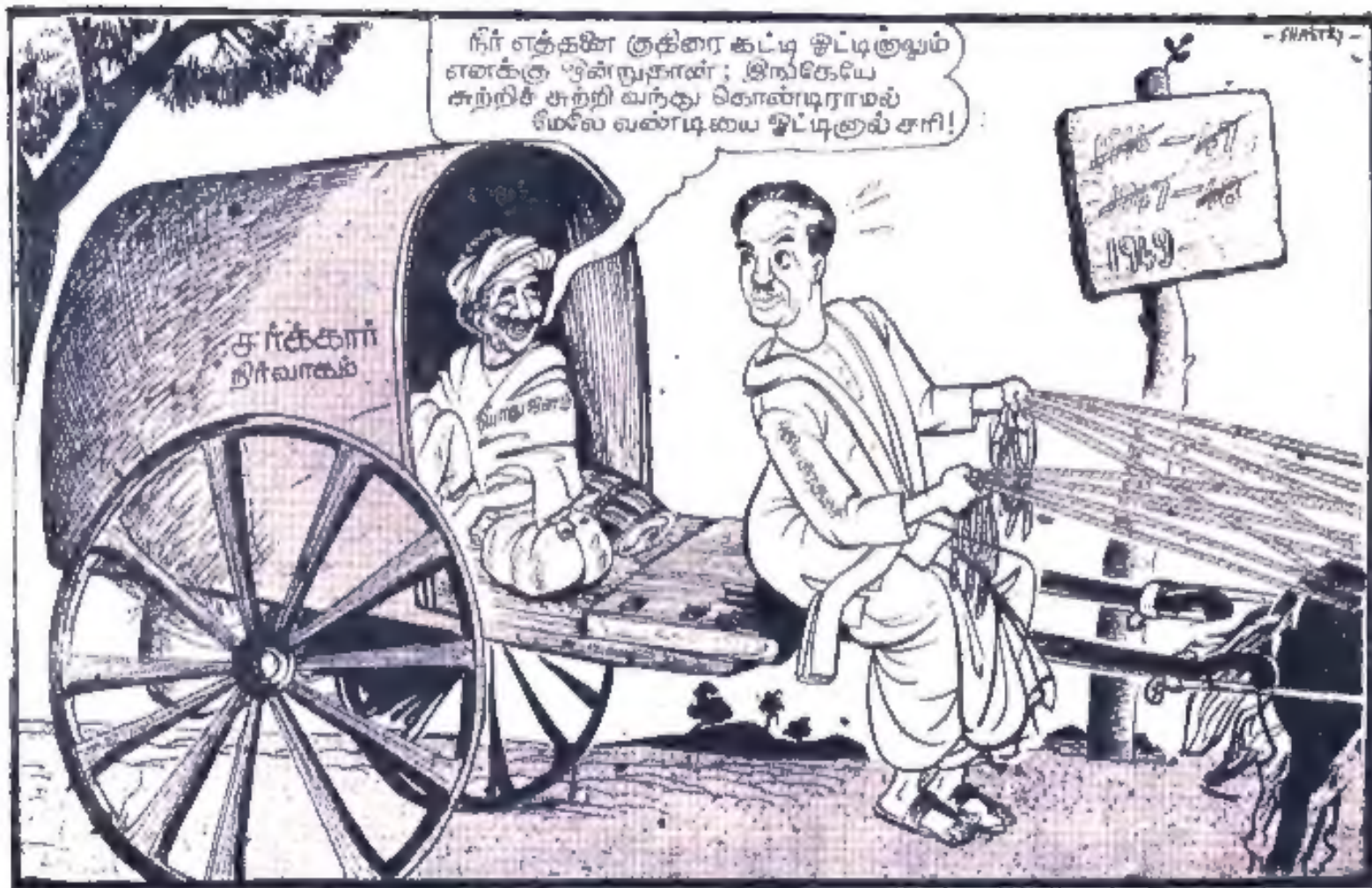
::

கோவை

வண்டிக்காரருக்கு ஒரு வார்த்தை!

நீர் எத்தனை குதிரை கட்டி ஓட்டினாலும்
எனக்கு ஒன்றுதான்; இங்கேயே
சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருமல்
மேலே வண்டியை ஓட்டினால் சரி!

- SWASTIKY -

நு என்ன சிசுதி?

மகா சாஸுந்தானம்

இந்தியா தேசத்தில் இருந்த தூற்றக் கணக்கான சமஸ்தானங்களையும் ஸுக்ஷியப் படுத்தும் விஷயமாகச் சந்தர் சேய்த சீரிய தொண்டுக்கு மகா சாஸுந்தானம் சிரமப்போல் அமைந்திருக்கிறது.

சாஸுபுதனத்தைச் சேர்ந்த பதினெட்டு புராதன சமஸ்தானங்கள் ஸுக்ஷியம் அடைந்து மகா சாஸுந்தானமாக உருப் பெற்றிருக்கின்றன. மேற்படி பிரதேசம் ஸுயதேகால் டைசம் சதுர ஸைக்கனும் ஸுயதவரக் கோடி ஸுயதோகையும் அடங்கியிருப்பதால் அதற்கு மகா சாஸுந்தானம் என்று பொருத்தமாகப் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. ஸுயபுரியைத் தவிர கராகக் கொண்டு அமைத்துள்ள அந்தப் பிரதேசம் பத்து கோடி ரூபாய் வருஷ வருமானம் உள்ளது.

இந்திய சமஸ்தானங்களின் ஸுக்ஷியத் துக்குச் சிகரமாக விளங்கும் மகா சாஸுந்தானத்தை ஆரம்பித்து வைத்தபோது சந்தர் பட்டேல் கூறிய பொன்மொழி தலைப் பரத ராக்கன் மனலில் பதியவைத்துக் கொள்ள வேண்டும். "அடிமைத் தனத்தை விசட்டுவதற்காக நாம் அவ்விவர்கள் எதிர்த்துப் போராடினோம். இனி நாம் உரை எதிர்த்துப் போராடுவது? கம்பியடையுள்ள குறைகளைத்தான் எதிர்த்து விசட்டுவண்டும். அப்படி விசட்டினால் தான் தேசத்தில் சாந்தியும் உபிட்சமும் ஏற்படும். கதத்திரத்துக்காக நாம் போராடியபோது சட்டங்களை மீறினோம். சட்டங்களின்மீது கமக்கு மதிப்பு இராமல் போயிற்று. ஆனால், இனிவும் நாம் அவ்விதம் இருக்கக் கூடாது. இனி நாம் சட்டங்களையும் சட்டங்களை மீறாமல் மெற்றும் அதிகாரிகளையும் மதித்து நடக்க வேண்டும். இவ்வரையில் காது கதத்திரத்தை நாம் மன்னர்களிடமிருந்து பெற்ற அதிகாரத்தையும் நாம் கசப்பாற்ற முடியாது" என்று சந்தர் புத்திமதி கூறினார்.

இறைவனின் திருவருள்

பிரதேசம் கதத்திரம் பெறவும், கதத்திரம் பெற்றபின் ஏற்பட்ட மகத்தான கோர சம்பவங்களின் விளைவாக நாடு தெருண்டு சீர்குலைவாய் இருக்கவும் அருள் புரிந்த கடவுள், சமீபத்தில் ஏற்பட்ட இருந்த ஒரு பெரிய ஆபத்திலிருந்தும் இந்தியாவைக் காப்பாற்றினார். மகா சாஸுந்தானத்தின் ஆரம்பவிநாயை யோட்டி ஸுயபுரிக்குச் சந்தர் பட்டேல் கோஷ்டியினர் சென்று கொண்டிருந்த போது விமானத்தில் பழுது ஏற்பட்டு ஒரு இஞ்ஜின் சீண்டு விட்டது. அப்படியிருந்தும் விமானி மெய்யாகித் புத்தியுடனும் சாமர்த்தியமாகவும் விமானத்தை கடுமையின் தெய்வப் படை ஓர் ஆற்றின் படுகையில் உதொரு ஸபக்துமின்றி இறக்கி விட்டார். தேசத்தின் அருமைப் பொல்லுமான சந்தர் பட்டேலைப் பற்றிய எவ்வித செய்தியும் தெரியாததால், சில மணி நேரம் வரையில் தேசம் முழுவதும் கவலைக் கடலில் ஆழ்ந்தது. சந்தாருக்கு எவ்வித விபத்துமில்லை என்று தெரிந்த பின் எல்லோருக்கும் உபீர் வந்தது!

விமான விபவத்தில் இறங்கும்போது கூட ஏற்படும் அற்பக்கோளாறுகள் விமானங்களுக்கு ஆபத்தாக முடிவது உண்டு. ஓர் இஞ்ஜின் சீண்டு போது, அதை மனித சஞ்சார மற்ற கடுமையில் அற்ப விபத்து மீன்றி பத்திரமாக இறக்கிய இந்திய விமானியின் இனியற்ற திறமையைப் பாராட்டுகிறோம். வீர வல்லபன் பட்டேல் திக்காயுடனிருந்து பிரதேசம் பெற்ற கதத்திரம் என்றென்றும் நிலைத்து இருக்குமாறு செய்வதில் வெற்றி பெற இறைவன் திருவருள் புரிவாராக!

தடுக்குமா? தூண்டுமா?

நுஷ்பாலிதன் ஸுக்ஷியத் தேயிற் சாலைகள், மற்ற வல்லபர்களின் வேடி குண்டு விமானங்கள் எவ்விதில் வர முடி

அழகுதே உகந்தது

பிந்தி

குங்கும வாசன சாந்தி

ஜெக்க

கண்மை

அணிந்த லைபர்டி தவரீயு
புஷ்பவனமுடேசன் உதரன்

தற்போது ஐடெக்ஸ் அழகான
திருகு டப்ரியில் பாக் செய்யப்
பட்டு வந்திருக்கின்றன. போலி
களை வாங்கி ஏமாருதீர்கள்.
உக்கா ஷாப்புகளிலும் கிடைக்கும்

பாத தூர்த்துக்கு மாற்றப்பட்டு வருகின்
தவிரும். ஏற்கெனவே ஐப்பாணிய சர்க்
கர் போனாத் தோடங்குவதற்கு முன்பு
அமெரிக்காவிலிருந்த தங்களுடைய பாய்
களை முடிஞ்சு. அதுபோலவே, இப்
போது ருஷ்யாவின் மகாநாயகர் ஆர்தர்
கத்திலிருந்து வரும் செங்கோன்லேவியர்
அமெரிக்காவிலுள்ள தங்களுடைய பாய்
களை முடிவிட்டார்கள். இவற்றைத்
தவிர, ருஷ்யாவின் இராணுவ முன்னிபு
ளும்பூரமாக இருந்துவருகிறது. இப்படி
பெல்லாம் பத்திரிகைச் செய்திகள்
உறுகின்றன.

இரண்டாவது மகா யுத்தம் முடிந்ததி
லிருந்து எவ்நேர சிலைமை நெருக்கடி
பாண கட்டத்துக்கு வந்திருப்பது இது
முதல் தடவைமல்ல. எனினும் இப்போது
சுருவாகி வரும் நெருக்கடியை அலட்சியம்
செய்வதற்கில்லை. அமெரிக்கா, பிரிட்டன்,
பிரான்ஸ், கனடா, இந்தோனி, ஹாலந்து,
சார்வே உட்படப் பன்னிரண்டு ஐரோப்
பிய தேசங்கள் சேர்க்குகொண்டு அட்
லாண்டிக் ஒப்பந்தம் என ஒர் இராணுவ
ஒப்பந்தத்தைச் செய்தகொண் டிருக்கின்
றன. மேற்படி பன்னிரண்டு தேசங்
களுக்கும் எந்த ஒன்றிலீயிது பகைவர்க்
படைவெடுத்து யந்தாலும் அதற்கு உதவி
பாடு மந்ததேசங்கள் திரண்டு எழுவெண்
டும் என்பதே ஒப்பந்தத்தின் சாரமாகும்.

யுத்த போக்கம் கொண்டுள்ளவர்களை
எச்சரித்து யுத்தம் வராமல் தடுப்பதே
அட்லாண்டிக் ஒப்பந்தத்தின் நோக்கம்
என்று. அதிலு கையெழுத்திட்டுள்ள
காரிகள் உறுகின்றன. ஆனால், அந்த
ஒப்பந்தம் ருஷ்யாவுக்கு எதிராக யுத்தத்
தைத் தூண்டும் ஒரு கட்டாயம்கூட என்
தும், ருஷ்யாவை எதிர்த்துப் போர்புறியப்
பன்னிரண்டு நாடுகள் தயாராக இருக்
கின்றன என்பதையே அந்த ஒப்பந்தம்
பறைசாற்றுகிறது என்றும் ருஷ்ய சர்க்
கர் உறுகின்றனர்.

அட்லாண்டிக் ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக
ஏற்பட்டுள்ள சிலைமை இரீத வருவாத்தி
யெய்வு யுத்தத்தைத் தூண்டியிடக் கூடும்
என்று எவ்நேர அரமியல் ஆராய்ச்சியா
ளிகள் நோதல்வம் சொல்ல ஆரம்பித்து
விட்டார்கள்! எனவே, மேற்படி ஒப்பந்
தம் யுத்தத்தைத் தடுக்கப் போகிறதுதா
அல்லது தூண்டியிடப் போகிறதுதா?
அது எப்படியாவியும், அந்த ஒப்பந்தத்
தட்கும் இந்தியாவுக்கும் எவ்வித உய்ப்பித்
தும் இல்லைவென்றும் உடக தேசங்களின்
கட்சிப் பிணக்குகளில் கலந்து கொள்ளா
மல் ஒதுங்கி சிந்த இந்தியா உறுதி கொண்
டிருக்கிறது என்றும் பாரதநாட்டின் பிர
தம மந்திரி பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு
அறிவித்திருப்பது பொற்றாதத் குரீயது.

ரெட்டியார் ஆட்சி

ஸ்ரீ ஓமத்தூர் சாமையி ரெட்டியார் அவர்களின் சென்னை மாகாண ஆட்சி முடிவடைந்து விட்டது. பிரதம மந்திரி பதவியை இரண்டு வருஷ காலம் ஏறப்பாக அளித்த பிறகு அப் பதவியிலிருந்து ஸ்ரீ ரெட்டியார் விளகிட்டு கொண்டு விட்டார். அவருக்கு மன மாந்தர அழிந்துகொள் கூறி விடை கொடுத்து அனுப்புகிறோம்.

ஓமத்தூர் ரெட்டியார் ஆட்சிப் பொறுப்பை அளித்த இரண்டு வருஷ முன் இந்தியா தேசத்துக்கு மிக முக்கியமான காலம்; சென்னை மாகாணத்துக்கும் முக்கியமான காலத்தான்.

ஸ்ரீ ரெட்டியார் சென்னைப் பிரதம மந்திரியாகச் சேர்ந்த மாதங்களுக்கெல்லாம் இந்திய தேசபக்தர்களின் தூறு வருஷக் கனவு நனவாயிற்று. 1947-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மீ 15ல் இந்தியா தேசம் பூரண சுதந்திரம் அடைந்தது. ரெட்டியார் ஆட்சி இந்தியாவின் முதன் முதலாக நிகழ்ந்த சென்னை சென்ட்ரல் கோட்டையிலே. தூற்றைம்பலு வருஷத்துக்கு மேலாக பூனியன் ஸ்டாக் கொடி பறந்து கொண்டிருந்த ரெட்டியார் மாதந்திரம்—இந்திய சுதந்திரக் கொடியைப் பறக்கவிடும் பரவியை ஓமத்தூர் ரெட்டியாரருக்குக் கிடைத்தது.

பாரத தேச மக்கள் சேவாது யுத்தத்தில் சிவநாகம் அடைவதற்கு காலம் போருட்குக் காத்தி மகான் 1948-ம் வருஷம் ஜனவரி மீ 30ல் தன் புனித உயிரைப் பலி கொடுத்தார். அந்தப் புண்ணிய யுருஷின் ஆத்மா மட்டும் தொம்பலு ஆண்டு தங்கி விருத்தி குமேனியின் துக்கம் தந்திச் சென்று சென்னைக் கடலில் கரைக்கும் உரிமை காத்தி பக்தரான ஓமத்தூர் ரெட்டியாரருக்குக் கிடைத்தது.

காத்தி மகான் தரிசுமையிற் தீராமல சுதந்திரப் போர் ஆரம்பித்த தாளிலிருந்து இந்தியாவின் பூரண உறுதியைக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று

கொச்சிமையார் கங்குடைய கோத்திரங்கள் நடத்தி வந்தார்கள்.

அந்த மரபையும் இரட்சியம் சென்னை மாகாணத்திலேதான் முதன் முதலாக திறையெய்தியது. பத்து வருஷத்துக்கு முன் ராஜாஜி கோத்திரம் ஆரம்பித்து வைத்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தை ஓமத்தூர் ரெட்டியார் சென்னை மாகாணம் முழுவதிலும் கொண்டு வந்து அமுல் நடத்தி வெற்றி பெற்றார்.

வட பெருக்குப் பருவ கால மழை பொய்த்துவிட்ட காரணத்தினால் இந்தியா தேசத்தின் பல பகுதிகளில் சென்ற இரண்டு வருஷத்திலும் விளாசும் குறைவாகப் போய் விட்டது. பந்தைவே பற்குக்குறை மாகாணமாக இருந்த சென்னை மாகாணம் போரும் அபாயத்துக்கு உள்வாயிற்று. ஆட்சி நடத்துகிறவர்கள் கொஞ்சம் அடக்கையாக இருத்திருந்தால் அவர்கள் பருசுத்தைப் போன்ற கொடிய பஞ்சம் இந்தச் சென்னை மாகாணத்திலும் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். தேசபக்தர்களும் தீவிரவாத திறமை மிக வாய்ந்த வகுமான் உணவு மந்திரி டாக்டர் டி. பன். பன். ராஜன் அவர்களைய உதவியைக் கொண்டு ஓமத்தூர் ரெட்டியார் சென்னை மாகாணத்தைக் கொடிய பஞ்சத்திலிருந்து காப்பாற்றினார்.

சென்னை மாகாணத்தில் சென்ற இரண்டு வருஷத்தில் என். ஜி. ஓ. உத்தியோகத்திலேயும், மற்றும் பல உழைப்பாளிகளும் பிரதீய காரண மின்றி அவரப்பட்டு வேலை திறுத்தும் செய்தார்கள். அந்த நெருக்கடி களை வெல்லும் ஓமத்தூர் ரெட்டியார் உறுதியுடன் உடனேயே போது மிகக் கூக்குத் அதிகத் தொகை ஏற்பாடு காப்பாற்றினார். அதே சமயத்தில், வேலை திறுத்தும் செய்த என். ஜி. ஓ. க்குள்ளும் நிற தொழிலாளரும் பரி வாய் உப்படாமலும் பார்த்துக் கொண்டார்.

ஓமத்தூர் ரெட்டியாரின் ஆட்சியின் போது தென்னாற்குடிலுள்ள இராமேசுவரம்

வசம். ஸ்திரீவசம். திருப்பதி முதலிய நெகத்திரங்களிலுள்ள பிரசித்தி பெற்ற ஆஸயங்கன் நாரீஜனங்களுக்குத் தெரிந்து விடப்பட்டது.

காங்கிரஸ் வேலைத் திட்டத்தில் முக்கியமான இடம் பெற்றிருந்த ஸ்திரீவசம் நாரீ ஜனநாதம் ஓமத்தூர் காளத்தித் திணைவேந்தர்தான். ஸ்திரீவசம் காங்கிரஸின் கொண்டு வரப்பட்ட மேற்படி மசோதா பாதைடைகளைக் கடத்து எட்டமாதக் காலத்தில் அவ்வாறே ஜனநாதம் அவர்களுடைய தலைமைக்கு ஓமத்தூர் ஆட்சிமையே பெற்றுவிட்டது.

ஓமத்தூர் ரெட்டியார் தம் ஆட்சியில் எரிசூர் உத்தியோக வர்க்கங்களில் குடிசைகளுக்குத் எஞ்சும் முதலிய ஊழல்களைப் போக்குவதற்கும் பெரும் பிரயத்தனம் செய்தார்.

ஓமத்தூர் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட ஆன்மீக கலைகள் கருத்து போர் தியமிக்கப்பட்டார்கள்.

ஓமத்தூர் ரெட்டியாரின் காளத்திப் பாரதியாரின் கவிதைகள் தமிழ் மக்களின் பொதுச் சேஷதாயினர்.

கொத்தத்தில், ஓமத்தூர் ரெட்டியார் பிரதம மந்திரியானபோதுவாரும் எதிர் பாரத அமைதித் தேர் தன்மைக்கு உகந்த காரியங்கள் அங்குமி.ய ஆட்சியின்போது தடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

ஓமத்தூர் ரெட்டியாரின் ஆட்சி கையக் குறை கூறுகிறவர்கள் சிலர், அவர் காங்கிரஸாதி என்ற பெயருடன் இருந்தாலும் இவர அந்நாயகத்

திக் திராவிடக் கட்சி அபிமானம் உடையவர் என்றும், உறுப்புரட்சிடைக்காரர் களுக்குச் சேவை காட்டி வந்தார் என்றும் புலர் சொல்லுவதை நாம் அநீதியோம். ஆனால் அது பெரும் அமைதி என்றும், தவறான குற்றச் சாட்டு என்றும் நாம் உறுதியாக நம்புகிறோம்.

திராவிடக் கட்சிக்காரர் வடநாட்டின் தொடர்பினைக்குத் தென்னாடு விடுபட்டுத் தனிச் சுதந்திர நாடாக வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

ஓமத்தூர் ரெட்டியாரே இந்தியாவின் ஐக்கியத்தில் இனிய மற்ற பாரிசுகளாக மாட்டார். அவர் இந்தியாவின் போது மந்தரமாகவா காங்கிரஸின் இடைவிடாத மற்றுக் கொள்கைவர். காந்தி மகாத்மாவை அரவியிலுள்ள பாராபரித்திகத்திலும் பாரம் குறுவாகக் கொண்டு போற்றுகிறார்.

திராவிடக் கூறுகத்தார் தந்தினைவாரும் எய்க்கி குத்தவாரும் வேறுபாடுகள்.

ஓமத்தூர் ரெட்டியாரே என்னிருந்த பாதையின் வந்தி கொண்டவர்; தந்தி பாதையே தேவிய பாதைய என்றும் கூறுகிறார்கள்.

உறுப்புர் என்னக் காரிகள் காவுள் இவ்வா என்று சொல்பவர்கள்; தந்தி மத்ததைத் திராவிடவர்கள்.

ஓமத்தூர் ரெட்டியார் பாரம் ஆள்கிற தந்தி; தென்னாடுதிரித் திணைத்தவர்; பாரபதிபுடன் ஆஸயங்கன் குத்திச் சொல்லுயறிபடுகிறவர்; தந்தி மத்த தின் வேலை எப்போதாயங்கன்கள். தந்தி கைக கொண்டவர்; தவறாமல் தந்தி தெற்றியில் திருத்தி இருக்கிறவர்.

ஆதலின் ஓமத்தூர் ரெட்டியாரைத் திராவிடக் கட்சிக்காரர் என்றே கூறுபுர் எட்டமக்காரர் என்றே சொல்லுவது பெரும் அநியாயம்.

திராவிடக் கட்சி—உறுப்புர் எட்டமப் பத்திரிகைகள் முதலின் ஓமத்தூர் ரெட்டியார் மீது வரைபுதறியின்றி வரை புராவைத் தீட்டினர்; கடைசி நாட்களில் ஓமத்தூராவா ஆதரித்து அவர் உத்தியோகத்தினிட்டுப் போகிறார் என்று கண்ணிர் வடித்தனர்.

காங்கிரஸ் கட்சியார் ஓமத்தூராவா அனுப்பிவிட்டப் போகிறார்கள் என்று கூறித் திராவிடக் கட்சிப் பத்திரிகைகள் தங்களுடைய கட்சிக்குப் பாரபரித்துத் தேர்த்ததில் ஓமத்தூராவா ஆதரித்தனர்.

அத்தகைய குழ்ச்சிப் பிரச்சாரத்தை உண்மை என்று நம்பி ஓமத்தூராவாக குற்றவாதி ஆக்குவது பெரும் அநீதி.

ஓமத்துர் ரெட்டியயாரைப் பிராமணத் துறையி் என்று சொல் உதயவதையும் அறிந்திருக்கிறோம். இதுவும் ஆதார மற்ற பேரும் பிழையாகும்.

காத்தி பக்தரான ஓமத்துர் ரெட்டிய யாரின் உள்வாத்தின் எத்தனை நுளை அத்துக்கும் இடம் கிடைக்காது.

பிராமணராய்ப் பிறந்த ராமன் சிவ் களின் மடத்தை வைத்துப் புண்ணி சொன்னவரை எப்படிப் பிராமணத் துறையி் என்று சொன்ன முடியும்?

ரெட்டியயாரின் ஆட்சி எவ்வளவு பிராமணர்கள் கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

சர்க்கார் உத்திரவாக வர்க்க னாழல் களை விசாரிப்பதற்காக எப்படி இருக்கும் சர்க்கார் கமிஷனரின் டிபாய் ஒரு பிராமணர். இவரும் ஓமத்துர் ரெட்டிய யாரை நியமிக்கப்பட்டிருக்கான். அப்படி யிருக்க, ஓமத்துர் ரெட்டியயாரைப் பிராமணத் துறையி் என்று சொல்வது எத்தனைகா வரத்தியக்காரத்தையம்?

ஓமத்துர் ரெட்டியயார் என்னவென்று சொல்லும் இடம் கொடுப்பதில்லை. இயற்கையின் கோளுரை எத்தனைப் பிரித்தி. இந்தக் கபாலம் காணமாகப் பல பிராமணர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்க லாம். அதுபோலவே பிராமணராகத் தரரும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஓமத்துர் ரெட்டியயாரின் ஆட்சி என் முடிவுற்றது? இரண்டு வருஷத் துக்கு முன்னாலும் ஒரு வருஷத்துக்கு முன்னாலும் அவருக்கு கொடுக்க கொடுத்தப் பிரதம எதிர்ப்பாக்கிய வர்கள் இந்த வருஷம் அவரைப் போல சொல்லிவிட்டு இன்னொருவ னைத் தேர்ந்தெடுத்தது என்?

இதற்குக் காரணம் கண்டுபிடிக்க ளாமல் வருஷத்துக்கு முன்னால் பிராம ணேயன்தான். சொல்லிய சர்க்காரை அவரைத் தவிர வேறொருவர். அதன் ஆதாரம் கால வரையற்றது தம் ஞானம் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

தென்னாடு பெற்றெடுத்த புத்திரர் களில் உத்தமரும் இரண்டாம் அந் ஞானியுமான ராஜாஜ்ஞாந் காங்கிர ஸிபேரிய சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடா தென்று ஒரு பேருருயற்சி நடத்தது.

பிறகு அவர் சொல்லாத் சட்டகமைக் குள் வராமல் சொல்வதற்கு இன்னும் பெரிய பிராமணமான முயற்சி நடத்தது.

அந்த முயற்சிகளின் முக்கியமான தோக்கம் ஒன்றுதான். ராஜாஜ்

சென்னை மாகாணத்தின் பிரதம மந்திரி யாக வரக்கூடாது என்பதுதான்.

மேற்படி முயற்சிகள் தீவிரமாக நடத்து கொண்டிருந்த சமயத்தில் காத்தி மகான் சொல்லிக்கு விஜயம் செய்தார். இங்கே இருந்த குழப்பினை யைத் தெரித்து கொள்ளு. "சென்னை மாகாணக் காங்கிரஸ் வாழ்கிறார்களும் 'கெனிக்' இரும் இருக்கின்றன! இவற்றும் சொல்லியின் தன்மையோடு இருக்கக் கூடா கம் வருமே!" என்று கூறி மகாத்மா காத்தி வருத்தப்பட்டார்.

காத்தி மகான் எத்தத் தனி மனிதரை எம் குறிப்பிட்டுக் குற்றம் சொல்ல விட்டான். பொதுப் பணியாக சொல்லிக் காங்கிரஸ் வாழ்வதில் உள்ள துறையி் கூடப் பற்றிச் சொல்லி வருத்தப்பட்டார். ஆயினும் அவ்வாறு மகாத்மா சொன்னதற்காகத் தென்னா டுக் படை அவரிடது கோரித்துக் கொண்டார்கள். அந்த அவதூறு ஒரு ஷரீய் மாதிரித் சேர் கொண்டுத் திருக்கள். "வாயல் வாங்குக" என்று தந்தி அனுத்தார்கள்.

எத்திய எத்தரும் திக்கெடுப்பவரான காத்திமகானுடைய பாக்கு எவ்வளவு சைகையானது என்பது பின்னும் திகழ்த்த ஒன்றோரு முக்கிய சம்பவத் தினும் வேண்டிய வந்தது.

மகாத்மா காத்தி 'கெனிக்' என்று சொல்லுவதை இன்னொருவர் எவ்வளவு 'குருப்' என்றார். 'கொண்டி' என்றும் சொல்லிடுக்கள்.

புதி ரெட்டியயார் கடைபிடிக்க விடுத்த வாக்குறுத்தின் "சட்ட சபையில் கூண் 'குருப்' முறை ஒழித்தா கொழியச் சென்னை மாகாணப் குருப் படாது!" என்று சொல்லி யிருக்கிறார்.

என்று வருஷத்துக்கு முன்னால் சென்னை மாகாணத்தில் 'கெனிக்' அல் லது 'குருப்' ஏற்படுவதற்கு ஓமத்துர் ரெட்டியயாரும் உட்பத்தியா யிருத்தார் என்பதை தாம் துடித்து வ் குறிப் பிட வேண்டி யிருக்கிறது.

அத்தக் குற்றத்தான் அவரை இப் பேரது பாதிக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். மற்றப்படி புதி ரெட்டியயார் இரண்டு வருஷ தீவிரத்தின் செய்த காசியம் எதுவும் இப்போது அவர் போக தேர்த்ததற்குக் காரணமாகாது.

சுரித்தி மகாத்மா குறிப்பிட்ட 'கெனிக்' அல்லது 'குருப்' முறை சென்னை சட்ட சபையில் தேடுகிறும்

இருந்து இம் மாகாணத்தில் நிர்வாகத் தரப் பாதித்து வந்திருக்கிறது.

சென்னைச் சட்ட சபை முதன் முதலில் கூடியபோது காங்கிரஸ் மேனேர் ஒரு சேயித் சொய்க் அனுப்பினார்கள். அதாவது "மற்ற பல்கா மாகாணங்களிலும் எவ்வளவு பிரதம மந்திரியே தேர்தலுக்குக் கப்பிடுவது பேரரசர் சென்னைலும் எவ்வளவு பிரதமர் ராஜாஜியைத் தேர்த் தெடுத்துக் கொள்குவான்!" என்று சொய்க் அனுப்பினார்கள்.

காங்கிரஸ் மேனேர்ஸ் ஆமோதனை யைச் சென்னைச் சட்ட சபை அங்கத் தினர் புறக்கணித்தார்கள்.

"ராஜாஜி வேண்டாம்" என்பதிலே தான் பெரும்பாலோர் ஒத்துமை காட்டி னார்கள். அப்படியே ஒவ்வொரு காங்கிரஸ்தினும் கோஷம் மனப்பான்மை யைக் காட்டி வந்தார்கள்.

முதலில் நடந்த தலைவர் தேர்தலில் ஸ்ரீ டி. பிரகாசரும் ஸ்ரீ சி. எம். குமரத் தாய் முதலியவரும் போட்டியிட்டதில் ஸ்ரீ பிரகாசம் வெற்றி பெற்றார்.

அடுத்ததாயினால் நடந்த சட்ட சபைச் சபாநாயகி தேர்தலில், பிரதம மந்திரி பிரகாசம் திறத்தி வைத்த அபெய்சாக் படு தேரலில் யோடந்தார்.

அடுத்த வகுைத் தலைவர் தேர்தலில் ஸ்ரீ பிரகாசம் தேரலில் யோடந்தார்; ஓமத்துர் ஜெட்டியார் பிரதமர் ஆனார்.

மீண்டும் சென்ற வகுைத் தேர்தலில் போட்டி நடந்தது. அதில் கோஷம் மனப்பான்மை மேலார் வளர்ந்திருக்கிற தென்று வெளிவரவந்தது. எனினும் ஓமத்துர் வெற்றி பெற்றார்.

அந்த வெற்றிக்குப் பிறகு கோஷம் ஆவேசமும் சச்சரவும் மனக்கொப்பும் அமைதிமனமும் வளர்ந்து வந்தன.

கனா...மியாக, ஓமத்துர் ஜெட்டியா னார் சென்ற வகுை ஆதரித்தவர்க ளை இப்போது அவரை விவகி கொண்டுள்ளார் போலும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது.

சென்னைச் சட்ட சபையினுள்ள "குருப்" அங்கது 'கோஷம்' பிரிவினை தோ நன்மைமையோ போதுதான் வேலைத் திட்டத்தைதோ காலமாவக் கொண்டு ஏற்பட விட்க. உவேனில் எவ்வாறு தோதபக்தர்கள்; எவ்வாறு கவந்திருக்கார்கள். காங்கிரஸ் மகா சபையின் காங்கிரஸ் பிரதமரும் நிர்வா யிக்கும் வேலைத் திட்ட விவகித் சத்தியா னுசாரம் நடத்தக்கடமைப்பட்டவர்கள்.

ஆகவே, 'குருப்' அங்கது 'கோஷம்' ஏற்பட்டு வளர்ந்திருப்பதற்குக் காரணம் சட்ட சபை அங்கத்தினரின் உத்தி யோகம் பற்றியதாகும். வரம் மந்திரி உத்தியோகம் பாப்பது என்னுடைய பொறுத்தே கோஷம் பிரிவினையும் சச்சரவும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

சென்னை மாகாணத்தின் நற்பெயராய் வும் சென்னை மாகாண மக்களின் நன்மைமையவும் முயல்பு மேற்கூறிய நிலைமை மாறவேண்டும் என்று பிரதித் திக்கிடுது. சென்னைச் சட்ட சபை களில் அங்கத்தினர்க்குப் பதவிப்பற்றை வும் கோஷம் பாப்பான்மைமையவும் வகைப்படுத்தி நாக்வுதையோ பிரதமராகக் கூற வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

எவ்வளவுதோ இக்கட்டான நிலைமை யில் இரண்டு வகுை காலம் பிரதம மந்திரி பதவி விவகித்துப் பம் அரும் பெரும் காங்கிரஸ்கார் சேய்து விட்டுப் பதவியிலிருந்து விவகிர் ஓமத்துர் ஜெட்டியாருக்குமனமார்த்த நகரிக் கறி வினா கொடுக்கிடுது.

ஓமத்துர் ஜெட்டியார் பிரதம மந்திரி பதவியை விட்டு தீய்க்கிரதம், தேர்த் தேர்து சேய்வாதத்து அவருண் ட சத்தி ஏவாத்து போய்விட்டதாக நாம் நினைக்கவிட்க. அவருண் ட சத்தி அதிகமாவி விடுக்காவர் என்று கூற வும் காலமாம் என்று.

சென்னைச் சட்ட சபையின் உள்ள காங்கிரஸ் காங்கிரஸ் குருப் புகளியும் கோஷம் களியும் ஓயிப்பாதத்து அவர் பொறுமாத் சேய்ய வேண்டிமென்று வேட்டுக் கொள்கிறோம்.

ஸ்ரீ ஜெட்டியார்க் விடுப்பதின் படியோ கனம் சி. எம். குமரதாய் ராஜா பிரதமராகத் தேர்த்தெடுக்கப் பட்டதாகத் தெரிய வந்திருது.

எனவே புதிய மந்திரி சபையின் பூணாயக் ஒத்துமையுக்கும் போச கிள்கள் சோன்சியும் நகல் ஏவாநித் சென்னை மாகாண அரசாங்க நிர்வாகத் தரம் பொறுமாத் ஸ்ரீ ஜெட்டியார் சபை புரீஸ் வேண்டுர் என்றுத் தோட்டுக் கொள்கிறோம்.

அத்தமையா பொருத்தம்மாயாய் காசியத்தை ஸ்ரீ ஜெட்டியாரிடம் வதிர் பாப்பாதத்து நாக்வுப் பூண கிள்கம் உண்டு என்று தற்புக்கிடுது.

திரைபிடித்தயார்!

முருகன் டாக்ஸரின்
ரத்னகுமார்
பாஸமதி - ம.பாஸுப்பரமன்யம்
கோலார் - கோலார்

பெரிய செய்தி
P.U. சின்னப்பா • P. பாலமுத்தி • D. பாலசுப்ரமணியம்
M.G. ராமசுந்தரன் • K.P. கேசவன் • M.K. மீனலோசனி
N.S. கிருஷ்ணன் • T.A. மதுரம் முக்தம்
முக்தம் முக்தம் **நியூடோன்...**

ப.ப.சின்னப்பாண்டி
 M.G.ராமசுந்திரன் • K.P.கேசவன்
 N.S.கிருஷ்ணன் • T.A.மதுரம்
 உறுத்தினர்: கிருஷ்ணன் பஞ்சு
 ஸ்தம்பம்: நியூபோன்...
 டிரைபிரியூபர்ஸ்: முருகன் டாக் கம்பெனி...
 மதுரை... பொங்கனூர் சிடி... பெலவாடா...

How'd you like being
on the Sea beach!

ஆயாஸமாக இருக்கிறதா? ஆம்..... உக்கிரமான கோடை
செயில் உடம்பை பலவீனப் படுத்துகிறது. அதிர்ஷ்டவச
மாக கோடைக் களைப்பைப் போக்கி உதவு E. W. I.
போனிக் மீட்டர் லேபிள் இருக்கின்றன. அவைகள் மிகவும்
வலுவாக அமைக்கப்பட்டவை. இந்திய சர்க்காரின் அலிபூர்
பரிசீலனை சாஸையாரால் பரீட்சை செய்யப்பட்டு அந்தாணி
பெற்றவை. சிறந்த நீடித்த உழைப்புக்குப் பிரக்யாதி
வாய்ந்தது E. W. I. மின்சார விசிறிகள்தான் என்று
நீங்கள் திடமாக நம்பலாம்.

Sole
Distributors for

Madras Presidency inclusive of all States:

R.M.S. & CO. LTD., 16, BROADWAY, MADRAS.

1949 MODEL

PHOENIX

GOVT. TESTED

Fans
AC/DC

FAH
440

கோவை ஜில்லாவுக்கு முன்பெழுட்டிக்கல்

மேஸர்ஸ். என். முகம் & கோ.
5/108, ஜெயில் ரோடு :: கோயமுத்தூர்

வா. ஆதாரத் தேர் ஆதாரத் ஜில்லாவுக்கு
முன்பெழுட்டிக்கல்

மேஸர்ஸ். குட்மேன் & கோ.
இப்பே தேரு :: திருவாரூர்

சீழாங்கோ, சீழாங்கு!

கொஞ்ச ஊர்களுக்கு முன் பிரதம மந்திரி ஜவகர்லால் நேரு தாம் கோவை மாவட்டம் சர்க்கரை வளியில் சிழ்ந்தையும் சேர்த்து கொட்டி தட்டிச் சாப்பிடுவதாகக் கூறினார். ஊட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் அரிசிப் பஞ்சத்தை முன்னிட்டே நேர மக்கள் தம்மைப் போலவே அரிசி ஆகாரத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு, சிழ்வு களைகளை அதிகமாகச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டனர்.

தமிழர்களின் உணவில் சிழ்வு களைகள் சராசரமாக உண்டு. வன்னிச்சிழ்வு, கருவிரைச் சிழ்வு, சேப்பம் சிழ்வு, பனம் சிழ்வு, சிறு சிழ்வு, கொட்டிச் சிழ்வு என்று ஏறத்தாளையோ விறல் சிழ்வுகளைப் பங்குவும் பண்ணித் தமிழர்கள் சாப்பிடுவார்கள். அதுமட்டுமல்ல; கம் கவிஞர்கள் சிழ்வுகளை வைத்த அருமைவான பாடல் எனும் பாடியிருக்கிறார்கள்.

ஆவிரம் வருஷத்தக்கு முன் கவிச் சர்க்கர வர்த்தி கம்பர் ஒருவான் கல்லகச்சி வேளையில் ஒரு கிராமத்தை அடைந்தார். பசியும் கிரோபும் மேலிட்டிருந்தது. நெருங்குகோவை இருந்த ஒரு மண்டபத்தை அடைந்தார். தமக்குத் தெரிந்தவர்கள் அந்த ஊரின் பாராதினம் உண்டா என்று யோசித்தார். அந்தச் சமயம் "சிழங்கோ, சிழ்வு!" என்று ஒரு குரல் கேட்டது. குரல் கேட்ட நினைவைத் திரும்பிப் பார்த்தார். ஒரு இள கண்கள் நிலையில் கொட்டிச் சிழ்வுக் கூடையைச் சுமந்து வந்த கொண்டிருந்தார்.

அவன் 'சிழங்கோ, சிழ்வு!' என்ற கூறிய குரலாக் கேட்டதேமே கட்டுக்குப்பாதிப் பரி தீர்த்துவிட்டது. அந்தப் பண்டைக்கும் வெய்யிலில் அவன் சிழ்வுக் கூடையைச் சுமந்து தன்னடி உடம்பைப் பார்த்து இரக்கம் ஏற்பட்டது. உடனே ஒரு அருமை வள பாடல் பிறந்தது.

இந்தப் பெண் பூமியில் கல்லவைத்த டேர் தால் கல்லும் முன்னும் குத்திப் பாதங்கள் கொடுமே! அவன் பாதங்கள் பூமியில் புதர் தருதி வாய்த்த அல்லவே! யிளவும் மண்ணை பொருத்திய பாதங்கள் அல்லவா?

இட்ட பாதத்தை எடுத்த வைத்தால் சீழ் பெய்யில் வேளையின் குரு தாக்காத

செய்ப்பனங்கள் உண்டாகி விடுமே! அனாதை கொஞ்சமும் பொருட் படுத்தாமல்

இட்ட அடி நோவ
எடுத்த அடி கொப்பளிக்க.

அவன் எட்டை வருகிறான் அல்லவா?

நிலையில் கொட்டிச் சிழ்வுக் கூட வேறு சுமந்து கொண்டல்லவா எட்டினான்! கொட்டிச் சிழ்வின பாரம் தாங்கமாட்டாத அவனுடைய இடை ஓடித்த விழுத்த விடும் போல் அசைகிறதே!

வட்டில் சுமந்து
மருங்குளைய

அவன் வருகிறான். இடை ஓடியும் போகத் துவன் வதைப் பொருட்படுத்தாமல், 'சிழங்கோ, சிழ்வு!' என்ற கூறுகிறான்.

அவன் காலிவிருத்த எழும் அந்த ஓரைக்கு வன்ன கொறுப்பது?

இட்ட அடி நோவ
எடுத்த அடி கொப்பளிக்க.

வட்டில் சுமந்து
மருங்குளையக் கொட்டிச்

சிழங்கோ சிழ்வுகொன்று
கூறுவான் நரலில்

வழங்கோரை வைப்பி
றெனும்!

பரி நிர வறியுண்டு என்று கம்பிக்கை யுடைய 'சிழங்கோ, சிழ்வு!' என்ற குரலுக்கு, ஓரைக்கு - இந்த உலகத்தை யெல்லாமே கொடுக்கலாம் என்று சொல் கிறார். அப்படிமான ஒரு மனோபாவத்தைக் கவிச் சர்க்கரவர்த்தி கம்பர் கன்னித் தமிழில் ஆவிரம் வருஷத்தக்கு முன் பாடியிருக்கிறார்.

இட்ட அடி நோவ
எடுத்த அடி கொப்பளிக்க

வட்டில் சுமந்து
மருங்குளைய

அந்தக் கன்னி எட்டை வரும் காட்சியைக் கண்டு கவிச்சர்க்கரவர்த்தி கம்பர் விவந்து கிற்பதுபோல் மெது கித்திரக்காரர் வரைந் திருக்கிறார். அந்தக் கவிதையின் இந்த இடழியின் மேலட்டையை அவன்கிரிக்கிறது.

சீல்லறை விஷயங்கள்

சென்னை மாணாத்தில் ஒரு கட்டிடம் கட்டப்பட்டது. இதுக்குள், ஒரு பிடிபட்ட மந்திரிபாதி விட்டார். எல்லா யோசனைகளும்! ஆனால் ஒரு தொந்தரவு.

ஸ்ரீ குமாரசுவாமி சாஸ்திரியார் மந்திரி யாகியிருப்பார் என்ற செய்தியைக் கேட்டுத் திவான் சரியாகப் புரிந்தவொருவராம், செட்டி யாட்டுக்குக் கும்பிட்டுக் கொடுத்தார். தந்தி கொடுத்ததற்காகக் கேள்வி!

வித்தியாசம் கொஞ்சந்தான்!

ஸ்ரீகுமாரம் வரும்படி கண்டிப்பில் பிள்ளை விடுதி வைக்கப் போகதாக ஒரு திட்டமிடத் தக்க செய்தி வந்திருக்கிறது.

அப்பாடா! இதைக் கேள்விப்பட்டதும் குறு குறு வென்ற கைத்தடிப்பது போல அங்கலா இருக்கிறது!

ஆனால், ஒரு சந்தேகம்: பிள்ளை விடு தியை மூல்கும் வரும்படி கண்டிப்பில் எங்கே வைப்பார்கள்? இடம் எங்கே இருக்கிறது? அப்படியே விடுதியை வைத்தாலும் கைத்தடிப் புதுகைதரு இடம் இருக்கிறதா?

இதுவரை குடியை வெளியேட்டு மந்திரிப் பதவியை வகித்துவந்த மொண்டான் அந்தப் பதவியிலிருந்து விவகரிப்பார். அவருக்குப் பதவிக் கூண்டிரு விஷின்பெயர் அந்தப் பதவிக்கு சிலமிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இது ஐரோப்பிய அமெரிக்க சாஸ்திரிசர் லீனா ஒரு கைக்குக் கைக்கி விருக்கிறது.

குடியை வெளியேட்டுக் கொண்கையில் மாததன் ஏற்படும் என்று சில ஐரோப்பிய சாஸ்திரிசர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

மாததன் ஏற்படுமா? அப்படியானால் அந்த மாததன் எப்படி விருக்கும்? மொண்டானையும் விஷின்பெயரையும் கேட்டுப் பார்க்கலாம்.

"எம்மோட் மொண்டான்! கொண்கியோ?"

"முடியாதது!"

"அடடட! என் ஐக்கிய தேச மகா சபையைச் சேர்ந்தவன் அங்க, என்!"

"நீர் யாரை இருந்தாலும் என்ன?— முடியாதது!"

"எல்லா, கைத்தடி! போய்காட்டுமா?"

"முடியாதது!"

அடுத்ததாற்போல் விஷின்பெயர் மெத்த விசாரிக்கலாம்.

"எம்மோட் விஷின்பெயர், கொண்கியோ?"

பதிலே இல்லை.

"எம்மோட் விஷின்பெயர், உங்கமத்தான் ரூபா, கொண்கியோ?"

பிள்ளை மொண்டான்.

"தொழிலே, குடியை வெளியேட்டுக் கொண்கியில் மாததன் மாததன் ஏற்படுமா?"

எப்போது!

"சரி, என் போய்காட்டுமா?"

"முடியாதது!"

சுமீதாட்டு ஆந்தா கையாக சிலமிக்கப்பட்டிருக்கும் எம்மோட் ஸ்ரீ குமாரசுவாமி பிள்ளைக்கும் கொண்கியே ஆந்தா கையாக சிலமிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீ கைத்தடி தொண்டாக்கும் ஒரு விசேஷ ஒற்றை உண்டு.

1943 ம் வருஷம் திருச்சி பொன்மலையில் எடுத்த ஒரு மகாண்டிக்கு ஸ்ரீ குமாரசுவாமி பிள்ளையும் கொண்கியே கைத்தடிதொண்டும் போய்குந்தார்களாம். அப்போது ஸ்ரீ குமாரசுவாமி பிள்ளை கைத்தடிதொண்டிப்பதற்கு உதவிபாடுதான்:— "ஸ்ரீ கைத்தடி தொண்டாவிடப் பெரிய கைத்தடி. எனக்கு ஒரு கைத்தடி கேட்காத. அவருக்கு இரண்டு கைத்தடி அடியோடு செவிடு!"

பாரதியார் சங்கம்

மேற்படி சங்கத்தில் அங்கத் தினதாக விரும்பும் தமிழ் அன்பர்கள் ஆண்டுச் சந்தா ஆறு ரூபாய் பின்புறம் விலா சத்துக்கு அனுப்பி வைக்கும் படி கோருகிறோம்.

14. 5. 1943 இன்

கொண்டித்தா. பாரதியார் சங்கம்

436 காலாத்தா, தீர்ப்பாக்கம், சென்னை

மலைப் பூவும்
மீருதுவாகவும் ...

கவரிச்சிகரமான
நிறங்களில் ...

விதம் விதமான
அமைப்புகளுடன் ...

ஒப்புயர்வற்ற உன்னத
ஆடையாக விளங்கும் ...

மனோரம்பியமான
பட்டுப் புடவைகள்

தயாரிப்பவர்கள்: டி.ஜி.ஜி. ஆர்.எம்.கே.சி.
பட்டு எந்தவு மின்ஸ், சிதம்பரம்

தூய வெண்மை நீர்ப் புட்டியில் துளிகள்
நேர்த்தியான கோடுகள் இழைத்த புட்டியுங்கள்
நம்மியமான ஜாக்கட் துளிகள் முதலியன
வெண்புய அகதத்தில் கிடைக்கும். தேவைக்கு
விண்ணப்பிக்கவும்

அலை ஓசை

☆☆☆☆☆☆ கல்கி ☆☆☆☆☆

ஏழாம் அத்தியாயம்

நித்திய வாழ்வு

இந்த உலகத்தில் எத்தனையோ தேசங்கள் சில சமயம் சிறப்புடன் வாழ்வதும் பிறகு அழிந்து போவதும் வழக்கமா யிருக்கையில், பாரததேசம் மட்டும் பல்லாயிரம் வருஷமாக நித்திய வாழ்வு பெற்றிருப்பதின் காரணம் என்ன என்பது பற்றிக் கிட்டாவய்யர் சீதாவிடம் கூறினார் அல்லவா?

அவருடைய புதல்வன் சூரியநாராயணன் சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் அதற்கு வேறொரு காரணம் கூறினான். கிட்டாவய்யர் வீட்டுத் திண்ணையில் கூடிய பார்லிமெண்டு சபையில் நடந்த விவாதத்தின் போது சூரியர் அந்தக் காரணத்தைச் சொன்னான்.

"கொஞ்சம் இதைக் கேளுங்கள்: ஒரு குண்டுகியில் வரிசையாகத் தபால் தலைகளைக் குத்திக் கோப்பதாக வைத்துக் கொள்ளலாம். அதில் மேலே யுள்ள ஒரே ஒரு தபால் தலையின் பருமன் எவ்வளவோ அவ்வளவுதான் இந்த உலகத்தில் மனிதன் தோன்றி நாகரிகம் அடையத் தொடங்கிய பிறகு சென்றிருக்கும் காலம். அதற்கு முன்னால், கீழேயுள்ள அவ்வளவு தபால் தலைகளின் அளவுள்ள காலம் இந்த உலகம் உற்பத்தியாகி மனிதனைத் தவிர மற்ற பல்வேறு ஜீவராசிகள் வாழ்ந்து வந்தன. அந்த ஜீவராசிகளிலே தென்னைமா உயரமும் மதுரைக் கோவில் கோபுரத்தின் கீளமும் உள்ள சில பிராணிகள் இருந்தன. கிருஷ்டியின் ஆரம்ப காலத்தில் அந்தப் பழங்கரமான பிராணிகள் இந்த உலகத்தில் அங்குமிங்கும் அகப்பட்டதை வெல்லாம் விழுங்கிக் கொண்டு ரஞ்சரித்தன. அந்தப் பிராணிகள் எல்லாம் இப்போது எங்கே? அவற்றின் இனமே அழிந்து இருந்த இடம் தெரியாமல்

மறைந்துவிட்டது. சரித்திர ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் வெகு அபூர்வமாக அத்தகைய பிராணிகளின் எலும்புக் கூடுகளைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். என்றும் கரையாத பனித்திரளின் அடியில் அகப்பட்டுக் கொண்டபடியால் அந்த எலும்புக்கூடுகள் லட்சக் கணக்கான வருஷம் பதப்படுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்து இப்போது அகப்படுகின்றன. அவ்வளவு பிரம்மாண்டமான பிராணிகள் அவற்றின் வர்க்கத்துக்கு வாரீஸே இல்லாமல் நசித்துப் போனதின் காரணம் என்ன? மாறிக் கொண்டு வந்த உலகத்தின் சீதோஷ்ண நிலைமைக்கேற்ப அவை மாருமலிருந்ததுதான். மாறிக்கொண்டு வந்த பிராணிகளோ இன்று வரையில் வாழையடி வாழையாக வாழ்ந்து பல்விப் பெருகி வருகின்றன.

"மனித குலத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். உலகத்தில் பல தேசங்களின் மக்கள் ஒவ்வொரு சமயம் மிக உன்னத நிலைமையில் இருந்திருக்கிறார்கள். பாபிலோனியா, அஸ்ஸீரியா, கிரீஸ், எகிப்து முதலிய அத்தகைய பழையகாலத்து நாகரிக மக்களின் சமூகங்கள் நசித்து அழிந்து போய்விட்டன. என் தெரியுமா? காலத்துக்கேற்ப அந்தச் சமூகங்கள் மாருமல் அப்படியே இருக்கப் பார்த்ததுதான் காரணம். ஆனால் நம் முடைய பாரத தேசமோ உலகில் வேறு எந்த தேசத்தையும் காட்டிலும் அநாதியான நாகரிகத்தை உடையது. ஆயினும் இன்றுவரை அழிந்து போகாமல் இருக்கிறது. காரணம் என்ன? இந்த தேசத்தில் வாழ்ந்த நம் மூன் றோர்கள் கால மாறுதலுக்கு ஏற்பத் தங்களுடைய பழக்க வழக்கங்களை மாற்றிக் கொண்டு வந்திருப்பது

தான். ஒரே ஒரு உதாரணத்தைக் கேளுங்கள். வேத காலத்தில் கம்முனியோர்கள் பல வித யாகங்கள் செய்தார்கள். அந்த யாகங்களில் குதிரைகள், மாடுகள், ஆடுகள் முதலிய பல ஜீவப்பிராணிகளைப் பலி கொடுத்தார்கள். அந்த யிருகங்களின் மாமிசத்தை அவர்ப்பாகம் என்பதாகத் தேவர்களுக்கு அளித்து மிச்சத்தைத் தாங்களும் உண்டார்கள். கௌதம புத்தர் அவதரித்து யாகங்களைக் கண்டித்தார்; யாகங்களில் பலி கொடுப்பதைக் கூண்டித்தார். கௌதம புத்தருடைய கொள்கைகள் உலகமெங்கும் பரவின. அந்தக் கொள்கைகளில் மூக்கியமானவற்றை லிந்து சமூகம், அதாவது அந்தக் காலத்து பாரத மக்கள், ஏற்றுக் கொண்டார்கள். யாகங்கள் நின்று போயின. பிற்காலத்தில் லிந்து தர்மத்தை நிலைநாட்ட அவதரித்த ஸ்ரீ சங்கரர், ஸ்ரீ ராமானுஜர் முதலிய ஆச்சாரிய புருஷர்கள் யாகம் செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்த வில்லை, துணிதாலர், துக்காராம், நியாகராஜர் - முதலிய பக்த சிவோமணிகளும் யாகம் செய்யச் சொல்ல வில்லை. இந்த ஒரு உதாரணத்தைப் போல ஆயிரம் உதாரணம் லிந்து சமூகத்தின் சரித்திரத்திலிருந்து எடுத்துக் காட்டலாம். அவ்விதம் அடிக்கடி புதிய கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்டு ஆசாரங்களையும் பழக்க வழக்கங்களையும் மரத்திற்கெண்டு வந்ததிலும்தான் லிந்து சமூகம் இன்றைக்கும் ஜீவசக்தி பெற்று விளங்குகிறது.

"அத்தகைய அவசியம், லிந்து சமூகம் பல ஆசாரங்களையும் பழக்க வழக்கங்களையும் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம், தற்சமயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. லிந்து தர்மத்துக்குக் கேடு நேராமல் என்னென்ன சமூக சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று போதனை செய்ய மகாத்மா காந்தி அவதரித்திருக்கிறார். அவருடைய போதனையின்படி தீண்டாமை, காதி வித்யியாகம், குழந்தை மணம் முதலிய வழக்கங்களை ஒழித்தே யாகவேண்டும். கம்முனடய பாட்டினர்களின் காலத்தில் கடைப் பிடித்த வழக்க பழக்கங்களையே இன்னமும் கைக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணியோமானால் கம்

மம்ப் போன்ற அறிவினர்கள் இவ்வாறு ஏற்பட்டு விடும்.

"இன்னொரு விஷயம் கேளுங்கள். ஒரு குண்டுசி முழுதும் கோத்திருக்கும் தபால் தலைகளின் உயரம், உலகத்தில் ஜீவர்கள் தோன்றியதிலிருந்து இன்று வரை உள்ள காலம் என்றும், மனித குலம் நாகரிகமடையத் தொடங்கிய பிறகு இன்றுவரை உள்ள காலம் ஒரே ஒரு தபால் தலையின் பருமன் என்றும் சொன்னேன் அல்லவா? மனித சமூகம் இனியும் வளர்ச்சி யடைந்து நிலைபெற்று வாழப்போகிற காலம் எவ்வளவு என்று சொல்லட்டுமா? தபால் தலைகள் நிரூபி ராப்பள்ளி உச்சிப்பிள்ளையார் கோவில் உயரம் அடுக்கி வைப்புகள். அது தான் மனித குலத்தின் வளங்கால வாழ்வைக் குறிக்கும். பாரத தேசத்து மக்கள் காலத்துக்கு ஏற்ப மாறிக் கொண்டு வந்தால் அத்தனை காலமும் இந்த உலகில் நிலைபெற்று வாழலாம்; மேன்மையாகவும் வாழலாம். வழக்கங்களை மாற்ற மாட்டோம் என்று பிடிவாதம் பிடித்தால் சரித்திரத்தில் எத்தனையோ ஜீவப்பிராணிகளும் எத்தனையோ தேச மக்களும் அழிந்து போனது போல காலம் அழிந்து போக வேண்டியதுதான்!....."

சூரியாவின் இந்த நீண்ட பிரசங்கத்தைப் பொறுமையுடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களில் ஒருவரான பிச்சவய்யர் இப்போது குறுக்கிட்டு, "சொல்லுது சரிதான். அப்பா! யார் இந்தச் சங்கியர்கள்? கம்முனடய காலத்திலேயே எத்தனையோ மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுத்தான் இருக்கின்றன. நான் நிறு பையனுயிருந்தபோது பிராமணன் சாப்பிடுவதை மற்றச் சாதியார் பார்க்கக் கூடாது. சம பந்தி போஜனம் செய்தால் சாதிப்பிரஷ்டம் செய்து விடுவார்கள். அந்த ஆசாரத்தை யெல்லாம் இப்போது யார் பார்க்கிறார்கள்? அந்தக் காலத்தில் இந்த அக்ஷிரகாலத்தில் ஒருவர் கூடத் தலையில் கிராப் வைத்துக் கொண்டிருந்ததை நான் பார்த்ததில்லை. இப்போது எந்த விட்டிலாவது கிராப் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற பையன் இருந்தால்கூட, பார்க்கலாம்! விடையவே விடையாது!" என்று சொன்னார்.

"மாமா! இந்த ஸூதிரி மூக்கிய மிஷ்யாத விஷயங்களில் மாறுதல் நடந்திருக்கிறது. ஆனால் இது போதுமா? போதாது. நமஸ்காரம் பாட்டன் காலத்தில் பண்ணையாட்களை நடத்தியதுபோல இந்தக் காலத்திலும் நடத்தலாம் என்று நினைத்தோமானால் பெரும் பிச்சாக முடியும்....."

"பார்த்திராங்காணும், பஞ்சவய்யரே! நையன் எங்கே வேல்லாமோ கற்றி என்ன வேல்லாமோ சக்கர வட்டமாகப் பேசுகிறானே என்று பார்த்தேன். கண்டியில் பண்ணை ஆள விஷயத்துக்கு வந்து விட்டான். அப்போது அந்த விஷயம் எதைக் கொண்டு வரையில் போய்த் தீர்த்து போய் விட்டது. அதைப் பற்றி நீ இப்போது பேசவேண்டாம். வேறு ஏதாவது இருந்தால் சொல்லு!" என்று அப்பாத்துரை சாஸ்திரிகள்.

"சாஸ்திரிகள் சொல்வது சரிதான், சூரியா! இந்தக் கிணான் கிளர்ச்சி விஷயம் இருக்கவே இருக்கிறது. அதை நான்கள் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். நீ கயராஜ்ய இயக்கத்தைப் பற்றிச் சொல்லு. மகாத்மா காந்தி முதலானவர்கள் இவ்வளவு பாடுபட்டார்களே! என்ன ஆயிற்று? கயராஜ்யம் எப்போது வரப்போகிறது? நேதாஜி கபாஜி போஸ் இப்போது எங்கே இருக்கிறார்? ஸுயாட்சரிசாச நாராயணன் என்ன சொல்லுகிறார்? 'வேண்டிக்காரா! வெளியே போ!' என்று தொண்டை மிழியக் கத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்களே. அதன் பின் என்ன? வேண்டிக்காரன் எப்போது வெளியே போகப்போகிறான்?" என்று சிமாச்சவய்யர் கேட்டார்.

"இவர்கள் தொண்டை மிழியும்படி, 'வேண்டிக்காரா! வெளியே போ!' என்று எங்கே கத்தினார்கள்? கம்ம ஊர் சர்வதத் தோப்பில் நின்று கொண்டு கத்தினார்கள்! வேண்டிக் காரனுடைய காதில் விழும்படி கத்தினும்தானே? அப்படி கத்தியிருந்தால் வேண்டிக்காரன் வெளியே போயிரா விட்டாலும் அவனுடைய காதாவது கேளிடாகப் போயிருக்கும்! அப்படி யொன்றும் இவர்கள் செய்ய வில்லையே! குண்டுச் சட்டியில் குதிரை ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கம்ம

ஊர்க் கழுதைப் போட்டலில் வெள்ளைக்காரன் இருக்கிறான், என்ன? இவர்களுடைய கூச்சலைக் கேட்டு விட்டு வெளியே போவதற்கு?" என்று பஞ்சவய்யர் வேறுத்து விரங்கினார்.

"மாமா! கொஞ்சம் பொறுங்கள். இப்போது உங்களுக்கு எகத்தான மாய்த்தா விருக்கும். ஆனால் கொஞ்ச நாளில் நீங்களே பார்க்கப் போகிறீர்கள்! வேண்டிக்காரன் மூட்டை கட்டிக் கொண்டு வெளியேறத்தான் போகிறான்!" என்று சூரியா.

"என்றைக்குப் போகப் போகிறான், எந்தக் கப்பலில் ஏறப் போகிறான் என்றுதான் நானும் கேட்கிறேன். எதற்காக இவ்வளவு தாமதம் செய்கிறான்? நான் நட்சத்திரம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்? அடால்ப் ஹிட்லர் தான் நான் நட்சத்திரம் பார்த்து அறித்து போனால் என்று சொன்னார்கள். இங்கிலீஷ்காரனுக்குக் கூட நான் நட்சத்திரம் பார்ப்பதில் நம்பிக்கை வந்து விட்டதோ?" என்று சிமாச்சவய்யர்.

"அப்படியானால் கம்ம அப்பாத்துரை சாஸ்திரிகளிடம் வந்து கேட்கட்டும்; திவ்வியமான நான் நட்சத்திரம் பார்த்துச் சொல்வார்!" என்று பஞ்சவய்யர்.

"இங்கிலீஷ்காரனுடைய நாளும் நட்சத்திரமும் பார்க்கவாவது? அவனுக்கு வயிற்றிலே பல்லாஷிறிறோ! அவனைப் பார்ப்பது என்று நினைத்துத் தாண்டவும் முடியாது. பழதை என்று எண்ணி யிதிகவும் முடியாதே! ஹிட்லர் நான் நட்சத்திரம் பார்க்கிறான் என்று இங்கிலீஷ்காரன் அறித்து அந்தக் கனக்கை வைத்துக் கொண்டு அவனை ஒரே அழக்காய் அழக்கி விட்டானே?" என்று கண்ணம் பொலாவுத் முதலியார்.

"நான் ஒன்று சொல்கிறேன். ஹிந்து சாஸ்திரத்தினை சொல்கிற நான் நட்சத்திரம் ஹிந்து மந்திரத்தைச் சொற்கள்களுக்குத்தான் பயன்படும். எங்கேயோ அக்காரர் சிமையில் இருக்கிற நீச்சர்களுக்கு அது பயன்படாது!" என்று அப்பாத்துரை சாஸ்திரிகள்.

"மாமா! இங்கிலீஷ்காரனை நீங்கள் நீசன் என்றுதான் சொல்லுங்கள்; வேறு என்னதான் சொல்லுங்கள்;

அவன் காதில் விழப்போவதில்லை. ஆனால் நான் தேறித்துக்கொண்ட ஒரு விஷயத்தைச் சொல்கிறேன். காவல் துக்குத் தகுந்தபடி மாறுகிற ஜாதிகள் உலகத்தில் கிழித்து நிற்கும் என்று சற்று முன்னால் சொன்னேன் அவ்வவா? அப்படிப்பட்ட குளம் இந்த நாளில் இங்கிலிஷ்காரர்களிடம் இருக்கிறது. இதைக் கேளுங்கள். இங்கிலிஷ்காரர்கள் யுத்தத்தில் ஐயித்ததற்கு முன்மே காரணமாக இருந்தவன் யார் தெரியுமா?"

"தேரியாமல் என்ன? அமெரிக்கன்!" என்றார் மொச்சவாயர்.

"நான் அதைச் சொல்லவில்லை, மாமா! இங்கிலிஷ்காரர்கள் அமெரிக்கா முதலிய மற்ற தேசத்தாரின் உதவியினால் ஐயித்தது உண்மையானது. ஆனாலும் இன்றைக்கு இங்கிலிஷ் சாதி பிழைத்திருப்பதற்குக் காரணமாக இருந்த ஒரு இங்கிலிஷ்காரன் உண்டு. அவன் பெயர் சர்ச்சில்!"

"தேரியும், அப்பா, தேரியும்! சர்ச்சில்! எங்களுக்குத் தெரியாதா, என்ன? அவன்தான் வாயில் ஒரு முழ நீளச் சுருட்டை வைத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு ரயிலிலே ஸ்பேஷல் கவரிலும் தொங்குகிறான்?"

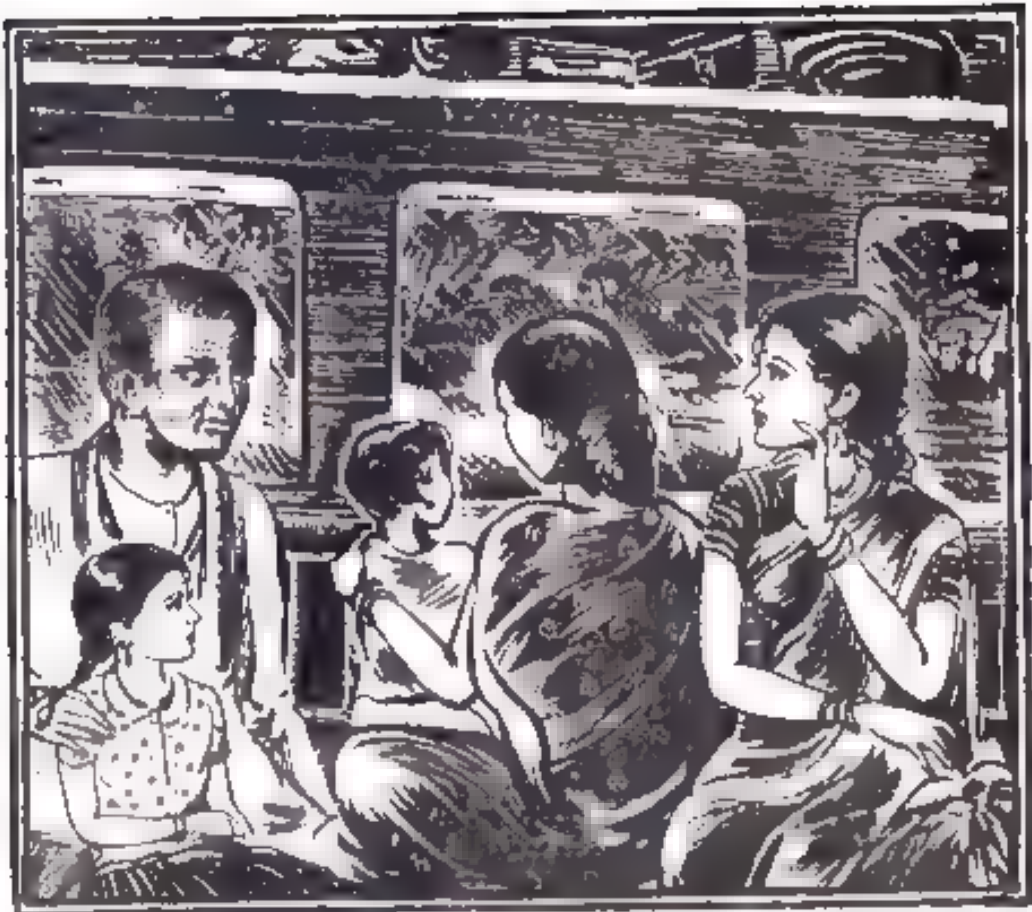
"வாய்தவம், அந்தச் சர்ச்சில்தான் இங்கிலிஷ்காரர்களை இந்த யுத்தத்தில் அடியோடு அறிந்துபோகாமல் காப்பாற்றினான். ஆனால் யுத்தம் முடிந்தவுடனே இங்கிலிஷ்காரர்கள் என்ன செய்தார்கள்? அந்தச் சர்ச்சிலை மூடிக் கொண்டு உட்கார வைத்துவிட்டு ஆட்டி எப்பவரிடம் இராஜ்யத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார், காவல் போலீசை அறிந்து நங்கள் போலீசையும் மாற்றிக்கொள்ளும் சக்தி இங்கிலிஷ் ஜாதியிடம் இருக்கிறது. இந்தியாவிலே இனி இங்கிலிஷ்காரர்களுடைய சாத்தியம் நடக்காது என்பது நம்மைக் காட்டிலும் அவர்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். ஆகையால் இந்தியாவை இந்தியர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டுச் கூடிய சீக்கிரம் பிரகடனம் போடுகிறார்கள். நீங்களும் நானும் அதைப் பார்க்கத்தான் போகிறோம்!"

"சரிதான், அப்பா, சரிதான்! முப்பது வருஷமாய் இப்படித்தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நானும்

கேட்டுக் கொண்டே விரிக்குகிறேன். முன்னொரு சமயம் 'ஒரு வருஷத்திலே சுயராஜ்யம் வரப்போகிறது' என்று சொன்னார்கள். அது வராமல் டிமிக்கி கொடுத்துவிட்டது. அப்புறம் உப்பு சத்தியாக்ஷோத்தரத்தின்போது சுயராஜ்யம் 'இதோ வரப்போகிறது!' என்று சொன்னார்கள். 'சுயராஜ்யம் வரவில்லை வருகிறதற்காக மகாத்மா வண்டனுக்குப் போயிருக்கிறார்!' என்றார்கள். 'வாஸ்தவம் இவ்வீச சாணுகறி அடைந்து விட்டான்' என்றார்கள். கடைசியில் ஒன்றுமில்லை என்று ஆடிவிட்டது. இப்போதும் 1942-ம் வருஷத்தில் 'அக்கப் போச்சு' என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதோ வரவில்லை. போடுத்து வருகிறார் என்று சொன்னார்கள். எல்லாம் வெறும் சுஷ்டால் பேச்சு என்று ஆயிற்று. அப்போர்ப்பட்ட பயங்கரமான யுத்தம் நடந்த போது, ஹிட்லர் ஒரு பக்கமும் டேஜேர் ஒரு பக்கமும் நெருக்கிக் கொண்டிருந்தபோதே, — இங்கிலிஷ்காரன் மசியவில்லையே! யுத்தத்தில் ஐயித்த பிறகா இந்தியாவுக்குச் சுயராஜ்யம் கொடுத்துவிடப் போகிறான்!" என்றார் வேலாயுத முதலியார்.

"முதலியார்வான்! உங்களைப்போல்தான் காணும் நீண்டதேன். இன்னும் அநேகரும் யுத்த சமயத்திலேதான் இந்தியாவின் சுயராஜ்யத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்று எண்ணினார்கள். ஆனால் அவதூறு புருஷரான மகாத்மா வேறு விதமாக நீண்டதார். யுத்த காலத்தில் இங்கிலிஷ்காரர்களுக்குக் கஷ்டம் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னார். எல்லா பாக்டரிக்கூடக் கட்டுப்படுத்திப் போல நான் சத்தியத்துக்குக் கட்டுப்பட வேண்டும் என்று கூறினார். அவர் பேச்சை நீதி எண்ணப்போல் எத்தனையோ பேர் இரகசியப் புரட்சி நியக்கத்தில் கட்டுபட்டோம். அதனால் ஒரு பயனும் இடைக்கவில்லை. கடைசியாக, இப்போது, மகாத்மாவின் வழியினால்தான் இந்தியாவுக்கு உறுமொட்சம் விட்டப் போகிறது என்ற நிச்சயத்துக்கு வந்திருக்கிறோம்!" என்றான் குரியா.

"நீயும் உன்னைப் போன்றவர்களும் மெத்தப் புத்திசாலிகள். அதனால் உங்களுக்குக் கார்த்தி காட்டுகிற வழிதான் சரியான வழி என்று

நிச்சயிக்க இவ்வளவு காலம் ஆகிறது. ஆனால் நாங்கள் எல்லாரும் படிப்பு வாசனை யில்லாத பட்டிக்காட்டு மனிதர்கள். ஆகையால் ஆரம்பத்திலேயே அந்த நிச்சயத்துக்கு வந்து விட்டோம். இந்தியாவுக்குக் கதி மோட்சம் பிறந்தால் மகாத்மாவின் தான் பிறக்கவேண்டும், வேறு யாராவும் இல்லை என்று முப்பது வருஷத்துக்கு முன்னாலேயே முடிவு செய்து விட்டோம். உன் அப்பாவும் நானும் அன்றைக்குக் கதர் கட்ட ஆரம்பித்தவர்கள் இன்றைக்கும் கதர் கட்டி வருகிறோம். தெரியுமோ, இல்லையோ? சீமாச்சு இப்போது விதிவிறது மில் துணியானாலும் அவன் கட்டிக்கொள் கிறதும் கதர் வேஷ்டிதான்!" என்று சொன்னார் பாங்கவய்யர்.

"மாமா! காத்தி மகானிடம் உங்க ளுக்கு அவ்வளவு பக்கியம் நட்பிக்கையும் எப்போது இருக்கிறதோ, அப் போது அவர் சொல்கிறதை முழுதும்

கேட்டு அப்படியே நடக்க வேண்டியது தானே?" என்றான் குரியர்.

"என்ன காரியத்தில் இதுவரை மகாத்மா சொல்கிறபடி நாங்கள் நடக்கவில்லை, நீ மட்டும் நடந்து விட்டாய் என்பதைச் சொல்வேன் பார்க்கலாம்!" என்று அப்பாத்துரை சாஸ்திரிகள்.

"கயராஜ்யம் கூடிய சீக்கிரம் வரப் போகிறது, அதற்குள்ளே நம்மிடமுள்ள குறைகளை நீக்கிக்கொண்டு கயராஜ்யத்துக்குத் தயாராக வேணும் என்று மகாத்மா சொல்கிறார்."

"என்ன குறை எங்களிடம் இருக்கிறது, அதை எப்படி நீக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லேன்!"

"முக்கியமாக, நியாமங்களில் உள்ள மிராகதார் களுக்கும் குடிபடைகளுக்கும் தகராறு இருக்கக் கூடாது. உள்குறைவானது உடனடிப்பின் பலன் என்கிற கொள்கையை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்."

“சூரியாவையே! நீர் வேறு என்ன வேணுமானாலும் பேசும். இந்த ஆள் படை விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் பேச வேண்டாம். உம்முடைய தகப்பனார் ஏற்கெனவே இடங் கொடுத்துக் கொடுத்து அதன் பலனை இப்போது அனுபவிக்கிறார், அவருடைய உயி ருக்கு உடல் வலிமைப் பார்த்தார்கள். தெய்வாஜிவமாகப் பிரயாணிகள்...”

“அது தெரிந்தும் இந்தப் பின்னை யாண்டான் விஸயங்களுக்குப் பார்த்து பேசுகிறானே? அதுதான் எனக்கு ஆச்சரியமா விருக்கிறது!”

“மாமா! அப்பாவை எங்களுடைய ஆட்கள் கொல்ல யத்தனித்தார்கள் என்பதை நான் நம்பவே மாட்டேன். அப்படி ஒரு நாளும் நடந்திராது. யாரோ வழிப்பறிக் கொன்றாக் காரர்கள் செய்த காரியத்துக்கு ஏழைக் குடிபடைகள் மேல் எதற்காகப் பழி வையப் போடுகிறார்கள்!”

“சரி! விடு! உன்னிடம் இதைப் பற்றி வாதம் இடுவானேன்! போலீஸ் விசாரணை நடந்து வருகிறது. சில நாளைக்கெல்லாம் உன்மம் என்ன வென்று தெரிந்து விடுகிறது. அப்படியும் இந்த மாநிலி நீ பேச மாட்டாய்!”

இந்தச் சமயத்தில் வலிதா விட்டு வாசலுக்கு வந்து, “அண்ணா! உன்னை அப்பா கூப்பிடுகிறார்!” என்றாள்.

“சரி, அப்பாவைப் போய்ப் பார்! அவர் சொல்லியதையாவது கேட்டு அதன்படி செய்ய!” என்று சொல்லி விட்டுத் திண்ணைப் பார்விகொண்ட அங்கத்தினர்கள் சபைமையக் கலைத்து விட்டுப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

சூரியா தன் தந்தை இருந்த அறைக்குள் சென்று அவர் படுத்திருந்த கட்டி யுக்கு அருகில் உட்கார்ந்தான்.

“முள்ளியுங்கள், அப்பா! நாங்கள் சத்தம் போட்டுப் பேசியது உங்களுக்குத் தலை நேரவாக இருந்திருக்கும். தெரிபாரமல் இவரத்து அப்பா மீட்டேன்!” என்றான்.

“சூரியா! நீ பேசியதெல்லாம் என் காதில் விழுந்து கொண்டிருந்தது. அதனால் எனக்குத் தலைவலி உண்டாக வில்லை. சொம்பவும் சந்தேகமும் உண்டாயிற்று. உன்னிடம் ஒரு விஷயம் சொல்ல வேண்டும் என்று நானே எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். சில நாளை நான் யோசனை செய்து பார்த்ததில் நீ சொல்வதுதான் சரி என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறேன். நீ இந்த சனரில் தங்கி உன்னுடைய இஷ்டப் படி எல்லாம் நடத்து; குடி படைகளுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ செய்ய. இன்னொரு விஷயமும் சொல்லுகிறேன். என்னை வழி மறித்து அடித் தாங்கள் கம்முண்டை ஆட்கள் என்று என் ஒருவரையும் அங்கலில்லை. அவர்கள் தூண்டுதலினால் நடந்தது என்பதும் சரியல்ல. இதைப் பற்றி எந்தக் தேராளில் வேண்டுமானாலும் நான் சத்தியம் செய்யத் தயார்!” என்றார் விட்டா வய்யர்.

“அப்பா! நீங்கள் சொல்வது எனக்கு எவ்வளவோ சந்தேகமாயிருக்கிறது. ஆனால் இந்தப் பெரிய பொறுப்பை என் தலையில் ஏன் போடுகிறீர்கள்? என்னால் அந்த வலிக்க முடியுமா? நீங்களே எல்லாம் செய்

யுங்கள். நானும் கூட இருக்கிறேன். மேலும் நானாக ஏதாவது செய்தால் அன்னா கங்காதான் ஒப்புக்கொள்வானா? என்பேரில் கோபித்துக் கொண்டு சண்டைபிடிக்கமாட்டானா?" என்று சூரியா கேட்டான்.

"கங்காதானின் எண்ணம் இப்போது ரொம்பவும் மாறிப்போயிருக்கிறது. அப்படி அவன் ஆட்சேபித்தாலும் என்ன? நான் உனக்குப் பூரண அதிகாரம் தருகிறேன், உன் இஷ்டப்படி செய். எனக்கு இந்த ஊரில் இருக்க இனிப் பிரியமில்லை, வானப்பிரஸ்த ஆசிமத்தை என்னுடைய மனம் நாடுகிறது. எங்கேயாவது யாத்திரை போகவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. வலிதா தேவ பட்டணத்தில் வந்திருக்கும்படி கூப்பிடுகிறேன். காரி, ஹரித்வாரம், பத்ரிநாத் முதலிய சைத்திரங்களைத் தரிசனம் செய்வதற்குச் சீதா என்னை அழைத்துப் போவதாகச் சொல்கிறாள்...."

"சீதா எதற்காக உங்களை அழைத்துப் போகவேண்டும், அப்பா! நான் அழைத்துப் போகிறேன். அந்த இடங்களைல்லாம் எனக்குத் தெரியும். காரியில் ஆறு மாதம் இருந்தேன்."

"சூரியா! நீ என்னைக் காலிக்கு அழைத்துக்கொண்டு போவதைக் காட்டிலும் இங்கேயிருந்து குடிபடைகளைக் கவனித்துச் சொல்ல வேண்டியதைச் செய்தால் அதனவே எனக்குப் பரிமிறுப்பியா யிருக்கும்."

இந்தச் சமயத்தில் சரஸ்வதியம்மாள் உளையெழுந்து வந்து, "சூரியா! அப்பாவோடு அதிகமாகப் பேசுக்கொடுக்காதே! அந்த சரத்திரி ஆகப்போயிறதே! அவர் தூங்க வேண்டாமா?" என்றாள்.

"அம்மா சொல்வது சரிதான். தூங்குங்கள், அப்பா! விவரமாக நாளைக்குப் பேசிக்கொள்ளலாம். எப்படியும் உங்கள் இஷ்டப்படி நடந்து கொள்வோம்!" என்றுன் சூரியா.

எட்டாம் அத்தியாயம்

"மாமழை போற்றுவதும்"

போர்க்களத்தில் அம்பு மழையைப் போலும் படுத்தாமல் சூறிப்பிட்ட இலட்சியத்தை நோக்கிச் செல்லும் வீரனைப் போல் அந்த ரயில் வண்டி

. மிறுதான் தன்வையுடன் தொடர்ந்து பேசக் நடத்துவதற்குச் சூரியாவுக்குச் சந்தர்ப்பம் இடைக்கவில்லை.

மீட்டாவய்யரைத் தீர்த்த யாத்திரை அழைத்துப் போவது யார் என்ற பிரச்சனையும் எழுந்ததற்கு இடமில்லாமல் போய்விட்டது.

நிருமலர் என்னும் மகான் மனித வாழ்வின் அடித்தியத்தைக் குறிப்பிடுவதற்கு ஒரு அற்புதமான பாடலைப் பாடியிருக்கிறார்.

அடப்பண்ணி வைத்தார்
அடிநீர் உண்டார்
மடக் கொடியாரோடு
மத்தணம் புகுந்தார்!
இடப்பாக்கமே இறை
தேரத்தே எங்கு?
கிடக்கப் படுத்தார்!
கிடத்தேறாத் தாரே!

இராத்நிரி அறுகனா உண்டி தயாரித்து வைத்ததை ஒரு மெகஸ்தர் சாப்பிட்டார். பிறகு மீன்வியோடு சயன் அறைக்குச் சென்றார். "இடது மார்புக்கு அருகில் கொஞ்சம் வலிக்கிறது!" என்று சொன்னார். தூங்கித் தூங்கி வலி போய்விடும் என்று படுத்தார். படுத்தவர் படுத்தவர்தான்! பிறகு எழுந்திருக்கவே வில்லை.

நிருமலர் வாக்கின் கடைசி வரி மீட்டாவய்யரின் விஷயத்தில் பளித்து விட்டது. இராத்நிரி சூரியாவிடம் தன் உள்ளத்தைத் திறந்து காட்டி விட்டு நிர்மலியோடு படுத்துத் தூங்கி வாய் மறுபடி எழுந்திருக்கவே இல்லை.

அடுத்த நாள் காடியில் அந்த விட்டியப் பரிதாபமான ஒலக்குரல்களும் துபாய் துதும்பிய பிரவாகமும் ஒப்பாரியும் ஒலமித்து எழுந்தன.

எல்லாரிலும் அதிக துயரத்துடன் புலம்பி அதிகமாகக் கண்ணீர் விட்டுக் கதறியவன் மீட்டாவய்யரின் மருமகனாகிய சீதாவே யாகும்.

காற்றையும் மழையையும் போலும் படுத்தாமல் போய்க்கொண்டிருந்தது.

இரண்டாம் வகுப்பு வண்டி. ஒன்றில் சீதாவும், வலிதாவும், வலிதாவின்

புருஷன் பட்டாபிராமனும் குழந்தைகள் இருவரும் இருந்தார்கள்.

அவர்கள் ஏல்லாருடைய கவனமும் வண்டிக்கு வேளியே தோன்றிய காட்சிகளில் சென்றிருந்தது.

வானம் முழுதும் கருமேகங்கள் மூடி மழை பெய்து கொண்டிருந்தபடியால் பகல் நேரம் அந்தப் பேரழைப்போல் மங்கி இருள் அடைந்து தோன்றியது.

சடசடவென்று அடித்த மழை ஒரு பக்கத்து ஐயன்ஸ் கண்ணாடிகளைத் தாக்கிச் சுக்குநூறுக்கிவிட முயன்று கொண்டிருந்தது.

ஆனால் இன்னொரு பக்கத்து ஐயன்ஸ் கண்ணாடிகளின் வழியாக வேளியே தோன்றிய பலவிதக் காட்சிகள் தெளிவாகப் புலனுதிக் கொண்டிருந்தன.

நீர் வளமும் நிலவளமும் சிதைந்து செழித்த பிரதேசத்தின் வழியாக ரயில் அச்சமயம் போயிற்று.

பெருங் காற்றில் பேயாட்டம் ஆடிய தென்னை மரங்களின் மட்டைகள் வானத்து மேகங்களின்மீது கோபம் கொண்டு தாக்கி அடித்தன.

அடர்ந்து செழித்து வளர்ந்திருந்த மூங்கில் மரங்கள் நாலரபக்கமும் சுற்றிச் சுற்றி மழைத் துளிகளைத் தாக்கிச் சிதறச் செய்து கொண்டிருந்தன.

மாமரக் கிளைகள் அலங்கோலமாக ஆடியபோது, அவற்றில் மழைக்கு ஒதுங்கிப் பதுங்கிக் கொண்டிருந்த படிகளின் பாடு மிகவும் கஷ்டமாகப் போய்விட்டது.

திடீரென்று ஒரு மாமரத்தின் கிளை முறிந்து கீழே விழுந்தது. அதிலிருந்த ஒரு காக்கை மழையினால் நனைந்த சிறகு களை விரிக்க முடியாமல் விசித்து, பறக்க முடியாமல் பறந்து, காசா வென்று கட்டிப் போயிருந்த தோண்டையினால், "அபயம்" "அபயம்" என்று கூவிக்கொண்டு இன்னொரு மரத்தில் போய் உட்கார்ந்தது.

"ஐயோ! பாவம்!" என்று தோபரிதரபக் குரலில் கூறிவிட்டு லலிதாவைப் பார்த்தான். லலிதா குழந்தை பாலுலிடம் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தபடியால் பட்டாபிராமனுடைய முகத்தை நோக்கினான்.

பட்டாபிராமன் அச்சமயம் தோவைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். மழையில் நனைந்த காக்கைக்கு அவன்

இரக்கப் பட்டதைக் குறிப்பாகக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தான்.

"அந்தக் காக்கையின் பாடு கஷ்டம்தான்!" என்று சொன்னான்.

"நான் பிறந்த வேளையில் அந்தக் காக்கையும் பிறந்திருக்க வேண்டும்!" என்றான் தோ.

லலிதா திரும்பிப் பார்த்து, "எந்தக் காக்கை? ஏதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு?" என்று கேட்டான்.

தோவும் பட்டாபிராமனும் பேசாமல் இருந்தார்கள்.

"ஒரே மௌனமா யிருக்கிறீர்களே?" என்ன விஷயம் என்று எனக்குச் சொல்லக் கூடாதா?" என்று லலிதா மறுபடியும் கேட்டாள்.

"ஒரு மரக்கிளை ஒடிந்து விழுந்தது. அதிலிருந்த ஒரு காக்கை அவரி அடித்துக் கொண்டு இன்னொரு மரத்துக்குப் பறந்து சென்றது! நீ கவனிக்கவில்லை!" என்றான் பட்டாபிராமன்.

"பாது என்னமோ கேட்டான். அவனுக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன்! அதனால் கவனிக்கவில்லை!" என்றான் லலிதா.

"அதைத்தான் நானும் சொன்னேன்!" என்றான் பட்டாபிராமன்.

"குழந்தையைக் காட்டிலும் எனக்குக் காக்கை ஓசத்தி யில்லை!" என்று சொன்னான் லலிதா.

"குழந்தையைக் காட்டிலும் காக்கை ஓசத்தி என்று யார் சொன்னது?" என்றான் பட்டாபிராமன்.

ரயில் போய்க்கொண்டே யிருந்தது.

ஒரு ஊருக்குப் பக்கத்தில் வயல்கள் சூழ்ந்திருந்த போட்டைத் திடலில் ஒரு சிறை எரிந்து கொண்டிருந்தது.

சிறையின் தீ மழையில் நனைந்து அணந்து போய் விடாதபடி சிலர் அதன்மேல் அவசர அவசரமாகக் கீற்றுப் பந்தம் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"அதோ பார், அம்மா! நெருப்புக்கு மேலே பந்தம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! எதற்காக, அம்மா?" என்று பட்டு கேட்டான்.

எல்லாரும் அந்தப் பக்கம் பார்த்தார்கள். சிறை எரிவதைக் கண்டதும், "மாமாவையும் இந்த மாதிரிதானே சிறையில் வைத்துக் கொளுத்திவிட்டு வந்தோம்?" என்று தோ சொல்லி விட்டு விரிமி அழத் தொடங்கினான்.

லலிதாவின் கண்களிலும் கண்ணீர் துளித்தது. ஆனால் அவள் அழவில்லை.

"அப்பா செத்துப் போனதுகூட எனக்கு அவ்வளவு பேரிதாக இல்லை. நீ துக்கப்படுகிறதைப் பார்த்தால்தான் அதிக வருத்தமாயிருக்கிறது!" என்று லலிதா கூறினாள்.

"மாமா செத்துப் போனதற்குக் காரணம் வருத்தப்பட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அவர் மிக மேலான கதிக்குப் போயிருப்பார். மோட்சம் களுக்குள்ளே மிக உயர்ந்த மோட்சத் துக்கு அவர் நிச்சயம் போயிருப்பார்!" என்றான் பட்டாபிராமன்.

சீதா விம்மலை நிறுத்திக் கண்களையும் துடைத்துக் கொண்டு, "அது வாஸ்தவந்தான். சூரியாஸைப் போன்ற ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றதற்கே அவர் எவ்வளவோ மேன்மையான கதிக்குப் போயிருக்க வேண்டும்!" என்றாள்.

"சந்தேகமில்லை. பத்து நாளைக்குள் சூரியா குடியானவர்களை எவ்வளவு சரிக்கட்டிக் கொண்டு விட்டான்!" என்று பட்டாபிராமன் சொன்னான்.

"அப்பா செத்துப்போன அன்றைக்கேதான் குடி படைகள் எல்லாம் கூட்டமாய் வந்து கதறி அழுதுவிட்டார்கள்!" என்றாள் லலிதா.

ரயில் போய்க்கொண்டே யிருந்தது.

எங்கே பார்த்தாலும் தண்ணீர் மயமாகக் காணப்பட்டது.

"இது என்ன, ஒரே ஜலப் பிரளயமாக வல்லவா இருக்கிறது? ராஜம் பேட்டைபைக் காட்டிலும் இங்கே மழை அதிகம் போலிருக்கிறதே!" என்றான் பட்டாபிராமன்.

"நாம் ரயில் ஏறிக் கொள்வோம். பிறகு அங்கேயும் மழை கொட்டி யிருக்கலாம்!" என்றாள் சீதா.

"மழை இல்லை, மழை இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அடைத்து வைத்துக்கொண்டு கொட்டுகிறது!" என்றாள் லலிதா.

"மழை கொஞ்ச நாள் இல்லாமற் போனால்தான் மழை எவ்வளவு அபகியமானதென்று ஜனங்களுக்குத் தெரியிறது. வேதகாலத்து ரிஷிகள் சூரியனை எப்படித் தோத்திரம் செய்

தார்களோ அப்படியே வருஷையும் தோர்த்தனை செய்தார்கள். சிலப்பதிகாரம் என்ற தமிழ்க் காவியத்தில் சூரியனையும் சந்திரனையும் போற்றி விட்டு, 'மாமழை போற்றுவாம்' 'மாமழை போற்றுவாம்' என்று அழகாகப் பாடி யிருக்கிறது!" என்று பட்டாபிராமன் தன்னுடைய புலகமையைத் தெரியப்படுத்திக் கொண்டான்.

"இருந்தாலும் மழையை ரொம்பப் போற்றி விடாமலிருந்தால் நல்லது. இப்படி ஒரே கொட்டாகக் கொட்டினால் ஏழை ஜனங்கள் என்ன செய்வார்கள்? ஐயோ! பாவம்! அதோ பாருங்கள்!" என்றாள் லலிதா.

அவள் கட்டிக் காட்டிய பக்கத்தில் ஒரு மிராமர் இருந்தது. மிராமத்து விதிகளுக்குள்ளே மழைத் தண்ணீர் ஆற்று வெள்ளம் போலப் பாய்ந்து ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

ஒரு குடிசை விட்டின் கூரையைப் பெருங் காற்று அப்படியே பிய்த்துத் தாக்கி அப்பாலே எறிந்திருந்தது.

குடிசையில் பாக்கி நின்ற குட்டிச் சுவர்கள் மழையில் நனைந்து களைந்து கொண்டிருந்தன.

குடிசைக்குள்ளே யிருந்த எட்டிப் பாளை தட்டு முட்டுச் சாமான்களை ஒரு ஸ்திரீயும் இரண்டு ஆண் பிள்ளைகளும் ஏடுத்து அப்படியே படுத்த முயன்று கொண்டிருந்தார்கள்.

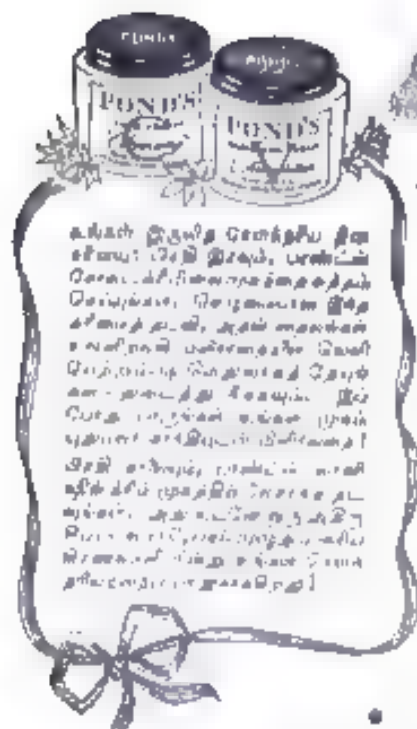
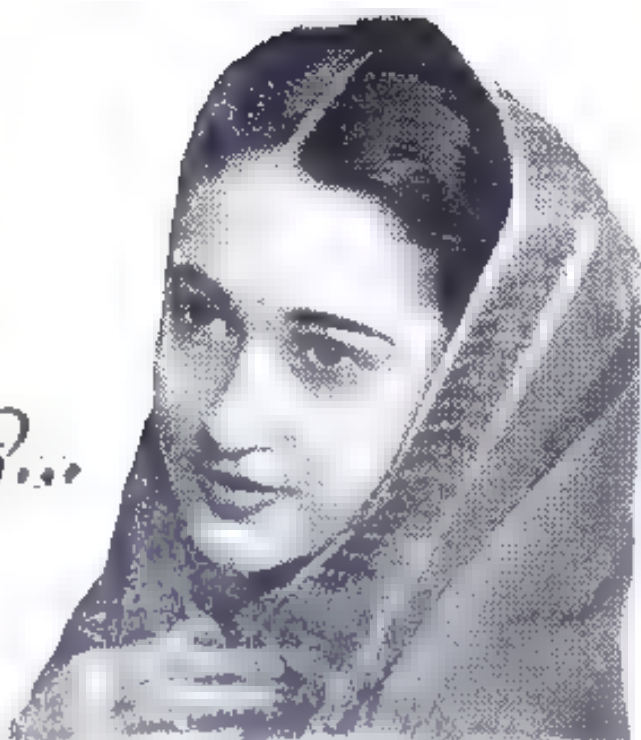
"இந்த மாதிரி எவ்வளவு குடிசை இன்றைக்கு இடிந்து விழுந்து போச்சோ! அந்தக் குடிசைகளில் வசித்த ஏழை ஜனங்கள் எல்லாரும் என்ன கஷ்டப் படுவார்களோ?" என்று லலிதா பரிதாபப்பட்டாள்.

"எனக்கு இங்கேயே ரயிலிலிருந்து குதித்து விடலாம் என்று தோன்றுகிறது. ஓடிப்போய் விடு வாசல். இழந்த அந்த ஏழை ஜனங்களுக்கு ஒத்தாசை செய்யவேண்டும் என்று ஆனீசயா யிருக்கிறது!" என்றாள் சீதா.

மழை மேலும் கடுமையாகப் பெய்தது. காற்று இன்னும் தீவிர வேக மடைந்து மோதி அடித்தது.

ரயில் அசைந்து ஆடிக் கொண்டுத் திணறித் திண்டாடிக் கொண்டும் தண்டலாளங்களின் மீது ஊர்ந்து சென்று கொண்டே யிருந்தது.

நிலையான பெய்வுக்கு...

உங்கள் இருவித வேலையில் தின
செய்யும் போது இரவும், பரந்தும்
செய்யும் போது உங்கள் உடம்பைத் தளர்த்தும்
பெய்வுக்காக, பிழைப்பதற்கு இதை
கவனத்தோடு, அருமை நடைமுறை
கவனத்தோடு பயன்படுத்திச் செய்வி
யோ, உங்கள் உடம்பைத் தளர்த்தும்
பெய்வுக்காக, பிழைப்பதற்கு இதை
கவனத்தோடு, அருமை நடைமுறை
கவனத்தோடு பயன்படுத்திச் செய்வி

...பாண்டஸ் இந் கிரீம்கள்

உங்கள் உடம்பை மென்மையாக்கி உங்கள்
கருத்து இரண்டு கிரீம்கள் தேவை. தூண்டு
கரிய நாலைக்கள் கலக்கப் பெற்ற பாண்டஸ் மென்மையா
கிரீம், தூண்டு மலினத்தைகளைப் போக்கி முகத்தை
சத்தம் செய்ய. காலை, குறுக்கையான மென்மையான
பாண்டஸ் மென்மையான கிரீம், குறுக்கையான மென்மையான
முகம் சத்தம் காத்தி குன்றாமல் பாதுகாக்க.

பாண்டஸ்

விவரம் விவரம் கருத்து: L. D. கெய்ஸ் & கோ. (இந்தியா) லிட்.
பம்பாய் - கர்நாடகா - புல்கி - சென்னை - கோலா கோலா -
காசர் - கொழும்பு - சங்கர்

வெளரும் துமிழ்

முல்லைக் கொடியாள்

தூய தமிழகத்தில் 'மஞ்சள் பிரகாசம்' என்று சொல்லப்படும் ஆபாசக் கன்னுமேலும் பரவி வருகின்றனவே என்று தமிழகாட்டு அறிவாளிகள் ஸார் கவலைப் படுகிறார்கள். அவர்களுடைய கவலையினாலேயே மகிழ்ச்சியையும் கம்பிக்கையையும் ஊட்டும் சில அம்சங்களும் இல்லாமற் போகவிட்டன. அதாவது உயர்ந்த இலட்சியங்களையும் உண்மைகளையும் சீர்திருத்தக் கருத்துகளையும் கொண்ட கல்ல பிரகாசங்களாகும் தமிழகாட்டில் கல்ல வரவேற்ப இருப்பதைக் காண்கிறோம். "மூல்கைக் கொடியாள்" என்னும் சிறு கதைத் தொகுதி வெளியான இரண்டாவது ஆண்டில் இரண்டாவது பதிப்பு வெளியாகியிருப்பது கம்பிக்கையை ஊட்டும் சிகழ்ச்சியாகும்.

தமிழ்மக்களின் சமூக வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு "வித்தன்" எழுதியிருக்கிற அருமையான இருபத்தாறு சிறுகதைகள் இந்த தாவில் வெளியாகியிருக்கின்றன.

தமிழர் சமூக வாழ்க்கையில் குடி கொண்டிருக்கிற அநீதிகளையும் கொடுமைகளையும் இக் கதைகள் இடித்துக் காட்டுகின்றன. அவ்வாறே தமிழர் வாழ்க்கையில் விதங்கும் மேன்மைகளையும் இன்பங்களையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

"வித்தன்" தமிழகாட்டு வளமையும் ஒட்டமும் சீவ சக்தியும் வாய்ந்தது என்பதை மேயர்கள் அறிவார்கள். முதலில் "கல்கி" பத்திரிகையில் வெளியான கதைகளாக் கொண்ட இந்த தாளுக்குத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தாரின் முதல் ஆண்டு விழாவில் முதற்பரிசு ஐந்தாறு ரூபாய் அளிக்கப்பட்டது. எனவே, "தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகப் பரிசு பெற்ற கதைத் தொகுதி" என்னும் சிறப்பு விருதை இந்த தாவின் மேலாட்டை பெருமையுடன் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

விவசயம் : ஸ்டார் பிரசுரம், திருவள்ளூர் கேள்வி, சென்னை; விலை : ரூ. 8.

கிந்தி

வாழ்வத்தில் தோன்றிய வர்ண கிந்தனைகள் அனைத்தும் அடையாளத்தில் இருக்கின்றன. அப்போது அவன் அணிந்திருந்த அந்தக் கத்திரிப்பூ கிதப் பாலையையும் அதன் ஓரத்திலே கருவிலப் பட்டில் பொன் நாகங்கள் போல் ஓடிய ஐரிகைக் கோடுகளும் அவன் மனத்தில் கிரீதாமாயம் பதித்த விட்டன. அந்தப் பெண் பங்களும் அவன் அந்தை மகன் தான். பணக்கார அந்தையின் ஆதரவில் தான் அவன் படித்துப் பரீட்சை தேறினான்.

இடையில் தோன்றினான் அந்த ஏழைப் பெண். அவளிடம் அமுது இல்லை 'மென்றாலும் பிரதது அதரபத்தைப் பெறுவதில் தோற்றம் இருந்தது. பல பெருமைய எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் அந்தப் பெண்ணுக்கு அவன் மாலையிட்டான். பிரதது தனிக் குடித்தனம். ஏழைப் பெண் அந்த மகாராணி சரஜயமாக கடத்தி எடுத்ததற்கெல்லாம் செலவு வைக்கிறது. கொஞ்ச காட்களுக்கெல்லாம் அவன் வாழ்க்கை முடிந்த விடுகிறது. அவன் அந்தையின் பெண் பங்குத்தான் புது வாழ்க்கையைத் தொடங்குகிறது.

"காத்தாடி" என்ற பெயருக்கேற்ப ஓக்கைதே மேலும் மேலும் வரி இறங்கி அகர்த்தா ஆடிக்கொண்டே செல்கிறது.

ஆசிரியர் : கா. பூ. பூ.; பிரசுரம் : புத்தக நிலையம், புதுச்சேரி; விலை ரூ. 5.

"ஏன், என்! மூல்கையே பிரகாசித்திருப்பதாக இந்தப் பத்திரிகையில் வெளியாகியிருக்கும் செய்தி நம்பத்தக்கதா?"

"அது இருக்கட்டும், ஐயா! மூல்கையே வெளியாகியிருக்கும் இந்தப் பரிசைத்தாரின் உன்னகேள்வி நம்பத்தக்கதா?"

ஆற்றங்கரைப்பள்ளியார்

சுவர்யந்தன்

புது பெண்ணம் குளிழிவிட்டுப் பெருகி வந்த கொண்டிருக்கிறது. குளித்தவிட்டு மேயெல்லாம் 45 சொட்ட, கையில் குடமேந்தி பெண் வந்த வரும் என்னிப் பெண் போலச் சுழித்த கொளித்த ஓடி வருகிறான் காவேரி. புதுமையின் பொலிவும் இளமையின் குதுகுதுப்பும் அவளிடம் பொங்கு கின்றன. தாண்டை போட்டோ கொஞ்சித் குதழ்த்த வரும் சிறு பெண்ணாகவேதான் இருக்கிறான் இன்றும்!

காவேரியில் புது பெண்ணம் கண்டதும் சுற்றப்புதுமே சிரித்த மெழுகின்றது. உள் விழுந்த பட்டுப்போன மரங்கள் உடர் சிலிர்த்த சிந்தின்றன. காவேரியோமாக இருந்த அரசமரம், "காடிபயம்மா, கா!" என்று ஆனந்தத்தோடு காவேரிக்குத் துணை. மேலிருந்த விரும் சருகுனை பெல்லாம் அன்புக் காண்கைகொடுப்பெத் தக் கொண்டு 'கரு'க் கொன்ற ஒரு சிரிப்புச் சிரிக்கிறான் என்னி காவேரி. பத்தினியே ஆவியம் மானகொக் வந்த கத்திருத்தாலும் இத்தக் காவிரிப்பும் பட்டினத்தின் தனக் காகக் காத்திருக்கும் அரசமரத்தினிடம் அவளுக்கு ஒரு தனி அன்பு உண்டு.

"என்ன தாத்தா, சொக்கிப்பய?" என்ற அவதந்தவாஞ்சையோடு அவன் கேட்பதைச்

கண்டே அந்த அரசமரம் புரித்தப் போகும், இன்னும் கொஞ்சம் மயமாகத் தன்மை ஆட்டி சருகுகளை உதித்த மகிழும்.

"காடிபயம்மா" என் பாட்டன், நம்பாட்டினை பெல்லாம் 4 பார்த்திருப்பாயே, இருத்தம் என்னத் தாத்தா என்னியே?" என்ற அரசமரம் ஒரு கேள்வியைப்போலும். மனக்குள் மனக்கொ காவேரி தன்னைத் தாத்தா என்ற சொல்லிவிட்டதில் அத்தகு சொல்பத் திருத்தினான்!

காவேரி புண்ணை புரித்தவிட்டு, "ஆமாம் தாத்தா, எத்தனையோ டேனாப் பார்த்திருக்கிறேன். என், கொலையுமே மாதவியும் கொஞ்சித் குதவிப்பே என் மடியில்தானே?" என்ற கம்பீரமாகப் பதில் சொல்லான். இத்தக் குதம்பு மட்டும் அவளை விட்டும் போகவேண்டிய என்ற கிணத்தம் கொள்ளுத் அரசமரம். ஆனாலும் அந் மனக்கண் மூட்கொ காவேரிக் கதாவில் குதித்த மகிழும் கொடவன் மாதவி போன்ற ஆர் மயிரம் காதுவர்க்கின் உருவக்கம் வந்த கத்தும். 'என்ன இருத்தாலும் இவன் கொடுத்த வைத்தவன்' என்று கிணத்தம் கொண்டே அவரைப் பார்த்து, "ஆமாம், 4 மட்டும் என்ன? இதை கொஞ்ச கேரத் தில் உன் சருத்திர சாணுனிடம் போய்

கொஞ்சப் பொழுதும்!" என்று சொல்லி அரசமரம் அவன் கையைக் கிளறும்.

சமுத்திர சாணன் பொலகார் கேட்டதமே காவேரிக்கு காரணம் உத்தவிலும். சங்கமம் ஆகவேண்டிய இடம் அருகிலே யிருக்கிறது என்ற கிணவு வந்ததமே அவன் உட்காரம் குவிந்தவிலும்; கொஞ்ச தாமதமிக்கும். "பொ, தாத்தா! உனக்கு எப்போதும் பரி சாரம்தான்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே ஓடிவிடுவான்.

தன்னிக் குதித்த அவன் ஓடும் காட்சி யைக் கண் கொண்டாமல் பார்த்து நிற்கும் அரசமரம். எங்கேயோ மலைகாட்டில் பிறத்த, கெடுகெய்வாமோ சந்தி உலாத்தல்கொண்டு ஓடிவரும் அவன் சமுத்திர சாணனைக் காணப் போகும் ஆகிலை கண்டு அதற்குச் சிரிப்பு வரும். 'ஏன் பெண் இவன்!' என்ற எண்ணி மைக்கடும்.

★

நியாதத்த வரும் புதுப்புதுவில் ஒரு தனிக் கவர்ச்சி உண்டு. அதைச் குந்தவரும் சாத்திலே ஒரு குஞ்சுமை உண்டு. அதை அனுப்பிப்படுவ தனியான ஒரு இன்பப் பிறக்கும். தகை ஒரு போதை பன்றி சொல்லலாம். அரசமரம் அப்பொழுது அந்த இன்பப் போதைவிலேதான் முழுவி யிருந்தது. நிறொன்று மனிதர்கள் பேச்சுக் குரல் கேட்கவே அது கணவு கிடைத்த உணர்வு பெற்றதற் திரும்பிப் பார்த்தது.

அரசமரத்தடியில் தங்கவேல் காடார் சிந்திஞர். அவர் பக்கத்தில் அவருடைய சகாக்களான முதலியார், உடையார், தேவர் எல்லோரும் சிந்திஞர்கள். மற்றொருவரான

பிள்ளைய இன்று காடேனும், அவரை யும் சேர்த்த 'நும்பெரும் கல்லாசகன்' ன்று சற்று வட்டாரத்தில் உய்கலர்கள் அழைத்த வந்தார்கள். சயிபத்தில் வந்த தேர்தலில் தங்கவேல் காடார் போட்டி யில்லாமல் வெற்றி பெற்று விட்டார். எதி ராக சிந்தலார் ஒரு வர்க்குறையை வாக்மிக் கொண்டு விவகிக் கொண்டாராம், அதன்படி காவேரிக் காவரயில் காடார் ஒரு படித்ததை கட்டவேண்டும், அங்கவலுதான்! இந்த இரகசிய உடன்படிக்கை காடாருக்கும் அந்த மாஜி எ திரி க் கு ம் தா ன் தெரியும். காவேரியையோ அல்லது அரசமரத்தையோ இந்த இரண்டு பிரமுகர்களும் கலந்த ஆலோசிக்காமலே முடிவுக்கு உத்தவிட் டார்கள். படித்ததை காவேரிக்கு; உடன்போதை அரச மரத்தை வெட்டி விட்டு அதே இடத்தில்! ஆனால் சம்பந்தப் பட்ட இந்த மூவருக்கும் இருபத்தாண்டு மணி போ போட்டிக் கூடக் கிடையாது. இதைக் கேட்டு அரசமரம் அப்படியே 'மாராச' சிந்தவிட்டது.

காடார் கொந்தடி அப்பாஸ் கவர்ந்தது. மதகரன் அரசமரம் இருந்த இடத்தில் படித்ததை — அதாவது, அரசமரத்தாக்குக் கல் சமாதி எழும். இதைக் கிணைக் கிணைக் அரசமரத்தாக்கு எண்ணலோபேவ இருந்தது.

பொலிபலவென்ற சருகுகளை உதிர்த்துக் கண்ணிக் விலும் அரச மரத்தைக் காவேரி ஆர்சியத்தோடு பார்த்தான். அவ னுக்கு நன்றம் புரியவில்லை, அரசமரம் பெருமூச்சு விட்டு அங்கலையத்தது.

"பாசடியம்மா, இந்த மறுகூச்சுக்கு என்மேல் பொருமையோ என்னமோ!

அப்படியானால்....!

அவளுடைய கழக்கமான அந்த இளமுறவைத் தடவிலிட்டிப் போக மறந்தது.

"எம்மா பம்பாயே, தாத்தா! இந்த மனுஷனோ இப்படித்தான்! அவர்களை யடக்கும் வழி என்ன? தெரியும். காலியியே பாயேன், இவர்களை யெங்கும் உன்னை வந்து கும்பிட வைக்கிறேன். கீமட்டும் பேசாம இருக்கணும், என்ன?"

என்னைச் சும்மிடச் சிரித்தாவிட்டுக் காவேரி தன் வழியே குதித்தோடிப் போனாள். அரசமாம் அரைவந்து வின்றது.

விடத்தெண்டும் என்ற ஆகா அரசமாத் தஞ்சை உண்டு; அதை வாழவைக்கவேண்டும் என்ற ஆகா காவேரிக்கும் உண்டு. இடையின் உத்த இந்த மனிதக் கும்பந்தான் அழிவுக்குக் காரணம். மெதவாக இந்தக் கும்ப னைச் சரிப்படுத்த என்ன செய்வது என்ற எண்ணத்திலே குழிவிட்டு வந்தகொண்டிருந்த காவேரிக்குப் பக்கத்தில் கொஞ்ச தூரத்தில் சந்த மதறவான இடத்தில் — வெளிப்பா சந்த உட்காந்திருந்த வெள்ளப் பிள்ளை பராக் கண்டதும் பஸிசென்று ஒரு பொருளை தோன்றியது.

அந்தப் பிள்ளைவான் சேத்தனாயோ கால யாக அங்கே இருந்தார். ஆனால் அவர் பகைத்ததைச் சேக்கை பாரும் வருவதில்லை, தன்னத்தையே—மனித வழிபாட்டுக்கு அப் பால்—அவர் மோதத் தவம் செய்து கொண்டிருந்தார். அவர் தெய்விகம் அந்த மகரத்த பெயரிலே அமுர்ந்தித் பிடித்தது. சில மெதறகலை உலகம் வப்படித் தெரித்த கொஞ்சாய் இருந்ததோ, அதைப்போல அந்தச் சேற்றப்பற மக்களும் மொகைப் பிண்டாடின் மகிமைப்ப அறித்த கொள் காமவே இருந்தவிட்டனர். ஆகவே அவர் அங்கேயே அந்தத் தனிகையில் அடங்கிவிட்டார்.

காவேரி அவளை வடம் வந்த, பானிகை கிள்ளுள். அவரும் அப்பாக, "என்ன காவேரி, சொக்கிவந்தானோ?" என்றார். குறையுக்காரக் காவேரி சேற்றத் தவமி கின்றமேதே அவருக்குத் தெரியும் ஏதோ விசேஷ மிருக்கிறது என்று. ஆனால் காவேரி மோக விஷயத்தைச் சொல்ல வில்லை. "கவாய், நீங்கள் இருக்கும் வரை உங்களுக்கு என்ன குறை? இருந்தாலும் நீங்கள் இப்படி ஒருவரும் வராத இடத் தில் இருப்பததான் ஏனக்கு என்னமோ போலிருக்கிறது. உங்கள் சத்தி பெய்வான்

குடியானவன் மனைவி:—கவாய் ஸ்ரீயா! எந்த மருத்து என் புதுது ஆகது, எந்த மருத்து மாட்டுக்கு என்று நம்மவர் சொல்லியிருக்க! டாட்டி:—என் புதுது ஆகது -அவ தெரியும். எந்தவை மாற்றிச் சாய்விடுவீர். மாட்டான். குடியானவன் மனைவி:—மாட்டை உத்தேசித்துக் கீகட்டு. ஸ்ரீயா:—ஒன்று கொடு ஒன்று மாட்டுக்கு வழியா'று விட்டான் எங்கள் பிழைப் பிலே மண் விழுந்து விடுமே!

"வயசப் பெண்ணேடு என்ன கும்பாசம் வேண்டிப் பிட்டுத்தெ இந்தக் கிழந்தாக்கு?" என்று நினைக்கிறான் போலிருக்கிறது. விரைக்கு என்னை அழித்தாவிட்டி லான் கிழங்கு இடத்தில் ஒரு படித்ததை கட்டப் போகிறார்களாம். அப்பறம் வளக்கொன்ற குறைச்சல்? உன்னைப்போல ஆயிரம் கண்ணிப் பெண்டர் இங்கே வந்த வண்ணேடு விளையாடுவார்களா. சீயும் இந்தக் கிழந்தை மறந்தே போய்விடுவான்!" என்றத அரச மரம்.

மாத்நின் இந்தப் புலம்பலில் கேட்டதும் காவேரிக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது. "என் தாத்தா! வயசுதான் ஆகித்தே, சாகுதத்தக் குப் பயமாயிருக்கா, என்ன?" என்றும் காவேரிவான் சிரித்தாக்கொண்டே.

மாத்நன்கோ வெறிய அதிகமாயிற்ற. "இவ்வேழமான்! ஆறிலும் சாகு, தாறிலும் சாகுதான்! இருந்தாலும் உன் குறையுப் சிரிப்பும், வேடிக்கைப் பேச்சும் கேட்க முடியவாமற் போய்விடுமே! என்னமே, வளக்குக் கொடுத்த மைத்தது அக்கைவு தான் போவேயிருக்கு!" என்றத அரசமாம்.

அரசமாத்நின் சொகக் குறையும் அன்பும் காவேரியைக் கலக்கவிட்டன. ஆகுதும்

இந்த மக்களுக்குத் தெரியாமல், உடனடியாகப் படாமல் போவ்விடுகிறதே!" என்று ஆரம்பித்தான்.

பிள்ளையார் காவேரியின் பேச்சில் கவனம் செலுத்தினார்.

"ஆமாம் காவேரி, அதற்கு என்ன செய்யலாம்?" என்று கேட்டார்.

காவேரிக்குச் சந்தோஷம் பொங்கிற்று. அவன் நினைத்த காரியத்தை முடிக்கச் சரியான சமயம் இது என்று முடிவு கட்டினான்.

"கொயி, கொஞ்ச நாத்தில் ஒரு அரசமரம் இருக்கிறது. அதனுடைய கீழ்க் கீழ் உட்கார்ந்துவிட்டால் உங்களுக்குப் பிரமாதமான பூண்டு, காவேரியின் எல்லாம் உட்கும். அங்கிருப்பவர்கள் கொம்பையும் தெய்வப்பதி புன்னயங்கள், உங்களை அவர்கள் பார்த்துவிட்டால் அலாதி மதிப்புக் கொடுப்பார்கள். காவேரிக்காரரும், அரசமரத்தையும், அரசமரத்தடியிற் பிள்ளையாரும் அவர்களுக்கு என்றும் கிணங்கலிட்டு அலாதி ஒரு காரியமாகி விடும். பன்ன கொங்கி நீங்கள்? அங்கே வந்து விடுகிறீர்களா? இப்போதே உங்களைக் கொண்டு போய் அங்கே வைத்து அப்போதும் செய்து விடுகிறேன்!" என்று காவேரி.

பிள்ளையார் ஒரு மோனைப் புன்னயம் புரிந்து, தலை யடைத்தார்.

பிறகு என் காவேரி.

அரசமரத்தடியில் ஒரு உட்கும். பார்த்து உட்கும் வந்த ஆட்கள் மரத்தடியிலிருந்து பிள்ளையாரைப் பார்த்ததும் அப்படியே வந்தபித்து நின்று விட்டார்கள்.

காடார் வீட்டுக்கு விஷயம் எட்டியது. அவரும் அந்த அநிசுவத்தைப் பார்க்க அங்கே வந்தார். உப்பிரமாத கீற்றிக்கும் பிள்ளையாரைப் பார்த்ததும் அவர் ஒரு பெரிய கும்பிப் போட்டார். அரசமரத்திற்கு அளவற்ற ஆனந்தம். தன்னையே அந்த காடார் வளங்களுக்காக அதற்குத் தோன்றியது. உடனே அது தன் நிலையை ஆட்டி இங்கேயே புதித்தது, தேவர்கள் பெரியும் பூமாரி போல!

அந்த மரங்களுள் அரசமரத்தடியிற் பிள்ளையாருக்கு ஏக மதிப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. 'ஐம்பெரும் கங்கைகளின்' ஒன்று உட்கும் கவனமாகத் திகழ்ந்த திம்மனம் கிணங்கலிற்றினார்கள். அவர்களுடைய தீர்மானத்தின்படி அரசமரம் தப்பிப் பிழைத்தது. பிள்ளையாருக்கும் தினசரி பூண்டுக்கு ஏற்பாடாகிற்று.

காவேரி கன் மிதிட்டிச் சிரித்தான். அவன் புன்னயத்தைக் கண்டு அரசமரம் அப்படியே மயங்கிப் போய், "காவேரி, நீ கொம்பு கெட்டிக்காரியம்மா! என்னை உழவைத்தாயே, நீ மகராஜியா விரும்புகிறாயா?" என்று மனமார வாழ்த்தியது.

அவன், "எல்லாம் பிள்ளையாரின் மகிமை, தாத்தா! அவர்தான் உங்களைக் காப்பாற்றினார்!" என்று கொல்லிவிட்டுத் துள்ளிக் குதித்தோடியப் போனான். "போடியம்மா, போ! இங்கேயே பார்த்தால் உங்களுக்குப் பிடிக்குமா? சமுத்திர ராஜினாக் காண ஒடா தட்டத்தைப் பார்!" என்று கொல்லிக் குறுக்கே வைத்தது அரசமரம்.

குறும்புக்காரி காவேரி ஒட்டோடியும் சென்று சமுத்திர ராஜினோடு என்னபேசுகாரியம் பேசினார். பிறகு இருவரும் சேர்ந்து சிரித்தார்கள். அவர்களுடைய சிரிப்பொலி அனியோகையோடு காத்தித் தித்த அரசமரத்திடம் வந்தது.

"மகராஜி, என்றும் இப்படியே அவன் குறுகலையிருக்க வேண்டும்!" என்ற இரய பூர்வமாய் 'சேது' விரும்பும் பிள்ளையாரிடம் வேண்டிக் கொண்டது அந்த அரசமரம்.

அவரும் அன்பு கூர்ந்த ஆடு உதி, அரசமரத்தின் ஆனந்த 'இலிங்க' என்னவோ'ப் புஷ்பமாரியாக வந்தது கொண்டார்!

திருநெல்வேலிக்கு அடுத்த வேட்டாடலில் பெண்கள் பாடசாலை நடத்துவதற்கு ரூ. 2,000 ஒங்கோடை உதவியுட்கு சங்கர காராயண மூப்பனார்.

விச்சுவைக் கேளுங்கள்!

விச்சு ரொம்பப் புத்திராவி. எந்தக் கேள்வி கேட்டாலும் பொருத்தமாகவும் புத்திராவித்தனமாகவும் பதில் சொல்லுவான். சிரிக்கவே மாட்டேன் என்று விரதம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் 'உம்மணு முஞ்சிகள்' கட விச்சுவிடம் பேசுதல் கொடுத்தால் கட்டாயம் சிரித்து விடுவார்கள்.

அவன் வீட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டில் ஒருவர் இருந்தார். அவருக்குக் குழந்தை களைக் கண்டாலே கொஞ்சமும் பிடிக்காது. அதுவும் விச்சுவைப்போல் விஷமம் செய்கிறவர்களைக் கண்டால் அவருக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வரும்.

ஒரு நாள் விச்சு அவரிடம் போய், "மணி என்ன ஆகிறது, மாமா?" என்று கேட்டுத் தொந்தரவு செய்தான். அவருக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. விச்சுவைப் பிடித்துக் கொண்டு முதுகில் ஒரு அடி வைத்து, "ஒரு மணி ஆகிறது, போ!" என்று.

"நல்ல வேளை, மாமா! உங்களை ஒரு மணிக்கு முன்னால் வந்து, 'மணி என்ன, மாமா?' என்று கேட்டிராமல் இருந்தேனே! அவ்வாறு கேட்டிருந்தால் என் முதுகில் பன்னிரண்டு அடியல்லவா கொடுத்திருப்பீர்கள்!" என்று சொல்லிவிட்டு ஓடினான். அதைக் கேட்டதும் அந்தக் கோபக்கார மாமாகூடச் சிரித்துவிட்டார்!

விச்சு அன்றைக்கு வெகு நேரம் பந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். அவன் சுவாசம்மமாக விளையாடிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் பந்து பக்கத்து வீட்டுக்குள்ளே போய் விழுந்து விட்டது. விச்சுவைக்குப் பந்தை எப்படி எடுத்துக்கொண்டு வருவது என்று புரியவில்லை. பக்கத்து வீட்டு மாமாவோ கோபக்காரர். அந்த வீட்டு அம்மாயிக்குக் குழந்தை இல்லை. விஷமம் செய்வதற்கு அந்த வீட்டில் யாருமே இடையாது. அவர்கள் வீட்டில் எல்லாச் சாமான்களும் ஒழுங்காக, வைத்தது வைத்தபடி இருக்கும். அங்குக்கும் நரக்காவினயைக் கொஞ்சம் ஓரமாகத் தள்ளிப் போட்டுவிட்டால் கூட அந்த அம்மாயிக்கும் மாமாவுக்கும் கோபம் வந்து விடும். விச்சுவைக்கோ விஷமம் பண்ணுமில் இருக்க முடியாது. அடிக்கடி ஏதாவது விஷமம் செய்து விட்டு விச்சு அவர்களிடம் வசவும் அடியும் வாங்கி யிருக்கிறான்.

ஆனால் அன்றைய தினம் விச்சுவைக்குப் பக்கத்து வீட்டினுள்ளே போய் அம்மாயியிடம் தன் பந்தைக் கேட்டத் தெரியும் வரவில்லை. யானை ருல் தன் பந்து விழ்ந்திருக்கும் இடம் அவனுக்கு கன்றாய்த் தெரியும். அதை அம்மாயியிடம் சொன்னால்.....!

மேதுவாக விச்சு பக்கத்து வீட்டுக்குள் போனான். நல்ல வேளையாக

அந்த மாமா இல்லை. உடனே அவனுக்குக் கொஞ்சம் தைரியம் வந்தது. சன்மயம் அதைக்குச் சென்றான். பயமும் மரியாதையும் கலந்த குரலில், "அம்மாமியி!" என்று கூப்பிட்டான்.

அம்மாமியே வந்தான். வினையாடி வியர்த்து விறுசிறுக்கும் முகத்துடன் அடங்கி நிற்கும் விச்சுவைக் கண்டதும் அந்த அம்மாமியுக்கு அவன் விஷமக்கார விச்சு என்பதே மறந்துபோய் விட்டது. அவன் அருகில் வந்து அவனை அணைத்துக்கொண்டு, "என்னடாப்பா, விச்சு!" என்று அன்போடு கேட்டான்.

உடனே விச்சு முகத்தில் இன்னும் பயத்தை கரவழைத்துக் கொண்டு, "அம்மாமியே, வாசலிலே பந்து வினையாடிக் கொண்டிருந்தேன். அது உங்கள் வீட்டுக்குள்ளே வந்து விழுந்து விட்டது. அதை எடுத்துக்கணும்!" என்று கேளுமினாள்.

அம்மாமிய் அன்புடன், "எடுத்துக் கொள்ளுண்டா, என் கண்ணோ! அது எங்கே விழுந்திருக்கிறது?" என்று கேட்டான்.

"அம்மாமியே, அந்தப் பந்து நானாகப் போய் எடுத்துக் கொள்ளும்படியான இடத்திலே விழவில்லை.....!" என்று சொல்லித் தயங்கினான் விச்சு.

"பந்து விழுந்த இடத்தைக் காட்டு! நான் எடுத்துத் தருகிறேன், வா!"

என்று கூறி, விச்சுவின் கையைப் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு கடத்துக்கு வந்தான் அம்மாமியே.

அங்கே கண்ட காட்சி அவனைத் திடுக்கிட வைத்தது. "என்டா, விச்சு! பந்து ஜன்னல் வழியாக உள்ளே வந்து கண்ணாடியை உடைத்துக் கொண்டு பிரோவுக்குள்ளே யல்லவா விழுந்திருக்கிறது!" என்று அவறினான்.

"அம்மாமியே, பிரோவை நான் உடைக்கவில்லை. நீங்கள் கவலிக் காமல் என்மேலே குற்றம் கமத்துகிறீர்கள். நான் போடப் பந்து பிரோக் கண்ணாடியை உடைத்திருந்தால் உடைந்த கண்ணாடித் துண்டுகள் எங்கே? ஆகையினால் அது முயன்று வேயே உடைந்திருக்க வேண்டும்!" என்றான் விச்சு, சாமர்த்தியமாக.

அம்மாமியே பார்த்தான். ஒரு கண்ணாடித் துண்டையும் காணவில்லை. ஆகவே அவன் சொன்னது சரியென்றே பட்டது அவனுக்கு. உடனே அவன் பிரோவுக்குள் திரும்பப் பந்தை எடுத்து விச்சுவின் கைக்கு கொடுத்து விட்டான். விச்சு பந்தை எடுத்துக் கொண்டு பிடித்தான் ஓட்டம்!

ஏற்கெனவே அவன் உடைந்த கண்ணாடித் துண்டுகளை எடுத்து வெளியே போட்டுவிட்டுத் தன்னிடம் வந்த விஷயம் அம்மாமியுக்குக் கடைசி வரை தெரியாமேயில்லை!

இரகசியம்!

மனைவி:—தந்தை தந்தப் பழக்கத்தையே போலித்தனமாண்டு வெளியே விசுவகிதேன்? அங்கு வேறே போட்டுண்டு!

கணவன்:—உகி இதோ பார்த்தீர்? தந்தைப் போலித்தனமாண்டு 'புறப்படுகிறேன்' என்ற இப்போது தெரிகிறதா?

வெள்ளிச் சீலம்பு

வேங்கடலக்ஷ்மி

இரு கையில் நெிய எண்ணெய்க் கவயத் தடனும், மடியில் கட்டிய வெற்றிலை, பாக்கு, புகழ்ப்பத்தினும் ஆலம்பேட்டைக்குப் பக்கத்திலிருந்த கண்ணிலம்மன் கோயிலை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தான் முத்தாயி. அவளுடைய மனதின் வேகத்தைப் போலவே கையில் வேகமும் விதுவிதுப்பா யிருந்தது.

யில் தொழிலாளியான குமரேசனின் மனைவி அவன். நல்ல கட்டடங்கி; சுழலும் கருவிழிகளில் யாரையும் மயக்கக்கூடிய சக்தி; நல்ல சிவப்பு நிறம்; கொடியோவ் தவளும் சரீரம்; தலையில் அலையலையால் அடர்ந்திருந்த கூத்தலை வாரி பெருத்துக் கொண்ட போட்டுக் கொண்டிருந்தான். நெற்றியில் பளீரென்று குக்கும் மின்னரிக் கொண்டிருந்தது. அவளுடைய தகதகத்த கண்ண்களில் பகலாஞ்சனின் ரோகை பட்டித் திருந்தது. கருத்தில் நாலிச் சாட்டுடன் மின்னரிப் பிணைத்திருந்த கருமணிச் சாத்தையும்கூட பவலாசனையும்கூட அணித்திருந்தான்.

சமாராக இருட்டியிருந்தது. கோயிலை யடைந்து அம்மனின் நிலைபை தெருங்கினான் முத்தாயி. பக்கத்தின் எரித்த கொண்டிருந்த கல் விளக்கின் திரிபைத் தாண்டிப் பிரகாசப் படுத்தியிட்டு, தான் கொண்டுவந்திருந்த எண்ணெயை விளக்கின் கார்த்தான். பிறகு அம்மனின் நிலைக்குப் புகழ்ப்பம் சாத்திக் கற்பூசம் காட்டியிட்டுப் பயபத்தியுடன் எய்க்கரித்தெழுந்தான்.

"முத்தா! ஏ, முத்தாயி!" என்ற யாரோ உப்பிருவது கேட்டு கிண்துள். அழைத்தது அவன் தோழி அஞ்சலை.

"முத்தா! உனக்கு விசயம் தெரியுமா?" என்ற அஞ்சலை கேட்டாள்.

"என்னது? எனக்கு ஒன்றாறாமே தெரியாதே!" என்றான் முத்தாயி.

"அவ்வெல்லாம் இன்னிக்கு யில்லி விருத்தே காடகம் பார்த்துப் புதுச்சேரிக்குப் போயிட்டாக்களாம்; சாத்திரி வீட்டுக்கு வர மாட்டாக்களாம். அப்படினா என்ன அர்த்தம்?—உனக்குத் தெரியுமில்லே?"

பளீரென்றது முத்தாயிக்கு; அஞ்சலையின் கடைசி கேள்விக்கு வெறிச்சோடிய பார்வை யுடன் தலையகத்தான் அவன்.

உத்தம் பார்த்துப் போனவர்கள் திரும்பி வரும் நிலைமை அவளுக்குத் தெரியும். மறு கான் சனிக்கிழமை ரூபிகிரகணம் என்பதற் காக யில்லி வேலை செய்பவர்களுக்கு விடுமுறை வேறு இருந்தது. அதற்கு முன் தின மான வெள்ளிக்கிழமையே காரக் சம்பள மும் கிடைத்திருக்கும். புதுச்சேரியில் காடகம் புர்த்துவிட்டுக் கள்ளக் கடைக்குள் தலுத்தி.....சரிதான், இந்த காரமும் முழுப் பட்டினிதான்.....!

முத்தாயியின் உடம்பெல்லாம் குயிரென்று வியர்த்தது. அப்படியே அசர்த்தபோய் அம் கிருத்த ஒரு கல்லின்மீது இடுப்பைப் பிடித் துக்கொண்டு உட்கார்ந்துவிட்டாள்.

2

முத்தாயியின் கண்கள் குமரேசனுக்கு 'வேலம்பா யில்லி' பன்னும் பஞ்சாலையில் வேலை. வீட்டில் மனைவியைத் தவிர வேறு யாரும் கிடையாது. ஆலம்பேட்டை ரொமத் தின் நெிய மனைபுடன் கூடிய ஒர் ஒட்டு வீடும் இரண்டொரு மாடு, கண்டகளும் அவர்களுக்கு உண்டு. முத்தாயியைக் கல் யானம் செய்துகொண்ட இரண்டு வகுடங்கள் வரை எல்லாம் ஒரே ஆனந்தமயமாகத்தான் இருந்தது. காரக் சம்பளத்தைக் குமரேசன் அப்படியே தன் மனைவியிடம் அளித்தவியு வான். முத்தாயி செட்டும் கட்டுமாய்க் குடித்ததும் செய்தவாள். குமரேச னுக்கு வேலைக்கு வேலை கல்ல சாப்பாடு, நிலைமைக்குத் தகுந்தபடி கல்ல துணிமணிகள் எல்லாம் முத்தாயின் சாமர்த்தியத்தினால் கிடைத்தவத்தான். அக்கம் பக்கத்தில் மாதச் சீட்டு வேறு பிடித்த, தக்கக்காப்பு, அட்டிகை, காதுக்கு வெள்ளிச் செம்பு எல்லாம் செப்து போட்டுக்கொண்டாள்.

குமரேசன் சாயத்திரம் வேலையிலிருந்து திரும்பும்பொழுது முத்தாயி தனது வேலை களைப்பெல்லாம் முடித்துக்கொண்டு, தலை காரிக் கொண்டையிட்டுத் செங்க வெற் திலைப் பாக்குப் போட்டுக்கொண்டு வாசலில் வந்து கின்று கொண்டிருப்பாள்.

குமரேசன் வந்ததும் 'கலீர், கலீர்' என்று காதிலெழும் பெட்டியும் ஒலிக்க வீட்டுக் குள் வந்து அவனுக்கு முகம் சலுல ஐயும்

கொடுப்பான். அந்திலையில் தங்கியே மறந்த இன்பத்தில் ஆழ்ந்த விழகார் குமரேசன்.

இப்படியெல்லாம் ஒரே ஆனந்தமயமாக விருந்த அவர்கள் காழ்த்தை திடீரென்று நல்ல கிழாய் மாறியது எல்லாருக்குமே ஆச்சரியமாக விருந்தது. காரணம் பட்டணத்திலிருந்து ஆலம்பெட்டை வந்துவருக்ப் புதிதாய் வந்து சேர்ந்த ஒரு தொழிலாளி குமரேசனுக்குச் சிவகாமாஜாதுதான். அவன் பெயர் கம்பையா. கிஷ்கிந்திர, பிணக்கு முதலிய இடங்களுக்குக் கெல்லாம் சென்று காழ்த்தையின் பல துறைகளிலும் அனுபவம் பெற்றவன் அவன். அவனுடைய தொடர்பு ஆலம்பணத்திலிருந்து குமரேசன் அடியோடு மாறி விட்டான். காழ்த்துக்கு ஒருமுறை இரு முறை கம்பையாவுடன் புதுச்சேரிக்குப் போய் காடகம், கிளிமசு, அடுத்தாற்போல் காழ்த்துக்கை எல்லாவற்றையும் ஒரு பார்க்கை பார்த்துவிட்டு வந்தான்.

இதனால் எல்லா கைகளுக்கும் போய்க் கடைகளில் முதலாய் ஆலையோடு செய்த போட்டிக் கொண்டுவிட்டு வெள்ளிச் செம்பு மட்டும் கிடுகிடுகிட்டு. அந்தையும் கழந்திக் கொடுத்தவியும்படியாக அவளை அடித்தும் உதைத்தும் இம்மைப் படுத்தினான் குமரேசன். முதலா அந்த வெள்ளிச் செம்பைக் கொடுத்த கண்டிப்பாய் மறத்துவிட்ட துடன், அந்த எங்கேயோ ஒளித் தும் வைத்து விட்டான்.

3

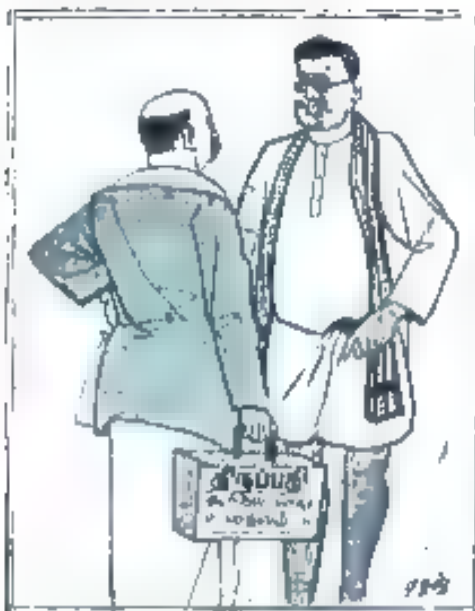
அன்று காசந்தைவைத் தாளிட்டிகொண்டு உள்ளே வந்த முதலாய், கைவலையையின் ஒரு முனையிலிருந்து பதைய கன்னிப் பெட்டியைத் திறந்து, அதிலிருந்து தட்டுமுட்டுச் சாமான்களை பெல்லாம் எடுத்து வெளியே வைத்தான். பிறகு பெட்டிக்குள் கைவிட்டுக் கைதத் துணியில் மூடித் தைத் திருந்த வெள்ளிச் செம்பைத் தையில் படுத்த வைத்துக்கொண்டு கண் கொட்டாமல் பார்த்தான். குமரேசன் வீட்டுக்கு வந்து அவ் துடன் மூன்று காட்களாகிவிட்டன. அழுது, அழுது முதலாயின் கண்கள் வெல்லாம் கிணிக் கிடந்தன. அன்று முழுதும் அவன் பச்சைத் தண்ணீர் சுடக் குடிக்க வில்லை. சந்திரப் பொருத்த

யின்மீதும் அந்தச் செம்பை அவன் கைதத் துணியில் வைத்துக் கட்டிக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு ஆவேசம் கைதயின்போல் கண்ணெய்மன் கொலினை நோக்கி வந்தான்.

முதலாய் கோலில் அடைந்தபொழுது கன்னிப் இருட்டிவிட்டது. கழங்கம்போல் அந்த ஒரே கிணக்கு மட்டும் எரிந்த கொண்டு இருந்தது. கிறித்தென்று உள்ளே துறைத் முதலாய், "ஓ, கண்ணெய்மன்! உன் புது கைத் தைப் பெயர்க்குற்றம் காட்டி, அவனைத் தண்டிக்கச் செய்த ஒரு தட்டாணக்காரன்! அந்த மதகாரையே எரிச்சப்போட்டவனில்லையா? உன் புருஷனைத் திருத்திப் பழையபடி கன்னிடம் கொண்டு வந்து சேர்க்கிறது உனக்கு ஒரு கஷ்டமா? என் தாயே! இங்கேயே, உன் கன்னிதிலிலேயே கைத் துண்டு கைப் பட்டினி கிடக்கப் போகிறேன்; அதுக்குக்கே உன் புருசன் மனம் திருத்தி என்னிடம் திருப்பியகாட்டி, இந்த வெள்ளிச் செம்பு சென்னையும் கடைச்சி, அதிலேயிருக்கிற பாணியெல்லாம் விழுக்கிப் பிராணனை விட்டுவிடுவான்! இது கிச்சயம்!" என்று காத்த குறையில் கத்தி விட்டு, அவன் அங்கேயே படுத்தவிட்டான்.

அந்த சமயம் புதுச்சேரியில் காடகம் பார்த்துவிட்டுக் கைதகார மன வித் துணியை கிசித்தும் படுத்திருந்தான் கும

“என்ன சுவர், இந்தக் காதலர் வர உத்தமைய காதலர் வரவில்லை? ஏன் சிறுப் பையனே?”

“நல்லிருக்கிறது! என் காதலர் வரவில்லை! காதலர் பெயரையே வர நினைக்கிறேன், பாலுக்கா!”

சேன். அவன் பக்கத்தில் சபையா உட்கார்ந்திருந்தான்.

காதலர் மின்னிய தாளைகளையும், சந்தைத் தாத்தில் கதாவில் கந்து மோதி மோதித் திரும்பிச்சென்ற அலைகளையும் மாறிமாறிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த குமரேசனின் மனத்தில் அன்ற ஏதே கிம்மதிலில்லை.

ஆலம்பேட்டையிலிருந்து அவன் புதுச் சேரிக்கு வந்த இரண்டு நாட்கள் ஆகி விட்டன. பாலும், முத்தாய் என்னச் செய்கிறான்? — வெள்ளியன் தாய்திரை வரக் கூலி வாங்கிக்கொண்டு கருவாரைச் சொல்லிவிட்டு வந்தோமே, இப்பொழுது வருவதற்குத் திரும்பிப் போகக்கூடப் பணமில்லையே! இந்த வெட்கச் சேட்டை வாரிடம் போய்ச் சொல்லுவது? எல்லாம் இந்தப் பாலும் சபையாக்கால் வந்தன! இவனுடைய கிணைத்தான் இதற்கெல்லாம் காரணம். சீ! இனிமேல் இவனுடைய தோடாயை அடியோடு விட்டுவிடுவென்றும், இவன் கருவாரை முன்னால் கும் குறும்பும் எல்லாவும் ஆனந்தமாய் வட்டி கொண்டு இருந்தது! — மகாபாவி! எவ்விருந்தோன் குடிமையக் கொடுக்க வந்த சேர்த்தானே!

இப்படியெல்லாம் என்னி் பெண்ணி அலைபாய்ந்தகொண்டிருந்தது அவன் மனம். சந்தை நோம் பொறுத்த ஒரு பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு எழுந்த உட்கார்ந்தான்.

அவனைத் திரும்பிப் பார்த்த சபையா, “என்ன குமர! போகலாமா!” என்று கேட்டான்.

“எங்கே போகிறது? என் எங்கும் வருவதில்லை; இன்னேயே படுத்திருந்து விட்டு என்னைக் காலம் ஆலம்பேட்டைக்குப் போய்விடுகிறேன்!” என்றான் குமரேசன்.

சபையாவுக்கு ஏதே ஆச்சரியமாகப் போய்விட்டது. “குமர! என்னு சொல்வதே சீ!” என்று கேட்டான்.

“ஒண்ணும் சொல்லவில்லை; இனிமேல் உனக்கும் எனக்கும் ஒரு உறவும் வேண்டாமென்றதான் சொல்கிறேன்!” என்று தன் ஆத்திரத்தைக் கொண்டிருந்து குமரேசன்.

சபையாவுக்குக் கோபம் உருவியது. “ஐயாவுக்கு பப்போடிக்க கல்ல புத்தி வந்திருக்கிற? ஆலம்பேட்டைக்குப் போக வண்டிச் சந்தம் கூட இந்தச் சபையாநான் கொடுக்கணுக்கிறது நினைவிருக்கட்டும்!” என்றான்.

“சீ, ஐயாவி் போதே! உன்னைப் பார்த்துக்கிட்டிருந்தான் இந்தக் குமர உயிரோடு இருக்கானா? ஆலம்பேட்டைக்குப் போகி வித்ததிலே என் போய்க்குவேன்!” என்றான் குமரேசன்.

சபையா வாயடைத்துப் போனான். அவன் குமரேசனை ஒருநாள் முறைத்துப் பார்த்து விட்டு எஜமானையை நோக்கி வந்தான்.

4

மிறைக் இருட்டும் தருணம். என்னையம்மன் கோயிலில் பூசாரி வந்த விளக்கைக் கொளுத்தினான். தன்னுடைய வேலைகளை யெல்லாம் முடித்துக்கொண்டு, கோயிலின் உறுவ வேலியில் இருந்துத் சாத்திக் கொண்டு, அவன் தன் கிட்டக்குப் போய் விட்டான்.

எங்கும் கிச்சுத்தம் கிவலியது. எமார் அரை மைலுக்கப்பாலிருந்த ஆலம்பேட்டைப் பஞ்சாஸியில் ஏழு மணிச் சக்கு அகதி எதிரொலியிட்டது.

“ஓ! என்னநிபயம்மா!” என்று உரத்த குரலில் உலியாபடி தலைவிரிசொலமாய்க் கொய்ந்துக்குத் துறுத்தான் முத்தாய். அவன் கண்களும் முகமும் செவ்விருந்தன. தன்னுடைய இரண்டு கைகளிலும் அவன் இரண்டு

மெய்க்கிச் செல்புகளை வைத்துக் கொள்
முருந்தான். அம்மையின் நிலையிலிருந்து வந்து
சிந்து அவன் ஏதோ முறுமுறுத்தான்.
செல்புகளைக் கையில் பிடித்து இப்படியும்
அப்படியும் குறுக்குகான். கீண்டும் கோலி
னுக்கு மெய்கியே வந்து அங்கிருந்த ஒரு
பாதையின் மீது உட்கார்ந்தான்.

அந்த மணி கோல் சென்றது. 'பட்பட'
என்ற சத்தம். முத்தாயி தன்னுடைய
செல்புகளை அந்தப் பாதையின்மேல் வைத்து
தெய்க்கி கொண்டிருந்தான்.

அநேக மயத்தில், "முத்தா! ஏ, முத்தா!
என்னுடைய கோலியைச் செவ்வதே, கீ?" என்று
கவியபடி, எங்கிருந்தோ ஒரு வந்த அவ
னுடைய கைகளை இறுகப் பிடித்துக்
கொண்டான் குமரோசன்.

திருமயிப் பார்த்த முத்தாயி பிரமை பிடித்
தவன் போல் அவனை ஒரு கணம் வந்து
கொண்டிருந்தான். அடுத்த கணம் கைவிட்டுப் போன
செல்புகளைத் தலங்குமேல் சுழற்றி விட்டு
வந்திலிட்டு அவன் ஒரு பங்காகச் சிரிப்புச்
சிரித்தான். அவன் கண்ணில் நீர்மொழி
பந்தது. குமரோசன் கைவிட்டுப் போனான்.

"முத்தாயி! ஏ! முத்தாயி!"

குறுக்கும் படறுடன் தன் கண்களின்
தோளில் சாய்ந்துவிட்டான் முத்தாயி.

67-ம் பாட்டினுக்குப் பிறகு கவிய சில
கொளியின் காதல்புகைப் போட்டிருந்த
கவித்துக் கட்டையில் வட்டார்த்த, கவிய
னுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தான் முத்தாயி.

"கிணைச் செவ்வதே, முத்தா! அன்
தற்கு உன்னைப் பார்த்தப்போ கான்
சொல்லப் பந்து போய்விட்டேன். கான்
செய்த தப்புக்கெல்லாம் அந்தக் கண்ணுமேல்
மாதே என்னைச் சேதிக்கவிட்டதா கிணைச்
செய்துவிட்டேன்!" மன்னுன் குமரோசன்.

"கண்ணைத் தெய்வியிலையா, கண்ணை?
வெட்டியோ உன்னைத் திருத்தி, அந்தப் படு
பாதி கண்ணையாவிட்ட விருத்த உன்னைப்
பிரித்து என்னைவா கொண்டு வந்த சேர்த்
தானே, அதைச் சொல்லு!" என்னுன்
முத்தாயி.

குமரோசன் அவனின்மேல் சந்தோஷத்தாட
னும் கந்திப்பரிதாபனும் அவனை கோக்
கினான். முத்தாயி மயங்கி முத்தாயுடன்
தன் கண்களைப் பார்த்தான்.

காலகேசுபம்

முகை:—என் இந்தச் சிழிந்த இப்பா
கையே போட்டுக்கொண்டு போகிறீர்கள்?
பாராது ஒரு கதையக்காரிடம் ஓரணு
கொடுத்துத் தைத்துத் தாச் சொல்லிப்
போட்டுக் கொள்ளக் கூடாதோ?

புருஷன்:—அது என்னுன் தெரியுமா?
சிழிசெய்க இருந்தால் இப்பத்தான் சிழிந்தி
ருக்கும் என்று கிணைத்துக் கொள்வார்கள்;
தைத்துப் போட்டுக் கொண்டாலே 'நரித்
திலம் பிடித்த பயல் போகிறாரு!' என்று
கிணைத்துக் கொள்வார்கள்!

★

புது முகை:—கீதன் என்னைப் பைத்
தற்கு ஆசைப்பட்டிருந்தான் என்பதையும்
செய்து கொண்டுள்ளேன் என்ற கண்ணி
மாயி சொன்னானே, அது கிணை?

புருஷன்:—அதன் கிடங்கினும், காவலா
கூட்டுவதாய் அங்கு நரித்திலம்! அதன்
பெண்ணை என் கவியானம் செய்துகொள்ள
வில்லை என்ற கொருமைமேல் அப்படிச்
சொல்லுகிறான்; ! அதை எப்போது?

சேவகன்:—என்டா சாறு, 'புத்தகம்
காக்கணும், பணம் அனுப்பு' என்ற அப்பா
யுக்கு ! கடிதம் எழுதியிருந்தாயே, ஏதா
யது அனுப்புகிறே?

சேவ:—நீங்கேடா, புத்தகத்தைதவையே
காக்கி அனுப்பித் தொலைத்து விட்டார்!

★

"இந்த மோட்டானை என்ரு கீ விற்ற
மோதலு உடைத்த போனாலும் போட்டுத்
தருவதாகச் சொன்னுபவனவா?"

"ஆமாம், என்ன உடைத்த விட்டது?"

"என் முத்தகாலும் முத்தகாலும் ஒடித்து
விட்டன!"

★

புத்தக முகை:—என்னை அந்தப் பயல்
சதா 'தடிபன், தடிபன்' என்று சொல்லிக்
கொண்டே இருக்கிறான்.....!

நாயு:—கொல்லிவிட்டுப் போகிறான்,
மேக்கன்! கீதனும் அப்படி ஒன்றும்
கிணைத்தவர்களைத் தோன்றவில்லையே!

இலங்கையில் கிராங்கி

கிராமம் ராஜா

கொழும்பு, 37-3-49

இலங்கையில் மகாத்மா காந்திக்கு வந்த விதமான சூயசைச் செய்தத்தை அடையப் பத என்பதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்வதற் காக இலங்கை இந்தியர் காங்கிரஸ் ஒரு மகா காட்டைத் தட்டியது. வந்தா என்பதில் திட்டத்தை இலங்கையில் ஆரம்பித்த கைப் பற்றலாக இங்கு வந்திருக்கும் ஸ்ரீ வி. எம்.சேந்திராஜன் இந்தியத் தலைவர்கள் கைப் படுகிறார்கள். இந்திய கைவசமாகும் ஸ்ரீ வி. வி. பிரி, அகநாட்டை வாரியதரிசு ஸ்ரீ என். இ. என். எம். எம்.சேந்திராஜி ஆகியோரும் மகா காட்டுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

ஐரோப்பியரின் பக்கம்

மகாத்மா காந்தியின் ஆதரவு எழுந்த எவைய நுகர்வனவியைப் சஞ்சரிக்கிறதென் தும், காந்தியடிகளுக்கு மிகவும் பிரதித் தானாக கிராம சேவைதானென்றும், இதை உத்தேசித்த மகாத்மா காந்தி கிராமம் என்ற பெயரில் சேவையொத்ததைப் போன்ற ஒரு கிராமத்தை எப்போதே வேண்டுகென் தும் ஸ்ரீ எம்.சேந்திரன் சொன்னார். கிராமத்தின் சகல அம்சங்களும் காந்தியைச் சொன்னவனை அடிப்படையாகச் சொன் டிருக்க வேண்டுகென்றும் அவர் உறிஞ்சு. இந்த போரணை மகா காட்டு ஒப்புக்கொண்டு ஒரு திட்டம் தயாரித்ததே கொடுக்கும் பொதுப்பணியை ஸ்ரீ எம்.சேந்திராஜி உறுப்பினராகிறார்.

காந்தி ரூபகார்த்த மிராமத்தை கந்தியின் சமர் பத்த டீட்டை சூயசைச் செய்வதென்றும் மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே. டி.கே.பாணசர் சேந்திர ஒரு ஐரோப்பிய தோட்ட முதலாளி வகரும் கேட்டகாமல் தாமதமாக வறுமில் கு. 178-க்கு ஒரு 'செட்' அனுப்பி வைத்திருக்கிறார். காந்தி ரூபக கந்திக்கு முதலாகாத என் கொடை ஒரு ஐரோப்பியரிடமிருந்து வந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. காங்கு மாத கைத்திற்குள் காங்கு டீட்டை சூயசைச் செய்வதென்றும் கொடுக்காததே தோட்ட முதலாளிகள் எம்மோனும் இந்திய காங்கிரசுக்கு உதவி உதிரியுக்கிறதே.

கைத்திரியின் வேந்தனம்

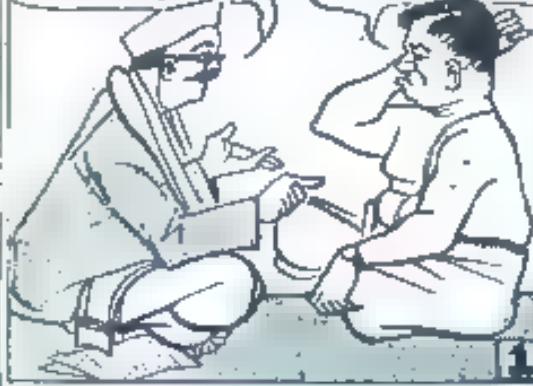
கிராங்கித்தப்பட்ட சிங்களவர்களான கிராங்கி வகுப்பினரை. கொண்ட கொண்டு கிராமம் பன்னிக்கட்டத்தில் சேந்திரதிலும் வந்திட்ட கொடுக்கைய இலங்கை அகாங்கம் சமர்ந்த முதலாளிகளும் சேந்திர வந்தே. "காந்தி இத்தகையானதும் சரி அல்லது காந்தி சிங்களவர்களானதும் சரி. காந்தித்தப்பட்டவர்களுக்குச் சமமாகவே என் வேகையும் வந்தேகோம். இதில் பாச பந்தத்தக்கு இடமே கிடையாத" என்ற அகாங்கம் இம் அறிக்கையை விடுத்தது. அத்துடன் கிள்குடிகிலும். பன்னிக்கட்டத் தில் படிக்கும் வயதவந்த மாணவர்களைப் பன்னிக்கட்டத்தக்கு அனுப்பாமல் கைத் திருப்பது இலங்கைக் கைத்தித் திட்டத்தின் படி தண்டிக்கப்படவேண்டிய குற்றமாகும். அகாங்கம் இத்தையும் கட்டிக்காட்டி கிராங்கி வகுப்பு மாணவர்கள் படிக்கும் பன்னிக்கட்டத்தக்குத் குறுக்கையான அனுப்ப மத்தி கும் பெற்றோர்க்கெத்தே கோர்ட்டில் கைத் துத் தொடப்படுகென்றும் கைத்துப்பாக அறிவித்தது. இத்தப்பகான காந்திச் சிங்களவர்கள் பிரகாசத்தையச் கைத்தித்தே தங்க குடைய குறுக்கையானப் பன்னிக்கட்டத்தக்கு அனுப்ப ஆரம்பித்த விட்டாகும்.

தொழிலாளர் கைத்தி

கிராமம் தோட்டத்தில் இந்தியத் தொழிலாளர் கைத்தி வகுப்பினரைப் பற்றி அகாங்கி பாசியார் அன்ற ஒருநிபந்தை இன்றும் இலங்கைத் தொழிலாளர் தோட்டங்களில் வட்டும் சிவ சம்பவங்கள் எங்கு சூயசைச் செய்வதென்றும் சிவ திணைகளுக்கு முன்னால் தொழிலாளர் தோட்ட மொன்றில் ஒரு தொழிலாளரைத் தோட்ட அதிகாரி இரக்கியின்றி அடித்த விட்டாகும். அத்த தொழிலாளி வட்டகவும் கிள்கவும் சத்தியில்காமல் விட்டும் சூய் போப்ப பத்த பிரக அகாங்க டீட்டில் செய்திருப்பதாகத் தோட்ட அதிகாரி கோர்ட்டில் கொடுத்த விட்டாகும். தம்முடைய கிள்கமையை அத்த தொழிலாளி வேபர் கைத்திக்குக்கும் இலங்கை இந்திய காங்கிரசுக்கும் தெரிவித்ததே கொண்டுக்கிறார்.

நானாக்குச் சாயங்காலம் நான் கோதலே ஊராகில் பிரசங்கம் செய்யப் போகிறேன். நீங்கள் அவசியம் வந்து கேட்கலாம்.

உம்ம், பார்க்கலாம்!

1

பார்க்கலாம் என்று சொல்லக் கூடாது! கட்டாயம் வந்து என் பிரசங்கத்தைக் நானாக்குச் சாயங்காலம்.

என்று போகிறேன்.

2

நீங்கள் அப்படி சொல்லக் கூடாது. என் பிரசங்கத்தில் ரொம்பக்ஷடப்பட்டுள்ளது நீங்கள் ஐடி யாக்கொல்லாம் உம்ம். ம. ம. ம. சொந்திடுக்கிறேன்.

உனவுப் பிரசங்கமையப் பற்றிக் கூடப்பேசப்போகிறேன். நீங்கள் வந்துதான் எக்ஸ்க்யூஸ்!... மன்னிச்சுங்க!

3

அவ்வளவு சிரமம் வேண்டாம்! நானாக்கு நான் கட்டாயம் பிரசங்கத்துக்கு வந்து விடுகிறேன்! நமஸ்காரம்!

4

சரி, அப்படியானால் நானாக்குச் செய்யப் போகிற பிரசங்கத்தை இன்றைக்கே படித்துக் காட்டி விடுகிறேன்.

5

நகல்

நாதஸ்வர ராஜாவின்

அபூர்வ நாதஸ்வர ரிகார்டுகள்!

N 18961

சுன சுன மன
வாழ்வுவாழ்வு

N 18952

ரகுபதி ராகவ ராஜா ராம்
வைஷ்ணவ சுன சூ

N 18945

ரகுபதி பெட்டே
2 பாகங்கள் - (அரண்)

N 18956

ராதா ஸ்ரீமதா
முருகன்

N 18946

பூர்விகல்யாணி
2 பாகங்கள்

N 18941

மஜேலயம்
நாட்டுப் பாட்டு

சுருஷிகர்

சுப்பிரமணிய பிள்ளை

ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்

தி இராம்பேரன் கம்பெனி, லிமிடெட்.
கங்கா - பம்பாய் - மதராஸ் - கல்னி

நாசையின் சீர்தீரம்

கி. மு.

அம்மா :

கண்ணென்ற கண்ணிர் போனது. நான்
கண்களில் இவ்வ ஒவியைப்

வாரம் தவறாமல் கடிதம் எழுதித்
கொண்டிருந்த என் பெண் இடையென்று
ஒன்று மாதமாகக் கடிதமே எழுதாமல்
விரந்தால் என் மனம் எப்படி யிருக்கும் ?
அவளுடைய அப்பாவுக்கு இதைப்
பற்றி யெல்லாம் என்ன கவலை? அவ
ருண்டு, அவரது புத்தகக் கட்டுண்டு
எவ்விதப்பார், அநியமமாக இன்று தபால்
காரன் ஒரு கவரைக் கொண்டுவந்து
கொடுத்தபோதும் அவர் தம் காரியத்
தின் மேலேதான் குறிப்பாக இருந்தார்.
எனக்குத்தான் அவரம் தாங்கவில்லை.

உணர்வையப் பிரித்துப்
படித்துப் பார்த்த
போது என் தாயின்மீது
பெருமீது மடைந்தது.
ஆனால் கைத்தியக்
காரப் பெண்! அவன்
தன் கணவனுக்கு எழுதி
ய கடிதத்தை உரை
மாற்றி வைத்துப்
போட்டிருக்கிறான்.
எப்படியானால்
என்ன? இந்த மாதிரி
ஒரு கடிதத்தை எழுதி
அவரத்தில்தவறுதலாகப்
'போனது' செய்த
தால்தான் என் உன்
னம் குதாங்கிக்கிறது?

கேள்யம்.

கூ... னுர்

தங்கள் நாதை அநேக கோடி உய்வு
காரம். ஒருவராமாகத் தாங்க ளில்லாமல்
எவ்வுரு ஒன்றுமே ஓடவில்லை. தங்களைப்
பிரிந்த மன்னுக்குடி எப்போதுதான்
தங்களை விடுதலை செய்யப்போகிறது?
கூருக்குப் போகும்போது பிரமாதமாக
அனந்து விட்டுப் போனீர்களே! 'நான்கு
நாள் தான் தங்களுடன்' அந்த நான்கு
நாட்களும் எனக்கு நான்கு யுகமாகத்
தாவிருக்கும்' — இன்னும் என்னவெல்
லானோ சொல்லிவிட்டுப் போனீர்களே!
இன்னுமா அந்த நான்கு நாட்களாக
யில்லை? ஏதோ காரியமாகப் போனோம்,
உடனே திரும்பினோம் என்ற வழக்கமே
உங்கலிடம் கிடையாது.

இந்த ஒருவரமாக எத்தனை நட
வைகந்தாம் நான் இந்த விட்டைச் சுற்
றிக் கற்றி வருவது? அடிக்கொருதரம்.

என்னும் தங்கள் கேள்விப்பாடல் இன்று
இடுக்குகவி விருந்தெல்லாம் முழங்கக்
கொண்டிருக்கிறது!

இன்று விடியற்காலம் ஒரு கணவு கண்
டென்! எழுந்திருமா? பத்தயத்தில் தோத்
துப்போனது நீங்கள் தான் என்று கணவு
கண்டேன். என் பிரிப்படியே எனக்கு
ராஜாதான் பிறந்தான்—ஏக்கும் விழியு
மாகத் தங்களைப் போலவே! தாங்கள்
பத்தயத்தில் தோற்றமிட்டு அட்டிப்
பார்வையுடன் சிந்திர்கள்! வைகறைக்

கணவு நீர்சலம் பனிக்
கக் கூடியதுதானே?

அட்டே, மறந்து
விட்டேனே — தாங்கள்
கூருக்குப் போனபின்,
கடிதத்திற்கு மேல் கடி
தமாக அம்மா நின்
மொன்று வரைந்து தன்
வீடு கொண்டிருக்கிறான்
அவருக்கும் பொருது
போக நீண்டுமோ
இல்லையா, அப்பா கர்
சேலிக்கும் போனபின்?
அவர் எழுதி யிருப்ப
தற்கு என்ன பதில்
எழுதுவது என்று
எனக்கும் தெரிய
யில்லை. ஆனால், இந்த

நான்கு மாதங்களுக்குப் பிறகு இன்று
தான் அவருக்கும் எழுதி யிருக்கிறேன்.

நீங்கள் என்னைக் கோரிக்கைப் போடு
றீர்கள், அவன் கேட்டிருக்கும் அசட்டுக்
கேள்விகளுக்குக் கெல்லாம் நான் பதில்
சொல்ல வேண்டுமா என்று? 'இதைத்
தெரிந்து கொள்ளாமல் அவருக்குத்
தூக்கம் வரவில்லையாகும் என்று'ர்கள்.
அவர் கேள்விக்கே நான் பதில் எழுத
யில்லை. அந்தப் பைத்தியம் அவருக்கு
சொல்லி அப்பாப்பாடு' நம்! நீங்களும்
கும்பகோணம் போய்விட்டு வருப்போது.
— அங்கே போம். அட்டிப் பிசுட்டென் டு
தேவது சொல்லி வைக்காதீர்கள்!
என்ன, தெரிந்ததா?

வரும்போது, எல்ல கூறுப்புப் பட்டில்
அசக்கு பாட்டுடன் புடவை ஒன்று
எடுத்துக்கொண்டு வருங்கள், கும்பகோ
ணத்து வெற்றிலைக்காக என் நாக்

தயம் டெப்பதும் தங்களுக்கு ஞாபக மிருக்கும். எல்லாவற்றையும் பார்க்கக் கொண்டு உடனே விளம்புகிறீர்களா? அந்த விஷயம் ஞாபக மிருக்கட்டும். அங்கேபோய் எங்கும்மாவுக்குத் தூபம் போட்டு விடாதீர்கள்! ஞாயிற்றுக் கிழமை காலை ஏழரை மணி வண்டியில் இங்கு தங்களை விடிகார்த்துக் கொண்டு வருப்பேன்: அரிதானே? அங்கே கொடி நால்களையும்.

தங்கன் ராஜா.

இந்தக் கடிதத்தை கமார் அது தடவை படித்திருப்பேன். இதற்குள் மணி இரண்டாகி விட்டது. எனக்கு இருப்பக் கொள்ளவில்லை, கதைய இரண்டு பட்டி எதிர் வீட்டில் எவ்வளவுக் கொடுத்து விட்டுக் கடைத்தெரு வெல்லாம் ஒருதரம் சுற்றினேன். சுற்றுப்புற பட்டில் அங்கு பார்டர் ஸ்டிராகக் கரைவுடன்—அவன்

ஆகைப்படியே ஒன்று எடுத்துக்கொண்டு, என் ஆகைப்படியும் இரண்டொரு சங்கு வளை எங்கள்—எல்லாம் வாய்க் கொண்டு திரும்பினேன். என்ன அதிசயம்! முன் புறத்து நகரில் மாராருமே, மார்பின்மேலாக உட்கார்ந்துகொண்டு அனவானியிடுவதற்கொண்டிருந்தார்கள்!

அவனைப் பற்றி 'அளத' அவரிடம் கேட்க வேண்டுமென்ற எண்ணமே எனக்கு இல்லை. இந்தக் கடிதம் என் கைக்கு வந்த பின்னர் அதைப் பற்றிக் கேட்க எனக்குப் தைத்தியமே பிடித்திருக்கிறது!

இரவு சாப்பாடெல்லாம் ஆன பிறகு நானும் இரேழிப்பறம் போய் அவர்களை சம்பாஷணையைச் சற்றுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுதுதான் உடத்துப் பக்கத்திலிருந்து 'கம்' என்ற வாகனை என்னைக் கவர்த்தது. திரும்பி வந்து பெஞ்சியை நோக்கினேன். அதன் மேலிருந்த பிரயாணப் பைக்குள் அப்பொழுது தான் மலர்ந்திருந்த மூலம் வரும்படி. வெற்றிலை எல்லா மிருந்தன. என் மனதில் புயலாதித்துக் கொண்டிருந்த அந்த ஆஸையையும் அவர் சயிலுக்குக் கிளம்புவதற்குள் மூடித்துவிட வேண்டுமென்று துடித்தது.

பேரூவையையும், காகிதத்தையும் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு, என்வழியே எழுதி

வேன் அந்த கந்தப்பத்தில்! எவ்வளவு வாய்க் வந்திருந்த பட்டுப் புடவைக்குள் இதையும் வைத்துச் சுருட்டி விட்டு அதை அவரது பைக்குள் அடியில் வைத்துத் திணித்து விட்டு ஒன்றும் அறியாதவன் போல் இரேழிப் பக்கம் வந்தேன். என் தாயுள்ளம் எங்கேயோ வெல்லாம் இவ்வாறாகியுடன் ஆனந்த ராகம் இதைத்துக் கொண்டிருந்தது!

கேரபாளன்:

நீன் உத்தியோக காரியமாக வெளியுள் வந்து வாய்க் காட்கள் அதிகமாகத் தான் ஆகி விட்டது. இருக்கட்டும், அதற்காக இந்தப் பைத்தியம் நினைமொரு கடிதம் எழுதுவான்? அது தான் போகட்டும்—செய்ததைத்தான் காரியாகச் செய்தானா? மேல் விவரம் நீங்கலாகக்

கடிதம் எனக்குக் கொடுத்தான் அப்படியாகக் காது எழுதிய கடிதத்தை என்னக்கு அனுப்பிவிடுகிறான். நானும் எனக்குக் கொடுத்திருக்கும் கருணத்தில் இந்த மாதிரி ஒரு கடிதம் வந்தால் நான் என்ன செய்வது?

இங்கே குர்பனோ னார் வந்த பிறகு ஒருவர் கண்ணியம் மட்டமம் தப்பிக்கவேண்டுமென வேண்டு தான் நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். கடைத் தெரு

யில் இவன் அப்பா வந்து நின்பார் என்று எனக்கு ஜோடியொரு தெரியும்? அதன் பின்னர் என்ன செய்வது? அந்த மூன்று மணி நேரமும் எனக்கு மூன்று மிக மாகத்தானிருந்தது. அவர் ஏதோ கேட்டார் 'அவனைப் பற்றி. நான் அங்கே வந்தேன்' 'இல்லை' வேண்டு காட்சிவைப் பார்க்க அவன் அங்கா அங்கு இல்லை! மெதுவாக 'போட் மெலி'வில் ஏதோ பின்புறம் என் வாகனம் என்விடம் திரும்பிற்று!

ராஜா.

நீன் எழுதியிருந்தபடியே காலை ஏழரை மணி வண்டிக்கு 'அவர்' வந்து விட்டதில் எனக்கு அசாதிய மெழிச்சி. அவர் மூகத்திலிருந்து அட்டிக்குக் கிளமத்தியம் எனக்கெல்லாவிரா புதிதாக இருந்தது. அவரது மூட்டைவைப் பிரித்தபோது தான் எனக்கு அது விவரம்

விறகு. அவர் மொவ்வி வந்த விருத்தாதி
தம் எனக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது.
அவருக்குக் கிடைக்காத கடிதம்—அம்
மாவின் கையில் கிடைத்திருக்கிறது.
பைக்குள்ளிருந்த பட்டுப் புடவை அவர்
கைக்காமல் எப்படி அதில் கட்டித்
தருகும் இன்னும் ஏதேதோ—எனக்குப்
பிடித்தமான வணிகங்கள்—கடிதத்துட
லிருந்தன. அவரும் உடனே இருந்
ததை என்னும் சிக்க முடியவில்லை.
சைமன்வரைக்குள் ஓடிச்சென்று நான்
பிரித்துப் பார்த்தபோது நான் என்
அப்படுத்தனம் பூராவும் கெலித்தது.
அம்மா எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி அதற்
குள் வைத்திருக்கிறார்!

செஷன். கும்பகோணம்

செ. சாந்தக்கு அம்மாவின் ஆர்
வாதங்கள்.

ஓ பைத்தியம்! நான் கேட்டிருந்ததற்கு
ஒன்று மாதமாகப் பதில் எழுதாமலிருந்
தால், தெய்வமாகப் பார்த்து அதை எனக்
குத் தெரிவித்து விட்டது. நீ உன் கண
வனுக்காக எழுதிய கடிதத்தை இத்துடன்
ஆரோம் நடவை பாடித்து விட்டேன்! நீ
இந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்துக் கொண்
டிருக்கும் தருணமெல்லாம் நான் உன்
அப்பாவுடன் உன்னை அழைத்துவர நான்
வைத்துக் கொண்டிருப்பேன் என்பதை

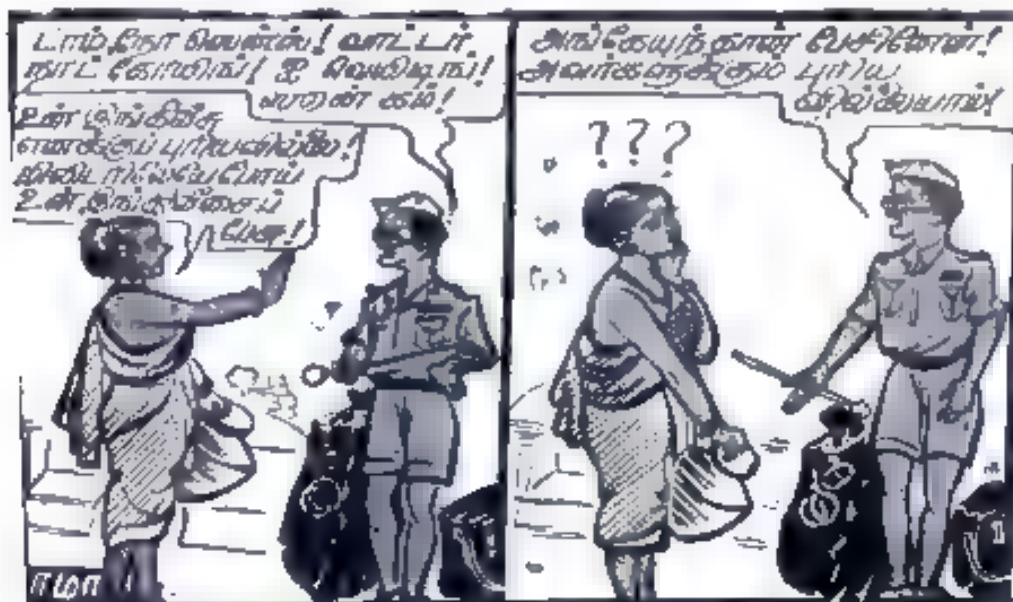
என்னுட்கொன். என்னிடம் நீ இதைத்
தெரிவித்தால் என்ன? உன் கௌரவத்
தைக் குலைத்தா விடுவேன்? போதும்
போதாதற்கு—அந்த மனுவையனுக்கு
மக்கள் கட்டுமானம் செய்திருக்
கிறாய்? பயப்படாதே—நான் அவரைக்
கேட்கவில்லை. நீ எழுதியிருக்கிறபடி
எனக்குப் பைத்தியமாகப் பிடித்திருக்கிறது
'அதைக் கேட்க' உடைய சீக்கிரம் ஏற்பாடு
செய்து கொண்டு உன் அப்பாவுடன்
அவ்வியம் வருகிறேன். இந்தக் கடிதமும்
இதனுடனிருப்பவைகளும் எவந்தது
உன் கணவனுக்குத் தெரியாது. உனக்கு
இன்றும் என்னென்ன வேண்டுமோ,
அதைப்பெல்லாம் மரியாதையாக இப்
பொழுதே எழுதிவிடு. அப்பா, நானுக்கு
என் பையன் பிறந்தால் உன்னை அழைக்க
வும் கவனிக்க மாட்டேன் என்பதைத்
தெரிவித்தேன். ஆகவேதங்கள்.

உன் பைத்தியக்கார அம்மா.

நான் இதைப் பாடித்துக் கொண்டிருந்
தும் போதே பூனை போல் அவர் என்
இன்னும் கட்டி நின்றுதை நான் கவனிக்க
வில்லை. அவருடைய கலகலத்த மிரிப்பு
என் உடலை மிளிர்க்க வைத்து விட்டது.
வழக்கம் போல அவரது நூல் புகழி
செய்து ஆரம்பித்து விட்டது!

கைகளைத் தவிர மொத்தம்—அதை
கட்டுதலில் இவை ஒரையாவது.

அங்கேயும் பேசினேன்!

4. சாந்திநிகேதனம்

இரண்டோட்டையி விஞ்ஞா கார்திநி
ஸ்ரீ சைந்திர காதிரி சாந்திநிகேதனத்தக்
குச்செய்தார். வந்தெனவே அம்பிடத்தக்
குப் போனிகில் பண்ணையில் களித்தவர்கள்
போயிருந்தார்கள். அவர்கள் சாந்திநிகே
தனத்தில் மிக அன்பாக நடத்தப்பட்ட
வந்தார்கள். அவர்களுக்குத் தனியாக ஓடும்
கொடுக்கப் பட்டிருந்தது. அவர்களுக்குத்
தலைவர் ஸ்ரீ மகன்வால் கார்தி. இவர்
சாந்திநிகேதனத்திலும் போனிகில் ஆசிர
மத்தில் நடத்திய வாழ்க்கை முறையைப்
தாரும் கடைப்பிடித்து மத்தவர்களையும்
கடைப்பிடிக்கும்படி செய்து வந்தார்.

கார்திநி சாந்திநிகேதனம் அடைந்ததும்
அவரை அங்கிருந்த ஆசிரியர்கள் மாணுக்
கர்கள் எல்லாருமே அன்பு வெள்ளத்தில்
முழுகும்படி செய்தார்கள். தென்னாப்பிரிக்
காவுக்குச் சென்றிருந்த ஆண்டருளும்
பியர்ஸனும் அப்போது அங்கே இருந்
தார்கள். இவர்கள் தவிசு, பரோடா கங்கா
சாந்திநிகேதனத்திலிருந்து சாந்திநிகே
தனத்திற்கு வந்திருந்த கங்காசாமிப் காளைய்
கள் என்பவரைக் கார்திநி இங்கே சாந்திநி
தார். பிறகாலத்தில் கங்கா சாமிப் கார்திநி
யின் நெத்த கண்பங்களில் ஒருவர் ஆனார்.

சாந்திநிகேதனத்தை அடைந்த கார்திநி
கொரு சிக்கிரத்திலேயே அங்கிருந்த ஆசிரி
யர்கள் — மாணுக்கர்கள் எல்லாருடனும்
நிகேதனம் செய்து கொண்டார். மதராஸே
அயர்களுடன் ஒரு முக்கியமான விஷயத்
தைப் பற்றி விவாதம் செய்ய ஆரம்பித்தார்.
போனிகில் ஆசிரமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்
தங்களுக்கு வேண்டிய உணவைத் தாங்களே
சமைப்பல் செய்து கொண்டார்கள். அது
மாநிதியே சாந்திநிகேதன மாணுக்கர்களும்

சமைப்பக்காரர்களைப் போகச்சொல்லிவிட்டுத்
தாங்களே சமைப்பல் செய்து கொண்டால்
என்ன என்று மகாத்மா கேட்டார். இத
னும் பிள்ளைகளுக்குத் தேவையுமாம் மனோ
நிடனும் வளரும் என்று சொன்னார். இது
சம்பந்தமாக ஆசிரியர்களுக்கும் இரண்டு
கட்டிகள் வற்பட்டன. ஒரு கட்டியைச்
மகாத்மாவின் யோசனையை ஆதரித்தார்கள்.
இன்னொரு கட்டியைச் சுதாபக்காத காரியம்
என்று தலைவன் அரைத்தார்கள்.

கார்திநியின் யோசனை மாணுக்கர்களுக்
குப் பிடித்திருந்தது. புதுணாவை காரியம்
என்றாலே பிள்ளைகள் விரும்புகிற இயல்பு
அல்லவா? மகா கவி சாந்திநிரிடம் போய்ச்
சொன்னார்கள். உபாத்தியாயர்களும் மாணுக்
கர்களும் சம்மதித்தால் தாக்கு ஆட்சேபம்
இல்லை என்று குருதேவர் சொன்னார்.
மாணுக்கர்களைப் பார்த்த "கயாஸ்பத்தித்
திறவுகோல் இந்தச் சோதனையில் அடங்கி
யிருக்கிறது!" என்று உறிஞர்.

பின்னர் சாந்திநிகேதனத்தில் ஆசிரியர்க
ளின் மேற்பார்வையில் மாணுக்கர்களே சமை
ப்பல் செய்யும் சோதனை செய்கலாம் எடுத்தது
கூட்டம் கூட்டமாகப் பிரிந்து ஒவ்வொரு
வேலையும் ஒவ்வொரு கூட்டத்தாரிடம் ஒ
படைக்கப்பட்டது. பியர்ஸன் என்னும் ஆ
சிரியே அறிஞர் இந்தப் பரிசோதனையில்
புரண உற்சாகத்துடன் ஈடுபட்டார். த
உடல் வலத்தைக் கூடப் பொருட்படுத்தாமல்
அவர் சமைப்பல் அறைவில் வேலை செய்தார்.
சமைப்பல் அறைவையும் சுற்றுப்புறங்களையு
கத்தம் செய்யும் வேலையை ஆசிரியர்க
ளவர் ஒப்புக்கொண்டிருந்தார்கள். எம். க
பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் கைவி
மன்மொட்டி பிடித்து வேலை செய்வதை

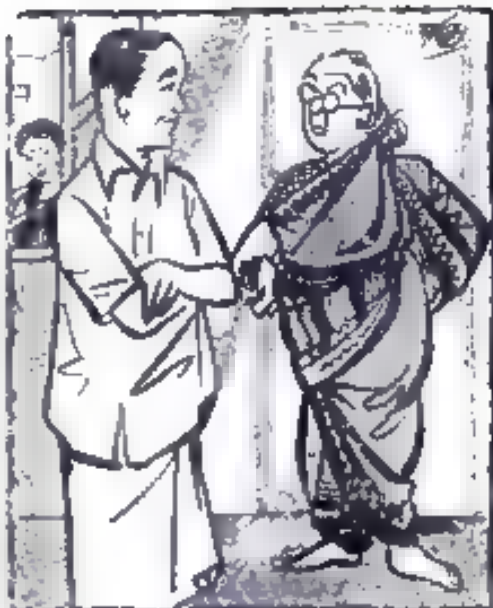
பார்க்க மகாத்மா காந்திக்கு மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தது.

ஆனால் சாந்திவிடுதலாத்திம் இந்தச் சோதனை வெகுவள்தான் உட்ததது. சோதனை யில் ஈடுபட்டவர்கள் கொஞ்ச காலத்தல் தெய்வகம் கிடைத்தது போலுந்தம். பின்புதன் முதவிய வெல் மட்டும் இதுதிடதா அந்தச் சோதனையை கிடாமல் உட்ததி கத்தார்தம்.

காந்தி மகாத்மா கிரகாலம் சாந்திவிடு தலத்திள் தாவிருந்தவகம் சந்தர சண்ணத் துடன் வந்திருந்தார். ஆனால் இவரவனு ஁ய கிருப்பம் வேதவிதமா இருந்தது. ஒரு காரத்திற்குள்யே ஸ்ரீ கோகலே யான் மணத்தார் பன்னும் பெய்தி வந்த காந்திஜி யிர் உத்தரத்தாரத் கவம்பெத. சாந்திவிடு தலம் தயாரத்திம் முற்றியது. மகாத்மா காந்தி தமது பத்தினியையும் ஸ்ரீ மகன்வகல் காந்தியையும் அங்குத்ததல் கோண்டு முது கத்திருப் பிரயாணமாண்டு.

இந்தப் பிரயாணத்திள் போதம் சாந்திஜி ழுந்தும் கருப்புப் பிரயாணத்திள் உத்த கவம்பககை அதுபகித்த அநியுப்பககை யோத்தது. இது சம்பந்தமாக மகாத்மா காந்தி பழுதிவிருப்பதாகது:—

"ழுந்தும் கருப்புப் பிரயாணிகள் கத்தல் கவங்குதிக்உட சண்ணக கவப்பக்கருக்கு உத்த சோகேயகம் கிருத்தெதெய்க்கார பத்தகாளிள் அதுபகித்த அநிர்யோகம். 'ழுந்தும் கருப்பு கத்தல்கேல் இத்தருள் தாழுகுயாத' சந்த முதவிய் பகரம் ழுந்தம். அதுபகித்த சான் கட்டேகவக் மகட்டகாத் சாணர் செய்தெய். அககாத் கவந்தி பகிப்பதே கவப்பகயகிருந்தது. பகரோ ஒருவர் தயவு கவத்த அவர் இருக்கு கட்ட காத் தெரிகித்தார். அவரிடம் செந்த கவங்குதகய கவப்பகாத சகத்தல் கதி ழேயும். அககும் அதே பதினகேய தெரிகித் தார். ஆகேய சாந்திருந்த கத்தல் ழுந்தம் தித்தததம் செய்தெய். ஆனால் கத்தல் கவகருதம் சவிய காரியகயங்ககை. அக்கு கவப்பகய் கருத்ததே கவட்டகவல் பன்னும் சட்டம் அமுதிக் இருந்தது. மத்தகவகல் கத்தகேடு கெட்டததம் கெட்டும் சந்த சண்ணிய பகசகிககைய பிரயாணிக் ஒருவர் பிள் ஒருககாய் கந்த சண்ண இகத்ததத் தக்கிககேயக்டே கிருந்தார்தம். ஆகேய முதவிய் கத்தல் கவங்குதகத்தருப் பிரயாணகருதிய சான் சதங்குதகயக் கவகி பிந்தகன் கத்தல் பெத முதகத்தது.

பிந்தை :—அகக! பகட்ட கதிரு ககை ககயல் கெய்க் கட்டத சந்த கவங்குதகய் கோத்தகட்டக.

அககமா :—கவட்ட, கபுர! கவகுத்த கட்டகிருத்த ககை?

பிந்தை :—கவகுத்த கட்டகிரு ஒரு ககை, ககை! கவகுத்தகன் கிங்கு தகை கவத்தல் கோகது!

கவப்பகந்த சேய்ததது. அநிள் சததம் கத்தெருகு சேய்கல் பிரயத்தகயகித்தது. கவங்கயிள் சந்தகேயகே இருந்த பிரயாணிக் ழுந்தும், சத முயத்தெத பிரயாணிக் ழுத்ருப் இகடகே ககசகேயுதிக் பகிபகித் கெய்சகப்பட்டகை. ஒருககை. பெருகல் பிகத்ததத் தகண்ணம் கவந்ததது. பிகாட் பகத்திள் மேததம் கெயும் ஒரு அககத்தோகம். 'இக்கு இககககை' சண்ணம் ஒரு பதினே கககும் கிகடத்தது. காரககிடம் கெய்த கெய்க்கோகன். அவர் 'அகப்பட்ட இகட் திள் கக்கேய சத முயத்தி் கெய்கும்; இககை கிகய் ககத்த கவங்கயிள் கககும்' சண்ணர்.

ழுந்தும் கருப்பு சயி்ககேய பிரயாணிக் கவன் தயகககருக்கு சயி்ககேய அநிகாரிக் கிகிள் பகித்தககிகாரகேய கககைம் சந் பதிள் ழுயகிககை, ஆனால் பிரயாணிக் கிகிள் ழுதகி கபாகம், ஆபத் கழக்ககன், சப ககன், அநிபகைம முதவியகைகவன் அத்தய கககை அநிகப்பகித்தகிக் தகை. இநிள் பகிதபகைய கிககயம் பகதெனிக், தககன் தகததகககையும், ஆபககமகையும், சபகைத் தகததம் கட்டத கெய்க்கிருகேயகப்பகித

அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. தாய்கள் செய்வதெல்லாம் இயற்கையே என்ற அவர்கள் கருதுகிறார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் மூலகாரணம் அவர்கள் விஷயத்தில் படித்தவர்க்காவேதாம் கட்டிடம் அமைப்பதே என்ற உருவம்.”

மகாத்மா காந்தி

ஹு கந்த ரேந்த ரோவெயின்ரேந்த காரியங்கள் எல்லாம் கிதரவேறிய பிரத, இந்திய ஹழியர் சம் கத்திம் ரேந்த பத்தி மற்றும் ஒரு மூலத சிந்தனை செப் தார். ரோவெயைப்

“என் பார்வு, உங்கள் பித்திர ரேஷியோ ஹுயெக்குக்காரமே? என்ன மடல் என்று தெரியுமா?”
“எங்கள் இத்த மாதிரி பார்ட்டுப் பாடுகிற மடல்கள்தான்!”

ஒரு பீடத்தில் வைத்த மகாத்மா கார்டம் பத்தி ரேஷத்தியவர். இப்போது ரோவெயை காலமாகி விட்டபடியினால் அவர் கந்தரபித்த சங்கத்திம் ரேந்த அவர் கந்தரபித்த வைத்த பணிகளை கிதரவேறத்தகத தமத கட்டமை என்ற கருதினார். பின்னும் இந்திய ஹழியர் சம் கத்திம் அங்கத்தினரிடம் தமத விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். மூல் போவவே அந்த அங்கத்தினர்களுக்கும் அபிப்பிராய பேசம் எத்கட்டது. செல் மகாத் மாணவர் ரேந்ததக் ரோவெயைச் சம் குரன். செல் உடத என்ருவன். மகாத்மாணவர் ரேந்ததக் ரோவெயை எதிர்த்தவர்கள் இந்திய ஹழியர் சம் கத்திம் இவ்விப்பங்கள்—ரோவெயைக்குக் மகாத் மாணின் இவ்விப்பங்கள்—ரோவெயைக்குக்

அடிப்படைவாய் வேந்தமைகள் இருப் பதைச் சுட்டிக் காட் டினார்கள். ரோவெயைக்குப் பிரத இந்திய ஹழியர் சம் கத்திம் அங்கத்தினர் கூட்டம் ருத்தி அதிம் பெரும்பான்மை அபிப் பிராயத்தின் பக மூலக ரெப்பலாக் என்ற தீர்மானிக்கப் பட்டது.

மகாத்மா இதை விருப்பவில்லை. தாம் இந்திய ஹழியர் சம் கத்திம் ரேந்ததக்கு ஒரு செல் விரோதமா விருந்ததாம் அதிம் ரேந்த மகாத்மா இவ் டம்மகிவில்லை. செ லுக்கு விரோதமாகப் பெரும்பான்மை ரோவெயைப்பெற்ற ஒரு

ந்தரபணத்திம் ரேந்ததின் என்ன என்மை எத்கட்டமயம்? ரோவெயைத் தாம் வைத் திருந்த பத்திக்கு அது உகந்ததாருமா?—இப் பகயோசனத்தக் கையெயாக மகாத்மா தமத விண்ணப்பத்தை காலம் காலிக்கோண்டார்.

இதன் காரணமாக இந்தியா ரேசம் அகட்ட சன்மைக்கு அரவே கெடவத என்ற ரெவ்வலாம். தாம் மேற்படி சம் கத்திம் ரேந்ததே என்றத மற்றும் தாம் சங்கத்திம் ரேவ்வத எதிர்த்தவர்களை தமக்கு என்மை ரெப்பலாக் என்றத பித்தரவத்திம் கத்திவி ரெதினார்.

மேற்பண்டவத விண்ணப்பத்தை காலம் பெற்றக் கோண்டினதும் சங்கத்திம் அங் கத்தினருடன் மகாத்மா காந்தியின் ரெவெ லாந்தம் கார்த்த கித்திருந்தத.

வி சி த்த ர ம் !

தஞ்சை சான்வதி மகாலீக உள்ள அநிரவமாய் சித்திரப் புத்தகம் ஒகதகக் குத்தித் தார்க்கார் 27உ “கந்தி” இதழிம் எழுதிவிருத் தது. அத்தப் புத்தகத்திவிருத்த, கட்டிக்கும் மனிதனுக்கும் உன்ன முக ஒற்றுமையைக் குறிப்பிடும் சித்திரம் கெளவியப்பட்டிருத்தது. இத்த இதழிம் அதே புத்தகத்திவிருத்த போர்டோ பிடித்த இன்னும் இரண்டு சித்திரங்களை கெளவியிடுகிறோம். ஒன்று செங்க முகத்துக்கும் மனிதம் முகத்துக்கும் உள்ள ஒற்றுமையைக் காட்டுகிறது. இன்னொரு படம், மனிதர்களை ‘ஆடுகளின் கூட்டம்’ என்று சொல்வதிம் போகுத்தம் இருப்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

கம்பர்தரும் காட்சி

248. ஆங்காரத்தில் சிரிப்பு!

ரீரவான் செஞ்செழும் மகா வீரனாய், கடுங்கோக் கெவ்வாற் உரைவிட மாய், பிரஸுதகளைச் சிரத்தையோடு பாடநாடாங்கனாய் எல்லாவற்றையும் விட மகா பக்திமானாய் இருந்து வந்தான். சீதா தேவியைக் கொண்டு வந்து அகோசை வளைத்தில் சிணுறையில் வைத்துப் வரை அனாவாறெல்லாம் இருந்தான்.

அது நாளைமாக விபீஷணன், தன் ஆய்வான் மீது அபாரமான் மரியாதையும் அன்பும் பக்தியுமே உடையவனாய் இருந்தான்.

அண்ணனைப் பார்த்து மிக்க பக்தியுடையோ போகிறான் வீரீஷணன்.

‘எத்தனை ஆயுசிதீ,
எம்மான் நீ, நனி
வத்தவம் தெய்வமீதீ,
மற்று முற்றமீதீ!—
இக்கிரப் போகும்பதிக்
இழக்கின் முயலா
தொத்தவன் ஆதனின்
துவ்வை தாயிலென்.’

[மத்தமீதீ ஆயுசிதீ எம்மான் நீ, அப்பன், அம்மன், அண்ணன் என்கான் தான் எனக்கு; நனி வத்த எம் தெய்வமீதீ; எவ்வளவுக் கெவ்வோர்த்தியேகமாக அவதரித்த எங்கள் தெய்வமும் தான். தொத்தவன் ஆதனின் அன்பம் தொத்தவராய் விட்டது எனக்கு ஆன தினுமீதான் போகிறேன்.]

குறிப்பு:—விபீஷணன் தன் காதலின் தொன்மையான அழகன் ஓசிக்கிறது; ஏதோ முகந்துதியாகச் சொன்ன சொல் ஆகவே.

இந்தத் தலைகர் வெந்து போய் விட்டது; உன்னுடைய பராக்ஷிமமும் வெந்து போய் விட்டது. ஏன் வெந்து போய் விட்டது?

கோதகர் முழுவதும்,
தினது கொற்றமும்,
எனது என்னுமெவர்
உலகில் தம்மனை

ஆனவன் கற்பிதும்
வெந்த(து): அன்(து)டி
வானாந்த் உட்தென்(து)
உன்கிதம் மாட்தென்?

[கோதகர்: தினக்கடி கொத்தம்: வீரத் துக்கான அகம்; எனது என்னுமெவர் உலகில் தம்மனை ஆனவன்; எனது என்னுமெவர் கொண்ட உலகத்துக்கிட மாறாவன்; உன்னுடைய தெய்வத்தில்: கற்பிதும் வெந்தது: கற்பின் கதிவாக் வெந்தது.]

“ஆகையால் சீதா தேவியைத் தயவுசெய்து மாமனிடம் கொண்டு

என் துளில்லை?

பகானி:—எனக்கு மருந்து மாத் திரந்தான் கொடுத்தாரா? சீட்டு ஒன்றும் கொடுக்கவில்லையா?

புருஷன்:—இப்போது கொடுக்க வில்லை; உடைமியிலே சீட்டுத் தருகிறேன் என்று சொன்னார்!

இதற்குத்தானா?

போய் செத்து விடு. அப்படிச்
சேர்ப்பதுதான் நமக்கு செத்தி"
என்று கிரிஷ்ணன் சொன்னான்.

இதைக் கேட்டான் பரமணன்.
வாயோடு வையை கெலித்தான். வாயி-
லுள்ள வாயைத் தவிர்த்து நின்று
வந்தமாதிரி இருக்கிறான்.

4530

2000 2001 2002
 2003 2004 2005
 2006 2007

மேல்: ஆய்நாள்
கரத்தோடு கரநாள்
இலாப் பல்

ஆர்.டி. கார்வத்தேசுவரம்
நீதாநகரம் வெங்கடசுரம்
பொது டி.

தமிழ் இ. ஜெ. பி.
தமிழ் இ. ஜெ. பி.
தமிழ் இ. ஜெ. பி.

தேவநத்த டங்கனும்
குழங்க,க(கு) இவைஇவை
சொன் னார்,

[illegible]

பெரிய பதவியில் உள்ளவர்களுக்கு, அந்தக் காலத்தில், பதவியின் தோரணைப் படுத்துக் கிரீடத்தில் செதுக்கிய முகங்களைப் படுத்துக் காட்டுவதற்காக ஏற்றேடு, பத்தோ - அல்லபுரப்படி செய்வார்கள். அப்படியே தோள்ப் படலங்களையும் செய்து அணித்து கொள்ளுவார்கள். ஆகவே பிள்ளைகளுக்கு கோபாவேசம் உண்டாய் விட்டதால் இவல்பாற முகத்தில் கண்ணும் கோபக் குறிகளை எல்லாம் கிரீடத்தில் செதுக்கிய முகங்களையும் காண்பதாக ஒரு தேய்நீரும் மீட்டும். இது இயல்பான மயக்கக் காட்சி தான். தோள்ப் படலங்கள் எல்லாம் துலுங்குத்தாகத் தோள் பியது ம்பவத்துக்கு ஒத்தே!

பகற்கொள்கை

சாஜன்

ஆரில் வேலைகளை முடித்துக்கொண்டு மாலை ஏழு மணிக்கு வீடு திரும்பினேன். வசனில் என் வரவை ஆவன உடன் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்த என் மனைவி லக்ஷ்மி என்னைக் கண்டவுடன் ஒருடம்கையில் காப்பியைக் கொண்டு வந்து மேசையின் மேல் வைத்துவிட்டுச் சைமையல் அதை வயப் பார்த்து நடந்தாள். டம்மரை மேசையின் மேல் வைத்ததில், ஒன்று டம்மராவது நகங்கியிருக்க வேண்டும், அல்லது மேசையுடையது கொஞ்சம் ஓடித் திருக்கவேண்டும். என்மேல் லக்ஷ்மிக்கு அவ்வளவு கோபம்!

கோபம் வரக் காரணமில்லாமல் கூட. அன்று மாலை அவளை மவுண்ட் ரோட்டில் கடந்துகொண்டிருந்த 'பகற் கொள்கை' என்ற சினிமாவிற்கு அழைத்துக்கொண்டு போவதாகச் சொல்லி விருத்தேன். லக்ஷ்மி ஒரு வரமாதல அத்தச் சினிமாவைப் பாரக் வேண்டுமென்று என்னைக் கச்சரித்துக்கொண்டிருந்தாள். காணும் ஒரு வரமாக அவளை அழைத்துக்கொண்டு போக எவ்வளவோ முயற்சிகள் செல்தேன். ஆரில் வேலை முடிந்ததால்தானே? காணொ ஒரு பங்கியில் குமாஸ்தா. காலை எட்டு மணிக்குக் கணக்குப் புத்தகங்களைப் புரட்டி ஆரம்பித்தால் மாலை ஆறு மணி வரைக்கும் வேலை சரிவாக இருக்கிறது. சில காளைக்கு ஒரு ரூபாய் அல்லது இரண்டு ரூபாய் கணக்கில் விட்டுப்போய்விடும். அன்று விட்டுக்கு வர எட்டு அல்லது ஒன்பது மணி ஆனாலும் ஆகியும்.

சோதனை போல் அன்று ஆரிலில் வேலை அதிகமாய் இருந்தது. கணக்குகளைச் சரி பார்ப்பதில் ஆழ்த்திருந்த எனக்குச் சினிமாவிற்குப் போகவேண்டும் என்ற ஞாபகம் வரவில்லை.

விட்டில் நான் திபாவனக்கு வாய்க்கிக் கொடுத்த பட்டுப் புடவைகளை உடுத்திக் கொண்டு பிரமாதமாகச் சிங்காசம் சென்று கொண்டிருந்த லக்ஷ்மியைப் பார்த்த பிறகு நான் எனக்குச் சினிமா ஞாபகம் வந்தது.

மற்ற பெண்களைப்போல் சினிமாவிற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோ, உரமாவிற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோ என்ற லக்ஷ்மி என்னை ஒருநாள் கூடக் கேட்டதில்லை. ஆனால் அக்கம் பக்கத்திலுள்ளவர்களை வாய் 'பகற் கொள்கை'வைப் பார்த்து விட்டு லக்ஷ்மியையும் போய்ப் பார்த்து

விட்டு வரச் சொன்னார்கள். என் மனைவிக் கும் 'பகற்கொள்கை'யில் கடக்கும் திரைக் கிடும் சம்பவங்களைப் போய்ப் பார்த்து விட்டு வர வேண்டுமென்ற ஆகா அதிக மாகி விட்டது. சினிமாவிற்கு ஒரு வர மாகக் கூட போக முயற்சி செய்தும் போக முடியவில்லை. அன்றைக்குத்தான் கடைசி கான். எப்படியும் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வரவேண்டுமென்று லக்ஷ்மி தூறு தூள் சொல்லியும் நான் சாவகாசமாக ஆரிலி விருந்து வந்தால் அவளுக்குக் கோபம் வராமல் இருக்குமா?

சூர்ப்பிசையச் சாப்பிட்டுவிட்டுச் சோ தானம் செய்யலாம் என்று சமையல் அகறப் பக்கம் போனேன். லக்ஷ்மி முகத்தை 'உ' 'ரென்று வைத்துக்கொண்டு ஏதோ அவசரமாகக் காரியம் செய்கிறவன் போல் என்னைக் கவனிக்காமல் இங்கும் அங்கும் கடந்து கொண்டிருந்தாள்.

"லக்ஷ்மி, என்மேல் கோபித்துக் கொண்டு என்ன பிரயோசனம்? பின்னை வாய்ப் பிறந்து பாய்கிற்கு உதவக்க வேண்டுமென்று என் தலையில் எழுதி விட்டான். இன்று நான் சிக்கிரமாகவே வரவேண்டுமென்று எவ்வளவோ அவசரப் பட்டுடன் முடிந்தால்தானே? ஆரிலி, கூடிக்காட்டுவாய் ஆறுமணி வரைக்குந் உட்கார்ந்துகொண்டு என்னை வேலை வாய்க்கி விட்டால். என் பிழைப்பே இப்பாவாதி விட்டது. என்ன செய்ய வாய்?" என்று பேர்க்கை ஆரம்பித்தேன்.

"சார்க்குப் போக்குகள் எதற்காகச் சொல்விதிர்கள்? உங்களுக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோக இஷ்டமில்லை வென்று சொல்லுதுங்களைச்! போக வேண்டுமென் குள் ஒன்பது மணி ஆட்டத்திற்கு அழைத் துப் போகமுடியாதா, என்ன?" என்றான்.

"விட்டை....." என்று இழுத்தேன்.

"அதைப் பற்றி நீங்கள் கவலைப்படா தீர்கள். தோட்டக்கா முனிசாயியை விட் டைப் பார்த்துக் கொள்ளச் சொல்லு கிறேன்" என்றான்.

இவ்வளவு பிடியாததாக அவன் சினிமா பார்த்த வேண்டுமென்று சொல்விற பொழுது நான் என்ன செய்ய முடியும்? முனிசாயியை விட்டுக்குக் எவ்வளவு தூறு

விட்டு ஈங்கன் புறப்பட்டோம். ஈங்கன் வீட்டை விட்டுப் புறப்படும்போதே மணி எட்டரை ஆகிவிட்டது. நெருக்கோடியில் ஒரு டாக்ஸி நின்று கொண்டிருந்தது. அதில் போகலாம் என்றேன்.

"எதற்காக டாக்ஸி? பஸ்ஸிலேயே போகலாம்" என்று பஸ் ஸ்டாண்டைப் பார்க்க ஈட்டான். பஸ்ஸுக்காக அதை மணி எடுத்துக் கொண்டிருந்து, பஸ் விடைபட்டது. ஈங்கன் மென்ட் ரோட் போய்ச் சேர்ந்த பொழுது மணி ஒன்பதரை ஆகி விட்டது.

"சினிமா ஆரம்பித்து விட்டிருப்பார்களோ?" என்றுக் கவனி.

"அதிகவேள ஆகிவிடாது. ஆரம்பித்து அதைமணி தான் ஆக இருக்கும்" என்றேன் எரிச்சலுடன்.

முகம்மட்டுக்காக மணி பஸ்ஸிற்குப் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு கோட்டைக்குப் போன பொழுது 'இன்றைக்கு விடுமுறை' என்ற பெரிய போர்டு அங்கே தொங்கித் கொண்டிருந்தது. லக்ஷ்மீக்குச் சினிமா பார்க்கவில்லையே என்று வருத்தம். "ஈங்கன் ஈங்க மனதுடன் அழைத்துக்கொண்டு வந்திருந்தால் எல்லாம் என்னுடைய கட்டிற்குமும்; இல்லாவிட்டால் எல்லாக் காரியங்களும் இப்படித்தான் நடக்கும்" என்று அவருடைய ஆத்திரத்தை என்மேல் காட்டினான்.

"என் மேல் எதற்காக எரித்து விழுவிடுவீ? சினிமாவிற்குப் போகவேண்டும் என்று ஒரு வாரமாகத் தடித்துக் கொண்டிருந்தவன், இன்றைக்கு ஆட்டம் உண்டா இல்லையா என்று தெரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டாமோ?" என்று அவருக்குமேல் நான் கத்தினேன்.

சிந்தித்து நேரம் இருவரும் ஒன்றும் தோன்றாமல் நின்று கொண்டிருந்தோம். வேறு சினிமாவிற்குப் போவதற்கும் மணி பாதி விட்டது. கடைசியில் சிங்குலாவைத் துக் கொண்டு வீட்டைப் பார்க்கப் புறப்பட்டோம். நெருக்கோடியில் வரும் பொழுதே விட்டு வாகனில் ஒரு டாக்ஸி நின்று கொண்டிருந்தது தெரிந்தது. ஈங்கன் சினிமாவிற்குப் புறப்பட்ட பொழுது நெருக்கோடியில் நின்றுகொண்டிருந்த அதே டாக்ஸிதான் என் விட்டு வாகனில் நின்று கொண்டிருந்தது. டாக்ஸியில் ஒருவரையும் காணோம். எனக்குச் சத்தமே உண்டாகிற்று. லக்ஷ்மியை சிங்குலாவில் இருக்கச் சொல்லிவிட்டுத் தோட்டத்தைத் தண்டி விட்டுக்குள் போனோன். உங்களை விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. வாகனத்தைப் பூட்டி விருத்த பூட்டையும் காணவில்லை; ஸுவிச் காரியமையும் காணவில்லை. கடவு உன் பக்கம் தாழ்ப்பாள் போடப்பட்டிருந்தது.

சத்தம் சேம்பரால் அக்கம்பக்கத்திலுள்ளவர்களைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு வந்து லாட்டா செய்து கதவைத் திறக்கச் செய்தோம். உங்களை நாகரிகமாக உடை அணித்து கொண்டிருந்த இரண்டு திருடர்கள் லக்ஷ்மியின் பட்டுப் புடவைகளை யும் வெள்ளிப் பாத்ஜிங்களை யும் ஈட்டி கட்டி வைத்திருந்ததைப் பார்த்தோம். போலீஸ்காரர்களை வரவழைத்துத் திருடர்களை ஒப்படைத்தோம். வாகனில் ஸுவிச்சைப் படுப்பதற்காகப் போட்டிருந்த பாலும் தண்ணீரும் அப்படியே இருந்தது. ஆனால் ஸுவிச்சைப் பற்றி ஒரு விதத் தகவலும் தெரியவில்லை. எனக்கு சோம்பலும் கவலைமாக இருந்தது. இரவு ஒருமணிக்கு ஸுவிச்சை வந்துசேர்ந்தான். அவனை அட்டைக் கேட்டதில், எப்படியும் ஈங்கன் சினிமா பார்த்து விட்டு வர இரண்டு மணிவரவது ஆகும். அதற்குள் உங்களுக்கு ஈட்டித் கொண்டிருந்த ஒரு சினிமாவைப் பார்த்து விட்டு வரலாம் என்று போயிருந்த மொளையம் தெரிந்தது.

இந்த விஷயத்தைக் கேட்ட லக்ஷ்மியுவிடைய எரித்து விடுவான் போல்

பார்த்துவிட்டுப் புடவைகளை யுள்ளென்கிப் பாத்ஜிங்களை யும் வீதோலில் வைத்துப் பூட்டப்போனான்.

'பகற் கொள்ளை' சினிமாவைப் பார்க்காவிட்டாலும் இரவுக் கொள்ளை நடக்காமல் தடுத்தோமே என்ற திருப்தியுடன் வீட்டை ஒரு முறை சுற்றிப் பார்த்து விட்டுப் படுக்கச் சென்றேன்.

பெரிய செட்
குறைந்த விலை

ARATONE

RADIO ACDC

Rs.
199

6 வாக்குகள் 2 பாண்டுகள் ரூ. 199/-
6 வாக்குகள் 3 பாண்டுகள் ரூ. 230/-
டகா பாட்டி, 5 வாக்குகள், 2 பாண்டுகள்
(பாட்டி கீக்லாக) ரூ. 225/-

வோகல் கரிகள் இன்றி எந்த
சங்கீத கட்டுவதிலும் மேற்படி
விலக்கு டெலிவரி செய்யப்படும்

உபேர் சமாள்களும் கிடைக்கும்

போடர் டிரேடிங் கம்பெனி லிட்.

(இறக்குமதி இலாகா)

போடர் செம்பல், பர்ஸிபுரார் தெரு
பேர்ட், பம்பாய்

தெலி: 'KONPODAR'

ADVERTS

ஜீவான்ஜன்

சகாயளக் களிம்பு
மிருகக் கொழுப்பு சோதனை

ஜலதோஷம், மார்ச்சளி,
உடம்பு வலி முதலிய
சகல வேதனைகளுக்கும்
நிவாரண மளிக்கிறது

தயாரிப்பவர்கள் :

ஜீவான்ஜன் லபரடரிஸ் லிட்.
ஈதான் - 14

நோல் ஏஜன்டுகள் :

K. K. பிள்ளை & கோ.,
15, வெங்கடாட்சு ரோடு.
ஈதான் - 14

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிட்.

மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 பூங்கும் கதிகள் நம்பி 30 வரை பூங்கும்

எங்குமேயே கிடைக்காத நூல்கள்: நத்தை நூல், இரட்டை நூல், பனிபன் நெயுக்கேற்ற கொண் நூல், மில் நெயுக்கேற்ற சேஸ் நூல், முறுக்கேற்றிய நூல்.

நூல்கள் சர்க்கரை மெழுகு: கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறிகளுக்கு வேண்டிய காரிக்கன் நூல்கள், இயந்திர நெயுக்கேற்ற வார்ப்பு நூல்கள் கனத்த வெப்பிங், கான்யாஸ் முதலியனவற்றுக்கேற்ற மடக்கு இரட்டை நூல்கள், மற்றும் பின்னல் இயந்திர நெயுக்கேற்ற மிருதுவான சன்ன நூல்கள். எங்கள் எகிப்திய பருத்தி நூல்கள் இறக்குமதி யாகும் நூல்களைப்போல் எல்லா வகையிலும் நீர்த்து பெற்றவை. எங்கள் தூற்பதைத் தவிர எவ்வதிலும்.

மாணேஜர்கள்: ஏ. கி. எப். ஹார்வி லிமிடெட்.

போனோமின்ட்

பேதி மிட்டா
யிக்கு ஜே!

திவ்லியானான் மார்டி
ன்ட் மிட்டா, மில் போல்
கவையுள்ளது. அதி
தூள்ள மருத்துவத்து

க்கள் உயிர்நீராடு கலத்து உதர கோசங்களில் சேர்
கின்றன. இது மலபொக்கை செம்மையாக எளிதில் சரி
ப்படுத்துகிறது.

அதிகப்படியான
மைல்கள்

Firestone

De Luxe CHAMPION TYRES

பயர்ஸ்டோன்

புளக்ஸ் சாம்பியன் டயர்களினால்

இரண்டு அடுக்குகள் அதிகமான கம்-டிபிட்டு
கலிசு பிண்புகள் கொண்டவை.

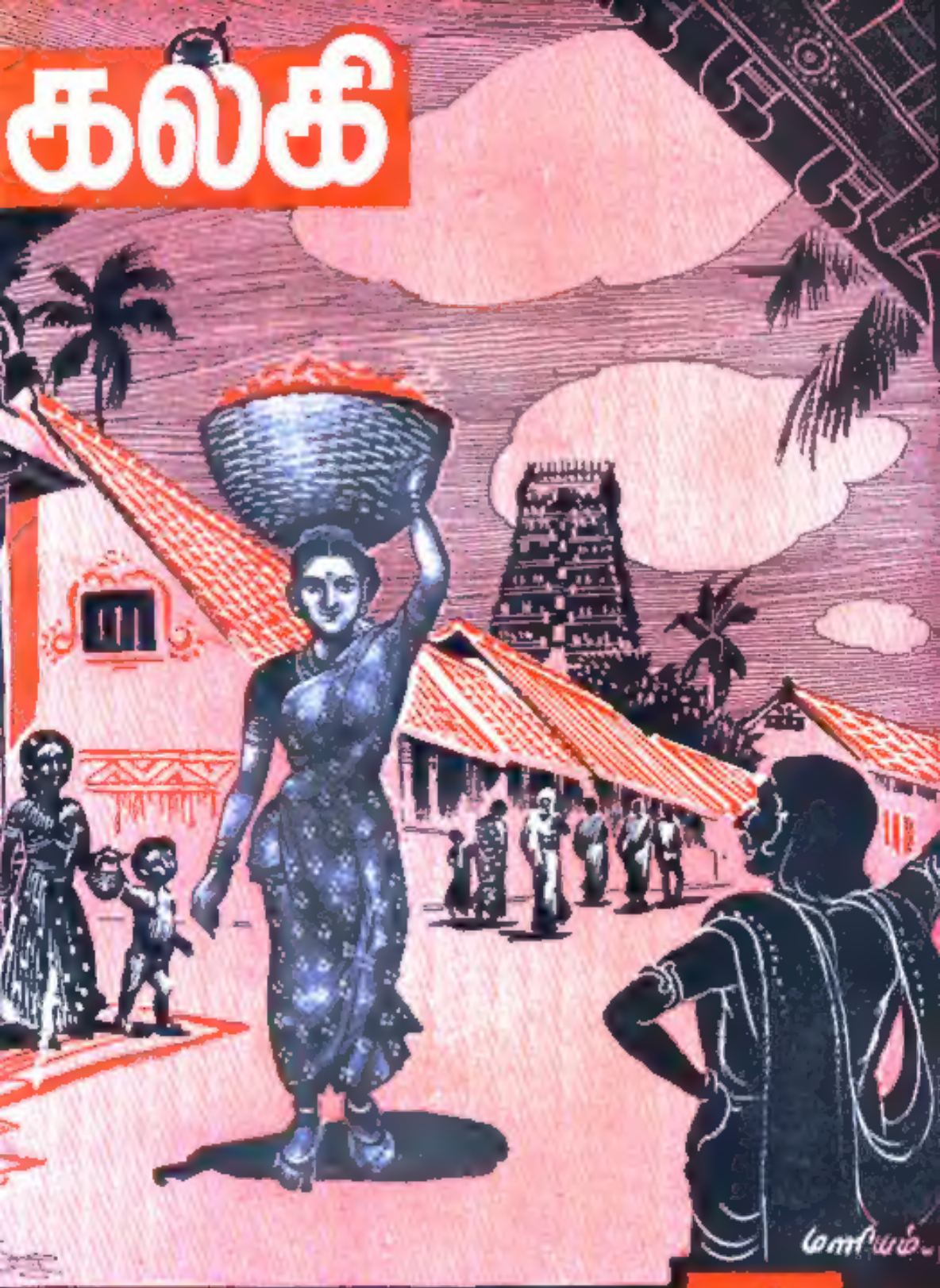
அகலமான அழுத்தமான வி. எலிக் ரப்பர்
டூடன் விரைவு முறையில் சேர்த்து செய்
யப்பட்ட வரம்புகளுடன் கூடியவை.

இன்றே சேர்த்து - நாளை இன்னும் சேரட்டமானது

கல்கி

KALKI ஏப்ரல் 10, 1949

4

அனு

**டி.எஸ்.ஆர்.
கோகுல்
ஹோர் ஆயில்**

டி.எஸ்.ஆர். கோகுல்
கந்தக வாயுவும் அதன்
கரிம வாயுவும் கரும்
கடும் மூலத்திலிருந்து
பெறப் போகிறது. இது
உத்தம கருவுருவையு
த தோலுக்குச் செய
வதோடும், மூலங்கு
றை குழப்பமையும்.
அளித்த உதவியை உ
கலிக்கிறது.

**டி.எஸ்.ஆர். கோ.
கும்பகோணம்.**

கோணம், திருச்சி மீட்டர்கள்
உ பான்காடுக்கு எழுந்து.

B. பரகமபட்டினம்
(ESTD. 1933)

P. H. No. 182. கோமுகத்தூர்
கந்தகம்.

கந்தகம் ஸ்டோர்ஸ், மலையாளபூர்
விஜயா ஸ்டோர்ஸ் மலையாளபூர்

தோயுற்ற குழந்தைகளுக்குப்
பல வருடங்களுக்கே
பரிந்து வருகிறது

மூலியின் விவரத்துப் பன்னாட்டுவரை
செய்து வரும் வேளையில் ஆயிரக்
கணக்கான விவரத்திற்கு நிறுவனம்
சரஸ் குளிக்கட்டி விவாதிக்கிறது
கார்ப்பாத்தி மனித குழந்தைக்கு விவர
தன்மை புரிந்து வருகிறது.

டாக்டர்கள் இவ் விவரத்தைப் போக
ஆரம்ப நிலை, கட்டி குழந்தை நிறைவு
தருகிறது. 'மீட்டர்' அமைதி 'கார்ப்பா
பிளிகேட்டி' விவரத்துப் பன்னாட்டு
விவரம் செய்து இவ் விவரத்தை குறை
படுத்தி வருகின்றன.

மூலியின் மீட்டர் விவரத்துப் பன்னாட்டு
அமைதி கோடுத்து வர, விவாதி வர
உம் தருகின்றன. 'மீட்டர்' அமைதி
விவரம் செய்து பன்னாட்டுவரை
போகும் சரஸ், குளிக்கட்டி விவரம்
செய்து வருகிறது.

மூலியின் சரஸ் குளிக்கட்டி கோடுத்து
மீட்டர் கோடுத்து குழந்தைகளின் தாய்
மார்பில் திருப்பவும் கரிமம் தரிக்கும்
போதுதான் மூலியின் டாக்டர்கள் உப
யோகம் படுத்தலாம். மீட்டர்
போகும் குழந்தைகளின் சரஸ், குளிக்க
தாய் மூலம் மீட்டர் வருகிறது என்பது

ஆயிரக்கணக்கான
அமைதி செய்து இத்த டாக்டர்
தயாரிக்கப் பட்டுள்ளது.

**மூலியின்
லிவர்க்யூர்**

மூலியின் மூலம் மூலம் அன் மூலம்
மூலம் மூலம் (மூலம் 99. 1139)
மூலம் மூலம், மூலம் மூலம் மூலம்
மூலம், மூலம் (மூலம் 99. 1139)
மூலம்: மூலம், மூலம்.

குழந்தைகள் கைகளில் அழுக்குப்படிசின்றது...
எங்கு அழுக்கிருக்கிறதோ அங்கு கிருமிகளானன
அபாயம் ஏற்படும்!

அடிக்கடி லைப்பாய்ஸும் சுத்தம்
செய்துகொள்வதுடன்!

**லைப்பாய்
சோப்**

அழுக்கெடுக்கும் கிருமிகளிலிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு

LIFEBUOY TM